

Dansk udgave

Retsforskrifter

58. årgang

3. marts 2015

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) 2015/322 af 2. marts 2015 om gennemførelse af 11. Europæiske Udviklingsfond 1
- ★ Rådets forordning (EU) 2015/323 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond 17
- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/324 af 2. marts 2015 om gennemførelse af artikel 17, stk. 3, i forordning (EU) nr. 224/2014 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Den Centralafrikanske Republik 39
- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/325 af 2. marts 2015 om gennemførelse af artikel 13 i forordning (EU) nr. 356/2010 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer på grund af situationen i Somalia 41
- ★ Kommissionens forordning (EU) 2015/326 af 2. marts 2015 om ændring af bilag XVII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår polycykliske aromatiske kulbrinter og phthalater ⁽¹⁾ 43
- ★ Kommissionens forordning (EU) 2015/327 af 2. marts 2015 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 for så vidt angår krav til markedsføring og betingelser for anvendelse af tilsætningsstoffer, der består af præparater ⁽¹⁾ 46
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/328 af 2. marts 2015 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 322/2014 for så vidt angår importdokumentet, der finder anvendelse på foder og fødevarer af animalsk oprindelse ⁽¹⁾ 50

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/329 af 2. marts 2015 om en undtagelse fra Unionens dyre- og folkesundhedsbestemmelser om indførsel i Den Europæiske Union af animalske fødevarer bestemt til EXPO Milano 2015 i Milano (Italien) ⁽¹⁾	52
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/330 af 2. marts 2015 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	64

AFGØRELSE

★ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/331 af 2. marts 2015 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Afghanistan	66
★ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/332 af 2. marts 2015 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sydkaukasus og krisen i Georgien	70
★ Rådets afgørelse (EU) 2015/333 af 2. marts 2015 om beskikkelse af et italiensk medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg	74
★ Rådets afgørelse (EU) 2015/334 af 2. marts 2015 om ændring af den interne aftale mellem Den Europæiske Unions repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om tildeling af finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse	75
★ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/335 af 2. marts 2015 om ændring af afgørelse 2010/231/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Somalia	77
★ Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2015/336 af 2. marts 2015 om gennemførelse af afgørelse 2013/798/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Centralafrikanske Republik	79
★ Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2015/337 af 2. marts 2015 om gennemførelse af afgørelse 2010/231/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Somalia	81
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/338 af 27. februar 2015 om visse midlertidige beskyttelsesforanstaltninger over for højpatogen aviær influenza af subtype H5N8 i Ungarn ⁽¹⁾	83

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Rådets afgørelse 2014/401/FUSP af 26. juni 2014 om EU-satellitcentret og om ophævelse af fælles aktion 2001/555/FUSP om oprettelse af et EU-satellitcenter (EUT L 188 af 27.6.2014)	86
--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2015/322

af 2. marts 2015

om gennemførelse af 11. Europæiske Udviklingsfond

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, i den seneste affattelse ⁽¹⁾, («AVS-EU-partnerskabsaftalen»),

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse ⁽²⁾ («den interne aftale»), særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Investeringsbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) AVS-EU-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2013 ⁽³⁾ fastsætter den flerårige finansielle ramme for samarbejde med landene Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) i perioden 2014-2020 ved indsættelse af et nyt bilag Ic til AVS-EU-partnerskabsaftalen.
- (2) I den interne aftale fastsættes de forskellige rammebeløb for 11. Europæiske Udviklingsfond («EUF»), fordelingsnøglen og bidragene til 11. EUF, EUF-Udvalget nedsættes, investeringsfacilitetsudvalget («IF-Udvalget») nedsættes, og der fastsættes bestemmelser om stemmevægt og kvalificeret flertal i disse udvalg.
- (3) I den interne aftale fastsættes desuden det samlede beløb for Unionens bistand til gruppen af AVS-stater («AVS-staterne») (med undtagelse af Republikken Sydafrika) og til de oversøiske lande og territorier («OLT'er») for den syvårige periode fra 2014 til 2020 til 30 506 mio. EUR, som tilvejebringes af medlemsstaterne. Ud af dette beløb afsættes 29 089 mio. EUR til AVS-landene som specificeret i den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020, som der henvises til i bilag Ic til AVS-EU-partnerskabsaftalen, 364,5 mio. EUR afsættes til OLT'er og 1 052,5 mio. EUR afsættes til Kommissionen til udgifter til støttefunktioner i tilknytning til Kommissionens programmering og gennemførelse af EUF'en, hvoraf mindst 76,3 mio. EUR afsættes til Kommissionen med henblik på foranstaltninger, der skal forbedre indvirkningen af EUF-programmerne, jf. artikel 6, stk. 3, i den interne aftale.
- (4) Tildelingen til OLT'erne under 11. EUF er reguleret af Rådets afgørelse 2013/755/EU ⁽⁴⁾ og af gennemførelsesbestemmelserne hertil og eventuelle efterfølgende ajourføringer af disse.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 210 af 6.8.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 173 af 26.6.2013, s. 67.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union («associeringsafgørelse») (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

- (5) Foranstaltninger, der er omfattet af og berettiget til at modtage finansiering i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 ⁽¹⁾, finansieres kun under ekstraordinære omstændigheder under 11. EUF, hvis der er behov for sådan bistand til at sikre kontinuitet i samarbejdet fra en krisesituation til stabile vilkår for udviklingen, og kan ikke finansieres over Unionens almindelige budget.
- (6) Rådet vedtog den 11. april 2006 princippet om finansiering af fredsfaciliteten for Afrika ved hjælp af EUF og enedes om de fremtidige regler for og udformningen af faciliteten.
- (7) AVS-landene vil også være berettigede til at modtage EU-bistand under tematiske programmer omhandlet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 ⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 235/2014 ⁽⁵⁾. Disse programmer bør tilføre værdi til, være sammenhængende med og supplere programmer, der finansieres under 11. EUF.
- (8) Som det fremgår af betragtning 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 ⁽⁶⁾ kan der til fremme af den internationale dimension af videregående uddannelse stilles midler til rådighed fra Den Europæiske Udviklingsfond, i overensstemmelse med de gældende procedurer herfor, til tiltag vedrørende læringsmobilitet til eller fra lande uden for EU og til samarbejde og politisk dialog med myndigheder, institutioner og organisationer fra disse lande. Bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1288/2013 gælder for anvendelsen af disse midler.
- (9) Det regionale samarbejde mellem AVS-staterne, OLT'erne og regionerne i EU's yderste periferi bør fremmes yderligere. I overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i den interne aftale skal gennemførelsesforordningen indeholde passende foranstaltninger, der gør det muligt at kombinere finansiering af bevillinger fra 11. EUF og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til finansiering af samarbejdsprojekter omfattende regioner i Unionens yderste periferi og AVS-stater samt oversøiske lande og territorier i Vestindien, Vestafrika og Det Indiske Ocean, navnlig forenklede mekanismer til fælles forvaltning af sådanne projekter.
- (10) For at gennemføre 11. EUF bør der indføres en procedure for programmering, undersøgelse og godkendelse af bistand og fastlægges detaljerede regler for kontrollen med bistandens anvendelse.
- (11) Den europæiske konsensus om udvikling af 22. december 2005 og Rådets konklusioner af 14. maj 2012 om »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring« bør udgøre de overordnede politikrammer for programmering og gennemførelse af 11. EUF sammen med de internationalt aftalte principper om bistandseffektivitet som f.eks. de principper, der er fastsat i Pariserklæringen om bistandseffektivitet fra 2005, EU's adfærdskodeks om arbejdsdeling i udviklingspolitik (2007), EU-retningslinjerne for Accrahandlingsplanen (2008), EU's fælles holdning, herunder om EU-gennemsigtighedsgarantien og andre aspekter vedrørende gennemsigtighed og ansvarlighed, vedrørende det 4. forum på højt plan om bistandseffektivitet i Busan, der bl.a. resulterede i slutdokumentet fra Busanforummet (2011), handlingsplanen om kønsspørgsmål for foranstaltninger udadtil (2010) samt FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, som Unionen har undertegnet.
- (12) Den 14. maj 2012 vedtog Rådet konklusioner om »EU's fremtidige tilgang til budgetstøtte til tredjelande«. I disse konklusioner erklærede Rådet, at det er fast besluttet på at anvende budgetstøtten effektivt til at fremme fattigdomsbekæmpelse og anvendelse af landenes systemer, gøre støtten mere forudsigelig og styrke partnerlandenes ejerskab over udviklingspolitikker og reformer i overensstemmelse med den europæiske konsensus om udvikling, dagsordenen for forandring og den internationale dagsorden om bistandseffektivitet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand (EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 (EFT L 77 af 15.3.2014, s. 44).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande (EFT L 77 af 15.3.2014, s. 77).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred (EFT L 77 af 15.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 235/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et finansieringsinstrument for demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (EFT L 77 af 15.3.2014, s. 85).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50).

- (13) Unionen bør fremme en samlet tilgang i forbindelse med kriser, katastrofer og konfliktfyldte og skrøbelige situationer, bl.a. i overgangsperioder. En sådan tilgang bør navnlig bygge på Rådets konklusioner om sikkerhed og udvikling, om Unionens respons på struktursvagthed og om konfliktforebyggelse samt senere konklusioner på området. Unionen bør anvende tilgangen og principperne i den nye aftale om engagement i ustabile stater. Det bør også sikre en passende balance mellem sikkerhed og en diplomatisk, udviklingsmæssig og humanitær tilgang og knytte kortsigtede foranstaltninger til en langsigtet institutionel støtte.
- (14) Rådet noterede sig i sine konklusioner af 12. december 2013 om Kommissionens rapport om EU's støtte til demokratisk regeringsførelse med fokus på initiativet vedrørende regeringsførelse, at elementerne i en incitamentsbaseret tilgang til programmering uanset partnerlandets behov og Unionens tilsagn om at yde forudsigelig finansiering kan stimulere fremskridt og resultater vedrørende demokratisk regeringsførelse og bør være en dynamisk reaktion på forpligtelsesniveauet og fremskridtene for så vidt angår menneskerettigheder, demokrati, retsstatsforhold og god regeringsførelse. Rådet bemærkede endvidere, at det ikke er tilstrækkeligt med økonomiske incitamenter til at iværksætte demokratiske reformer, og at en incitamentsbaseret tilgang fungerer bedst, når der er en kritisk masse af finansiering til rådighed til at generere en signifikant virkning og signifikante resultater, og når støtten er del af en bredere strategi for Unionens engagement. Der bør i en incitamentsbaseret tilgang tages hensyn til tidligere erfaringer og erfaringer fra resultatorienterede mekanismer såsom initiativet vedrørende regeringsførelse under 10. EUF.
- (15) I løbet af 2013 havde EUF-Udvalget, der er nedsat ved den interne aftale under 10. EUF ⁽¹⁾, flere indledende drøftelser om metoden til fastlæggelse af de flerårige vejledende tildeling af ressourcer under 11. EUF. Disse drøftelser dannede grundlaget for en endelig godkendelse af nationale vejledende tildeling.
- (16) Unionen bør tilstræbe den mest effektive anvendelse af de ressourcer, der er til rådighed, for at optimere virkningen af sin optræden udadtil. Dette bør ske ved hjælp af sammenhæng og komplementaritet mellem instrumenterne for Unionens optræden udadtil samt, når det er relevant, ved anvendelse af finansielle instrumenter, der har en løftestangsvirkning. Unionen bør også sikre kohærens i forhold til andre områder inden for sin optræden udadtil ved fastlæggelse af Unionens politik for udviklingssamarbejde og strategisk programmering og gennemførelse af foranstaltninger.
- (17) Bekæmpelse af klimaændringer og beskyttelse af miljøet er nogle af de største udfordringer, som Unionen står over for, og hvor der er et presserende behov for internationale tiltag. I overensstemmelse med hensigtserklæringen i Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011, der har overskriften »Et budget for Europa 2020«, hvori det understreges, at Unionen i sine interne og eksterne politikker er opsat på at fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst ved at koordinere den økonomiske, sociale og miljømæssige grundpille, skal denne forordning i videst muligt omfang bidrage til at nå det mål, at mindst 20 % af Unionens samlede finansiering skal helliges klimamål, samtidig med at man respekterer princippet om partnerskab med AVS-landene, som er fastsat i AVS-EU-partnerskabsaftalen. Tiltag i landene til reducere af kulstofemissioner og styrkelse af modstandsdygtigheden over for klimaændringer bør om muligt styrke hinanden gensidigt for at øge deres virkning.
- (18) Unionen og medlemsstaterne bør fremme overensstemmelsen og komplementariteten mellem deres respektive politikker for udviklingssamarbejde, især ved at mødekomme partnerlandenes og -regionernes prioriteter på nationalt og regionalt niveau. For at sikre, at Unionens og medlemsstaternes politik for udviklingssamarbejde komplementerer og styrker hinanden, er det hensigtsmæssigt at tilstræbe en fælles flerårig programmering og de successive etaper heraf på lokalt plan, navnlig fælles analyse, fælles opfølgning, arbejdsdeling, vejledende finansiell tildeling og om nødvendigt en fælles resultatramme.
- (19) På topmødet i december 2007 mellem EU og Afrika blev det strategiske partnerskab for Afrika og EU vedtaget, og det blev bekræftet på EU-Afrika-topmødet i november 2010. Den 19. november 2012 vedtog Rådet også konklusioner om den fælles partnerskabsstrategi for Vestindien og EU, som erstattede Rådets konklusioner om partnerskabet mellem Vestindien og EU af 11. april 2006. For Stillehavet vedtog Rådet den 14. maj 2012 konklusioner om et fornyet udviklingspartnerskab, som ajourførte og supplerede den strategi, der blev vedtaget i 2006 (Rådets konklusioner af 17. juli 2006).
- (20) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgiftscyklussen, herunder vedrørende forebyggelse, påvisning og undersøgelse af uregelmæssigheder samt inddrivelse af midler, der er gået tabt, betalt uberettiget eller anvendt ukorrekt, og i givet fald sanktioner. Sådanne foranstaltninger bør gennemføres i overensstemmelse med de gældende aftaler, der er indgået med internationale organisationer og tredjelande.

⁽¹⁾ Intern aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Fællesskabets bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 i overensstemmelse med AVS-EF-partnerskabsaftalen samt om finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse (EUT L 247 af 9.9.2006, s. 32).

- (21) De nærmere regler for, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere, er fastlagt i Rådets afgørelse 2010/427/EU ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

MÅL OG GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 1

Mål og støtteberettigelseskriterier

1. Geografisk samarbejde med AVS-lande og -regioner inden for rammerne af 11. EUF baseres på mål, grundlæggende principper og værdier, der er afspejlet i AVS-EU-partnerskabsaftalens generelle bestemmelser.
2. Samarbejdet skal navnlig finde sted inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil, af den europæiske konsensus om udvikling og af dagsordenen for forandring samt efterfølgende ændringer heraf og tilføjelser hertil:
 - a) det primære mål med samarbejdet under denne forordning er at nedbringe og på længere sigt udrydde fattigdom
 - b) samarbejde under denne forordning vil også bidrage til:
 - i) at fremme bæredygtig og inklusiv udvikling i økonomisk, social og miljømæssig henseende
 - ii) at konsolidere og understøtte demokrati, retsstaten, god regeringsførelse, menneskerettigheder og de relevante principper i international ret samt
 - iii) at gennemføre en rettighedsbaseret tilgang, der omfatter alle menneskerettighederne.

Virkeliggørelsen af de mål, der er omhandlet i første afsnit, måles ved hjælp af relevante indikatorer, herunder indikatorer for den menneskelige udvikling, navnlig årtusindudviklingsmål 1 for litra a) i nævnte afsnit, og årtusindudviklingsmål 1-8 for litra b) i nævnte afsnit, og efter 2015 andre indikatorer, som Unionen og dens medlemsstater er nået til enighed om.

3. Programmeringen skal være af en sådan art, at den i videst muligt omfang opfylder de kriterier for adgang til statslig udviklingsbistand (»ODA«), der er fastlagt af Komitéen for Udviklingsbistand under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD/DAC), idet der tages hensyn til Unionens mål om i perioden 2014-2020 at sikre, at mindst 90 % af dets samlede eksterne bistand medregnes som ODA.

4. Tiltag, der er omfattet af og berettiget til støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96, finansieres i princippet ikke i henhold til nærværende forordning, jf. dog behovet for at sikre kontinuitet i samarbejdet fra en situation med krise og frem mod etablering af stabile udviklingsvilkår. I sådanne tilfælde skal der gøres en særlig indsats for at sikre, at humanitær nødhjælp, genopbygning og udviklingsbistand er knyttet effektivt sammen og bidrager til katastrofeforebyggelse og modstandsdygtighed.

Artikel 2

Almindelige principper

1. Ved gennemførelse af denne forordning skal der sikres kohærens i forhold til andre områder inden for EU's optræden udadtil og andre relevante EU-politikker samt strategisk kohærens til fremme af udvikling i overensstemmelse med artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Til det formål baseres foranstaltninger, der finansieres under denne forordning, herunder foranstaltninger, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB), på de samarbejdspolitikker, der er fastlagt i dokumenter omhandlende f.eks. ordninger, erklæringer og handlingsplaner for Unionen og de berørte tredjelande og regioner, og på Unionens afgørelser, særlige interesser, politikprioriteter og strategier.
2. Unionen og medlemsstaterne arbejder hen imod en fælles flerårig planlægning, der er baseret på partnerlandenes begrænsning af fattigdom eller tilsvarende udviklingsstrategier. De kan gennemføre fælles tiltag, herunder fælles analyse og fælles opfølgning af disse strategier ved at identificere prioriterede sektorer for intervention og arbejdsdeling i landene, gennem fælles missioner med inddragelse af alle donorer og ved at anvende samfinansierede og delegerede samarbejdsordninger.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

3. Unionen fremmer en multilateral tilgang til globale udfordringer og samarbejder med medlemsstater og partnerlande i denne henseende. Hvis det er relevant, fremmer den samarbejde med internationale organisationer og organer og andre bilaterale donorer.

4. Forbindelserne mellem Unionen og medlemsstaterne og partnerlandene er baseret på og skal fremme værdier vedrørende menneskerettigheder, demokrati og retsstaten samt principper om ejerskab og fælles ansvarlighed. Støtten til partnerne vil blive tilpasset til deres udviklingssituation og engagement og deres fremskridt med hensyn til menneskerettigheder, demokrati, retsstat og god regeringsførelse.

I forbindelserne med partnerlande tages der endvidere hensyn til deres engagement og resultater med hensyn til at implementere internationale aftaler og aftaler med EU, herunder på migrationsområdet som fastsat i AVS-EU-partnerskabsaftalen.

5. Den Europæiske Union fremmer et effektivt samarbejde med partnerlandene og -regionerne i tråd med bedste internationale praksis. Den tilpasser sin støtte til partnernes nationale eller regionale udviklingsstrategier, reformpolitikker og procedurer, hvor det er muligt, og støtter demokratisk ejerskab såvel som national og gensidig ansvarlighed. EU fremmer til det formål:

- a) en udviklingsproces, der er gennemsigtig, og som partnerlandet eller -regionen styrer og ejer, herunder fremme af lokal ekspertise
- b) en rettighedsbaseret tilgang, som omfatter alle menneskerettigheder, uanset om de er borgerlige og politiske, økonomiske eller sociale og kulturelle, med henblik på at indarbejde menneskerettighedsprincipper i gennemførelsen af denne forordning for at bistå partnerlandene med gennemførelsen af deres internationale forpligtelser vedrørende menneskerettigheder og støtte rettighedshaverne, med fokus på fattige og sårbare grupper, i at gøre deres rettigheder gældende
- c) styrkelse af befolkningernes stilling i partnerlandene, strategier med inddragelse og deltagelse i udviklingsprocessen og bred inddragelse af alle samfundssegmenter i udviklingsprocessen og i den nationale og regionale dialog, herunder den politiske dialog. Der skal være særlig opmærksomhed på de respektive roller, der spilles af parlamenter, lokale myndigheder og civilsamfundet, bl.a. med hensyn til deltagelse, tilsyn og ansvarlighed
- d) effektive samarbejdsmetoder og -instrumenter i tråd med bedste OECD/DAC-praksis, herunder anvendelse af innovative instrumenter som f.eks. sammenblanding af tilskud og lån og andre risikodelingsmekanismer i udvalgte sektorer og lande samt deltagelse af den private sektor under behørig hensyntagen til gældsberedygtigheden og antallet af sådanne mekanismer og kravet til systematisk vurdering af virkningen i overensstemmelse med målene i denne forordning, navnlig fattigdomsreduktion, samt specifikke budgetstøttemekanismer, f.eks. statsofbygningskontrakter. Alle programmer, interventioner og samarbejdsmetoder og -instrumenter tilpasses de særlige vilkår i de enkelte partnerlande eller -regioner med fokus på programbaserede tilgange, ydelse af forudsigelige bistandsmidler, mobilisering af private ressourcer, herunder fra den lokale private sektor, universel og ikkediskriminerende adgang til basale ydelser samt udvikling og anvendelse af landesystemer
- e) mobilisering af indenlandske indtægter og styrkelse af partnerlandenes finanspolitik med det formål at begrænse fattigdommen og afhængigheden af bistand
- f) politikker og planlægning med større gennemslagskraft gennem koordinering, konsekvens og harmonisering mellem donorerne med det formål at skabe synergi og undgå overlapning og dobbeltarbejde, forbedre komplementariteten og støtte initiativer, der omfatter alle donorer, og gennem koordinering i partnerlande og -regioner under anvendelse af vedtagne retningslinjer og principper om bedste praksis for koordineringen og bistandens effektivitet
- g) resultatbaserede tilgange til udvikling, herunder omfattende gennemsigtige og nationalt inspirerede resultatrammer, der i givet fald er baseret på internationalt fastsatte mål og sammenlignelige og aggregerbare indikatorer, f.eks. årtusindudviklingsmålene, med henblik på at evaluere og videreformidle resultaterne og effekten af udviklingsbistanden.

6. Unionen støtter efter behov samarbejde og dialog og udviklingsdimensionen i partnerskabsaftaler og trepartssamarbejde på bilateralt, regionalt og multilateralt plan. Unionen fremmer syd-syd-samarbejde.

7. I forbindelse med sine udviklingssamarbejdsaktiviteter trækker Unionen efter behov på medlemsstaternes reform- og overgangserfaringer og deler egne erfaringer med medlemsstaterne.

8. Unionen tilstræber regelmæssig udveksling af oplysninger med partnerskabets aktører i henhold til artikel 4 i AVS-EU-partnerskabsaftalen.

AFSNIT II

PLANLÆGNING OG TILDELING AF MIDLER*Artikel 3***Overordnet ramme for tildeling af midler**

1. Kommissionen fastlægger de flerårige vejledende tildelinger af ressourcer til hvert AVS-land og hver AVS-region og til samarbejde mellem AVS-landene på grundlag af de kriterier, der er fastsat i artikel 3, 9 og 12c i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen, inden for de finansielle rammer, der er fastsat i artikel 2 i den interne aftale.

2. Ved bestemmelsen af de vejledende nationale tildelinger anvendes der en differentieret tilgang for at sikre partnerlandene et skræddersyet samarbejde baseret på:

- a) deres behov
- b) deres evne til at generere og få adgang til finansielle ressourcer og evne til at anvende midlerne
- c) deres engagement og resultater, samt
- d) den potentielle effekt af unionens bistand.

De lande, der er i størst nød, navnlig de mindst udviklede lande, lavindkomstlande og lande, der er i krise, befinder sig i en periode efter en krise eller i en usikker og udsat situation, skal i første omgang tildeles midler.

Unionen tilpasser sin bistand gennem dynamiske, resultatorienterede og landespecifikke foranstaltninger som omhandlet i artikel 7, stk. 2, alt efter landets situation og engagement og fremskridt med hensyn til spørgsmål som god regeringsførelse, menneskerettigheder, demokrati, retsstaten og landets evne til at gennemføre reformer og tilgodese sine borgeres krav og behov.

3. EUF-Udvalget drøfter metoden til fastlæggelse af de flerårige vejledende tildelinger af ressourcer, jf. stk. 1.

*Artikel 4***Overordnede rammer for programmering**

1. Programmering af bistand til AVS-stater og -regioner under AVS-EU-partnerskabsaftalen foretages i overensstemmelse med de generelle principper, der er omhandlet i artikel 1-14 i bilag IV til den pågældende aftale, og med artikel 1 og 2 i denne forordning.

2. Bortset fra de tilfælde, der er nævnt i stk. 3, foretages programmeringen i fællesskab med det berørte partnerland eller den berørte partnerregion, og den tilpasses i stigende grad partnerlandenes eller -regionernes strategier til fattighedsreduktion eller tilsvarende strategier.

Unionen og medlemsstaterne konsulterer hinanden på et tidligt tidspunkt i og under hele programmeringsprocessen for at fremme sammenhængen, komplementariteten og kohærensens i deres samarbejde. Konsultationerne kan føre til fælles programmering med de lokalt repræsenterede medlemsstater. Fælles programmering baseres på de komparative fordele for Unionens donorer. Andre medlemsstater opfordres til at bidrage til at styrke EU's fælles optræden udadtil.

EIB's finansieringsaktiviteter bidrager til Unionens almindelige principper, navnlig principperne i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og målene i AVS-EU-partnerskabsaftalen, såsom begrænsning af fattigdom gennem inklusiv og bæredygtig vækst og økonomisk, miljømæssig og social udvikling. EIB og Kommissionen bør tilstræbe at maksimere synergierne i programmeringsforløbet for 11. EUF, hvor dette er nødvendigt. EIB konsulteres i en tidlig fase i anliggender, der vedrører dens ekspertise og aktiviteter, med henblik på at øge sammenhængen i EU's optræden udadtil.

Andre donorer og udviklingsaktører, herunder repræsentanter for civilsamfundet og regionale og lokale myndigheder, høres.

3. Under omstændigheder som dem, der henvises til i artikel 3, stk. 3, og artikel 4, stk. 5, i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen, kan Kommissionen fastsætte specifikke bestemmelser om programmering og implementering af udviklingsstøtte ved selv at forvalte de ressourcer, der er tildelt den pågældende stat i overensstemmelse med de berørte EU-politikker.
4. Unionen koncentrerer principielt sin bilaterale bistand om højst tre sektorer, der aftales med partnerlandene.

Artikel 5

Programmeringsdokumenter

1. Strategidokumenter er dokumenter, der udarbejdes af Unionen og de pågældende partnerlande eller -regioner med henblik på at sikre kohærente politikrammer for udviklingssamarbejde, der er i overensstemmelse med det overordnede mål og rækkevidden, målene og de generelle principper, der er fastsat i AVS-EU-partnerskabsaftalen, og i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i artikel 2, 8 og 12a i bilag IV til denne aftale.

Ved udarbejdelse og gennemførelse af strategidokumenter anvendes principperne om støtteeffektivitet: nationalt ejerskab, partnerskab, koordinering, harmonisering, tilpasning til modtagerlandets nationale eller regionale systemer, gennemsigtighed, gensidig ansvarlighed og resultatorientering som omhandlet i artikel 2 i denne forordning. Programmeringsperioden synkroniseres principielt med partnerlandenes strategiklusser.

2. Med de pågældende partnerlandes eller -regioners samtykke kræves der ikke strategipapirer for:

- a) lande eller regioner, der har en udviklingsstrategi i form af en udviklingsplan eller et lignende udviklingsdokument, som Kommissionen har godkendt som grundlag for det tilhørende flerårige vejledende program ved vedtagelsen af sidstnævnte dokument
- b) lande eller regioner, for hvilke Unionen og medlemsstaterne har vedtaget et fælles flerårigt programmeringsdokument
- c) lande eller regioner, for hvilke der allerede findes et fælles rammedokument, der fastlægger en samlet EU-strategi for forbindelserne med de pågældende partnerlande eller -regioner, herunder Unionens udviklingspolitik
- d) regioner, som har en strategi, der er vedtaget sammen med EU
- e) lande, hvor Unionen har til hensigt at synkronisere sin strategi med en ny national cyklus, der starter før 1. januar 2017. I sådanne tilfælde vil det flerårige vejledende program for perioden mellem 2014 og begyndelsen af den nye nationale cyklus indeholde Unionens opfølgning for det pågældende land.

3. Der kræves ikke strategidokumenter for lande og regioner, som modtager en indledende EU-bevilling under denne forordning på under 50 mio. EUR for perioden 2014-2020. I sådanne tilfælde vil de flerårige vejledende programmer indeholde Unionens opfølgning for disse lande eller regioner.

Hvis de valgmuligheder, der er omhandlet i stk. 2 og 3, ikke kan godtages af partnerlandet eller -regionen, udarbejdes der et strategidokument.

4. Bortset fra de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, baseres de flerårige vejledende programmer på dialog med partnerlandene eller -regionerne og udarbejdes på grundlag af de strategidokumenter eller lignende dokumenter, der henvises til i denne artikel, og gøres til genstand for en aftale med de pågældende partnerlande eller -regioner.

I henhold til denne forordning kan det fælles flerårige programmeringsdokument, der er omhandlet i stk. 2, litra b), hvis det opfylder de principper og betingelser, der er fastsat i dette stykke, og herunder indeholder en vejledende fordeling af midler, efter den procedure, der er fastsat i artikel 14, anses for at være det flerårige vejledende program efter aftale med partnerlandet eller partnerregionen.

5. I de flerårige vejledende programmer angives de prioriterede sektorer, der er udvalgt med henblik på EU-finansiering, de specifikke mål, de forventede resultater, resultatindikatorerne og den vejledende finansielle bevilling, både samlet set og pr. prioriteret område. Der redegøres også for, hvordan de foreslåede programmer vil bidrage til den samlede landestrategi som omhandlet i denne artikel, og hvordan de vil bidrage til gennemførelsen af dagsordenen for forandring.

I overensstemmelse med principperne for bistandseffektivitet undgår den interne AVS-strategi fragmentering og sikrer komplementaritet og reel værditilvækst med landeprogrammerne og de regionale programmer.

6. Ud over programmeringsdokumenter for lande og regioner forbereder Kommissionen og AVS-landene i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i artikel 12-14 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen, gennem AVS-sekretariatet, sammen et internt AVS-strategidokument og et tilhørende flerårigt vejledende program.

7. De specifikke bestemmelser, der henvises til i artikel 4, stk. 3., kan antage form af særlige støtteprogrammer, som tager hensyn til de særlige overvejelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1.

Artikel 6

Programplanlægning for lande og regioner, der er i krise eller befinder sig i en periode efter en krise eller i en usikker situation

1. Ved udarbejdelse af programmeringsdokumenter for lande og regioner, der er i krise, befinder sig i en periode efter en krise eller i en usikker situation eller er udsat for naturkatastrofer, tages der behørigt hensyn til de berørte befolkningers, landes eller regioners sårbarhed, særlige behov og forhold.

Unionen forpligter sig fortsat fuldt ud til at gennemføre den nye aftale om engagement i ustabile stater og principperne heri, herunder ved at fokusere på de fem mål om freds- og statsopbygning, ved at sikre lokalt ejerskab og ved nøje at foretage en tilpasning til nationale planer, der er udviklet som led i gennemførelsen af den nye aftale.

Der skal være passende opmærksomhed på konfliktforebyggelse og konfliktløsning, statsopbygning og fredsbevaring, forsoning efter konflikt og genopbygningsforanstaltninger ved at sætte særlig fokus på inklusive og legitime politikker, sikkerhed, retfærdighed, det økonomiske fundament og ved at opbygge kapacitet til et ansvarligt og fair tjenesteudbud. Der vil blive lagt særlig vægt på kvinders rolle og børns muligheder i disse processer.

Hvis partnerlande eller -regioner er midt i en krise, befinder sig i en periode efter en krise eller i en usikker situation, lægges der blandt alle de relevante aktører særlig vægt på at forbedre koordinationen mellem nødhjælp, genopbygning og udvikling, herunder med henblik på politiske initiativer, for at hjælpe landene med at klare overgangen fra en katastrofesituation til udviklingsfasen. Programmering for lande og regioner, der befinder sig i en usikker situation eller regelmæssigt er udsat for naturkatastrofer, skal bl.a. vedrøre katastrofeberedskab og -forebyggelse og håndtering af konsekvenserne af sådanne katastrofer og skal afhjælpe sårbarheden over for chok samt styrke modstandsdygtigheden.

2. For lande eller regioner, der befinder sig i en krise, en periode efter en krise eller usikre situationer, kan der foretages en ad hoc-revision af landets eller regionens samarbejdsstrategi. En sådan revision kan resultere i en specifik og tilpasset strategi, der skal sikre overgangen til samarbejde og udvikling på lang sigt, fremme en bedre koordinering og sikre overgangen fra humanitære instrumenter til udviklingspolitiske instrumenter.

Artikel 7

Godkendelse og ændring af programmeringsdokumenter

1. Programmeringsdokumenterne, herunder vejledende tildeling heri, godkendes af Kommissionen efter den procedure, der er fastsat i artikel 14.

Samtidig med fremsendelse af programmeringsdokumenterne til EUF-Udvalget sender Kommissionen dem også til det blandede parlamentariske udvalg til orientering under fuld overholdelse af beslutningsproceduren i overensstemmelse med afsnit IV i denne forordning.

Programmeringsdokumenterne godkendes efterfølgende af de pågældende AVS-lande eller -regioner som fastsat i bilag IV i AVS-EU-partnerskabsaftalen. Lande eller regioner uden et undertegnet programmeringsdokument forbliver støtteberettigede på de betingelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 4, stk. 3.

2. Strategidokumenter og flerårige vejledende programmer, herunder de vejledende tildelinger heri, kan tilpasses under hensyn til revisioner som omhandlet i artikel 5, 11 og 14 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen.

I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2, stk. 4, og artikel 3, stk. 2, i denne forordning, og på grundlag af tidligere erfaringer fra bl.a. EUF med incitamenter, herunder egne resultater, kan de vejledende tildelinger til hvert land eventuelt suppleres gennem bl.a. en resultatorienteret mekanisme. I denne forbindelse skal der, idet det anerkendes, at skrøbelige stater og sårbare stater fortjener særbehandling for at sikre, at der tages behørigt hensyn til deres særlige behov, stilles ressourcer til rådighed, om muligt i samme størrelsesorden som i forbindelse med initiativet vedrørende regeringsførelse under 10. EUF, så der gives incitament til resultatorienterede reformer i overensstemmelse med dagsordenen for forandring og med henblik på at opfylde forpligtelserne i AVS-EU-partnerskabsaftalen. EUF-Udvalget drøfter i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i denne forordning den resultatbaserede mekanisme.

3. Den procedure, der er fastsat i artikel 14, finder også anvendelse på væsentlige ændringer, som medfører en signifikant ændring af strategien og programmeringsdokumenterne og/eller den programmerbare ressourcetildeling under strategien. Tillæg til programmeringsdokumenterne godkendes eventuelt efterfølgende af de pågældende AVS-lande eller -regioner.

4. I behørigt begrundede hastende tilfælde — f.eks. hvis der er kriser eller umiddelbare trusler mod demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne eller de grundlæggende friheder, herunder de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, — kan den procedure, der er omhandlet i artikel 14, stk. 4, anvendes til at ændre programmeringsdokumenterne, jf. artikel 5.

AFSNIT III

GENNEMFØRELSE

Artikel 8

Generelle rammer for gennemførelse

Gennemførelsen af den bistand, der ydes til AVS-lande og -regioner og forvaltes af Kommissionen og EIB under AVS-EU-partnerskabsaftalen, foretages i overensstemmelse med den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale (»EUF-finansforordningen«).

Artikel 9

Vedtagelse af handlingsprogrammer, individuelle foranstaltninger og særlige foranstaltninger

1. Kommissionen vedtager årlige handlingsprogrammer på grundlag af de vejledende programmeringsdokumenter, der er omhandlet i artikel 5.

I tilfælde af tilbagevendende foranstaltninger kan den også vedtage flerårige handlingsprogrammer for en periode på op til tre år.

Et tiltag kan om nødvendigt og i behørigt begrundede tilfælde vedtages som en individuel foranstaltning før eller efter vedtagelsen af årlige eller flerårige handlingsprogrammer.

2. Handlingsprogrammer og individuelle foranstaltninger udarbejdes af Kommissionen sammen med partnerlandet eller -regionen med inddragelse af de lokalt repræsenterede medlemsstater, og de koordineres om nødvendigt med andre donorer, især i tilfælde af fælles programmering, og med EIB. Medlemsstater, som ikke er lokalt repræsenterede, orienteres om aktiviteter på dette område.

Handlingsprogrammerne indeholder en specifik beskrivelse af hver af de planlagte aktiviteter. Denne beskrivelse specificerer de opstillede mål, de forventede resultater og hovedaktiviteterne.

Beskrivelsen fastlægger de forventede resultater vedrørende output, resultater og virkninger med kvantificerede eller forholdsmæssige mål, og redegør for forbindelserne mellem hvert enkelt mål samt med målene i det flerårige vejledende program. Outputtene og i princippet resultaterne har specifikke, målelige og realistiske indikatorer med basislinjer og tidsbegrænsede benchmarks, som er tilpasset til partnerlandets eller regionens egne output og egne benchmarks i størst muligt omfang. Hvis det er relevant, vil der blive udarbejdet en cost-benefit-analyse.

Beskrivelsen fastlægger risiciene og indeholder forslag til, hvordan disse i givet fald imødegås, samt forelægger en analyse af den specifikke sektorsammenhæng og de vigtigste interessenter, implementeringsmetoder, budget og vejledende tidsplan, og i tilfælde af budgetstøtte, kriterierne for betaling, herunder eventuelle variable rater. Den specificerer også eventuelt tilknyttede støtteforanstaltninger samt ordninger for overvågning, revision og evaluering.

Hvis det er relevant, angiver beskrivelsen komplementariteten med nuværende og planlagte EIB-aktiviteter i partnerlandet eller -regionen.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, og i tilfælde med uforudsete og behørigt begrundede behov eller ekstraordinære omstændigheder kan Kommissionen vedtage særlige foranstaltninger, herunder med henblik på at lette overgangen fra nødhjælp til langsigtede udviklingsaktiviteter eller foranstaltninger, så befolkningen bedre rustes til at håndtere tilbagevendende kriser.

4. De handlingsprogrammer og individuelle foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og til hvilke Unionens finansielle bistand overstiger 5 mio. EUR, og særlige foranstaltninger, til hvilke Unionens finansielle bistand overstiger 10 mio. EUR, vedtages af Kommissionen efter den procedure, der er omhandlet i artikel 14 i denne forordning. Denne procedure er ikke påkrævet for handlingsprogrammer og foranstaltninger, der ligger under disse tærskler, og for mindre ændringer heraf. Mindre ændringer er tekniske justeringer som f.eks. forlængelse af gennemførelsesperioden, omfordeling af midler inden for det planlagte budget eller forøgelse eller reduktion af budgetter med mindre end 20 % af det oprindelige budget, men ikke over 10 mio. EUR, såfremt disse ændringer ikke substantielt vedrører målene for det oprindelige handlingsprogram eller den oprindelige foranstaltning. I så fald vedtages handlingsprogrammer og foranstaltninger og mindre ændringer af Kommissionen, som informerer EUF-Udvalget herom inden for en måned fra vedtagelsen heraf.

Hver medlemsstat kan anmode om, at et projekt eller program fjernes fra et handlingsprogram, der er forelagt EUF-Udvalget efter proceduren i artikel 14 i denne forordning. Hvis en sådan anmodning støttes af et blokerende mindretal af medlemsstater som fastlagt i artikel 8, stk. 3, sammenholdt med artikel 8, stk. 2, i den interne aftale, vedtages handlingsprogrammet af Kommissionen uden det pågældende projekt eller program. Medmindre Kommissionen, i overensstemmelse med medlemsstaternes synspunkter i EUF-Udvalget, ikke ønsker at forfølge de projekter eller programmer, der er fjernet, forelægges det senere EUF-Udvalget på ny uden for handlingsprogrammet i form af en individuel foranstaltning, der så vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 14 i denne forordning.

I behørigt begrundede hastende tilfælde — f.eks. kriser, naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer eller umiddelbare trusler mod demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne eller de grundlæggende friheder — kan Kommissionen vedtage individuelle eller særlige foranstaltninger eller ændringer af eksisterende handlingsprogrammer eller foranstaltninger efter den procedure, der er omhandlet i artikel 14, stk. 4, i denne forordning.

5. Kommissionen vedtager særlige handlingsprogrammer for udgifter til støttefunktioner som omhandlet i artikel 6 i den interne aftale efter den procedure, der er omhandlet i artikel 14 i denne forordning. Ændringer i handlingsprogrammerne for udgifter til støttefunktioner vedtages i overensstemmelse med den samme procedure.

6. Der foretages på projektniveau en passende miljøscreening, herunder for klimaændringer, biodiversitet og dertil knyttede sociale virkninger, som om nødvendigt omfatter en vurdering af virkningerne på miljøet (VVM), hvis der er tale om miljøfølsomme projekter, navnlig hvis disse formodes at have betydelige negative miljøvirkninger og/eller sociale virkninger, som er følsomme, forskelligartede eller uden præcedens. Denne screening skal foregå i henhold til internationalt anerkendt praksis. Hvis det er relevant, anvendes der strategiske miljøvurderinger (SMV'er) ved gennemførelsen af sektorprogrammer. Det sikres, at interessenterne inddrages i miljøvurderingerne, og at offentligheden får adgang til resultaterne.

Artikel 10

Supplerende medlemsstatsbidrag

1. Medlemsstaterne kan på eget initiativ overdrage Kommissionen eller EIB frivillige bidrag i overensstemmelse med artikel 1, stk. 9, i den interne aftale til hjælp til at virkeliggøre AVS-EU-partnerskabsaftalens mål uden for fælles samfinansieringsordninger. Sådanne bidrag berører ikke den samlede tildeling af midler under 11. EUF. De behandles på samme måde som medlemsstaternes regelmæssige bidrag, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i den interne aftale, jf. dog bestemmelserne i artikel 6 og 7 i denne aftale, for hvilke der kan fastlægges specifikke ordninger i bilaterale aftaler om bidragene.

2. Der bør kun foretages øremærkning i behørigt begrundede situationer, f.eks. som reaktion på ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 4, stk. 3. I så tilfælde behandles frivillige bidrag, der overdrages til Kommissionen, som formålsbestemt indtægt i overensstemmelse med EUF-finansforordningen.

3. De yderligere midler integreres i programmerings- og revisionsprocessen og i de årlige handlingsprogrammer, i de individuelle foranstaltninger og i de særlige foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning, og skal afspejle partnerlandets eller -regionens ejerskab.

4. Enhver ændring af handlingsprogrammerne, individuelle foranstaltninger eller særlige foranstaltninger vedtages af Kommissionen efter bestemmelserne i artikel 9.

5. Medlemsstater, som overdrager supplerende frivillige bidrag til Kommissionen eller EIB som hjælp til at virkeliggøre AVS-EU-partnerskabsaftalens mål, underretter på forhånd Rådet og henholdsvis EUF-Udvalget eller IF-Udvalget om disse bidrag.

*Artikel 11***Skatter, told og afgifter**

Unionens bistand genererer og foranlediger ikke opkrævning af særlige skatter, særlig told eller særlige afgifter.

Uanset artikel 31 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen kan skatter, told og afgifter af denne type være støtteberettigede på de vilkår, der er fastsat i EUF-finansforordningen.

*Artikel 12***Beskyttelse af Unionens finansielle interesser**

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser, ved gennemførelse af tiltag finansieret i henhold til denne forordning, beskyttes gennem anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse eller eventuelt ved tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens repræsentanter og Revisionsretten har beføjelser til at gennemføre revision eller, hvis der er tale om internationale organisationer, beføjelse til verificering i henhold til aftaler indgået med dem, og kontrol ved hjælp af dokumentkontrol og kontrol på stedet i forhold til alle de tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler i henhold til nærværende forordning.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾, og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾, for at fastslå, om der har været tale om svig, bestikkelse eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud eller en afgørelse om tilskud eller en kontrakt finansieret i henhold til denne forordning.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 giver samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud, der følger af gennemførelsen af denne forordning, udtrykkeligt Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage revision, kontrol på stedet og inspektioner i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

*Artikel 13***Regler om nationalitet og oprindelse i forbindelse med offentlige udbud, tildeling af tilskud og andre tildelingsprocedurer**

Reglerne om nationalitet og oprindelse i forbindelse med offentlige udbud, tildeling af tilskud og andre tildelingsprocedurer er fastsat i artikel 20 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen.

AFSNIT IV

BESLUTNINGSPROCEDURER*Artikel 14***EUF-Udvalgets ansvarsområder**

1. EUF-Udvalget, der er nedsat i henhold til artikel 8 i den interne aftale, afgiver udtalelse efter den procedure, der er fastsat i stk. 3 og 4 i denne artikel.

En observatør fra EIB deltager i EUF-Udvalgets arbejde i spørgsmål, der vedrører EIB.

2. EUF-Udvalgets opgaver dækker de ansvarsområder, der er fastlagt i afsnit II og III i denne forordning:

- a) programmering af Unionens bistand under 11. EUF og programmeringsrevision med særlig fokus på landestrategier og regionale strategier og AVS-interne strategier, samt
- b) overvågning af gennemførelsen og evalueringen af Unionens bistand, der bl.a. omfatter bistandens indvirkning på begrænsningen af fattigdom, sektorspecifikke aspekter, tværgående spørgsmål, koordinationen lokalt med medlemsstater og andre donorer og de fremskridt, der er gjort med hensyn til principperne for bistandseffektiviteten som omhandlet i artikel 2.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Hvad angår budgetstøtteprogrammer, som EUF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse om, men som suspenderes under gennemførelsen, orienterer Kommissionen på forhånd udvalget om suspensionen og den efterfølgende afgørelse om at genoptage betalingerne.

Hver medlemsstat kan når som helst opfordre Kommissionen til at give EUF-Udvalget oplysninger og til at drøfte spørgsmål i forbindelse med de opgaver, der er omhandlet i dette stykke. Denne drøftelse kan føre til henstillinger fra medlemsstaterne, som Kommissionen skal tage hensyn til.

3. Når EUF-Udvalget anmodes om at afgive udtalelse, forelægger Kommissionens repræsentant inden for de tidsfrister, der er fastsat i Rådets afgørelse om EUF-Udvalgets forretningsorden, jf. artikel 8, stk. 5, i den interne aftale, et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. EUF-Udvalget afgiver udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastlægge, alt efter hvor meget spørgsmålet haster, men som ikke kan overstige 30 dage. EIB deltager i drøftelsen. Udtalelsen afgives med kvalificeret flertal, jf. artikel 8, stk. 3, i den interne aftale, på basis af den vægtfordeling mellem medlemsstaterne, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i den interne aftale.

Når EUF-Udvalget har afgivet udtalelse, træffer Kommissionen foranstaltninger, som finder anvendelse omgående.

Hvis disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med EUF-Udvalgets udtalelse, giver Kommissionen dog straks Rådet meddelelse herom. I så fald udsætter Kommissionen gennemførelsen af foranstaltningerne i en periode, der i princippet højst må være på 30 dage fra datoen for meddelelsen, men som kan forlænges i op til 30 dage under ekstraordinære omstændigheder. Rådet, der træffer afgørelse med samme kvalificerede flertal som EUF-Udvalget, kan træffe anden afgørelse inden for denne frist.

4. I behørigt begrundede hastende tilfælde, jf. artikel 7, stk. 4, og artikel 9, stk. 4, vedtager Kommissionen foranstaltningerne, der anvendes umiddelbart uden forudgående forelæggelse for EUF-Udvalget, og som forbliver i kraft, så længe det vedtagne eller ændrede dokument, handlingsprogrammet eller foranstaltningen er i kraft.

Senest 14 dage efter vedtagelsen forelægger formanden foranstaltningerne for EUF-Udvalget, så det kan afgive udtalelse.

Hvis EUF-Udvalget afgiver negativ udtalelse, jf. stk. 3 i denne artikel, ophæver Kommissionen øjeblikkeligt de vedtagne foranstaltninger i medfør af første afsnit i dette stykke.

Artikel 15

Fredsfaciliteten for Afrika

De vejledende interne AVS-programmer øremærker finansieringen af fredsfaciliteten for Afrika. Denne finansiering kan suppleres med regionale vejledende programmer. En specifik procedure anvendes på følgende måde:

- a) på anmodning af Den Afrikanske Union, der blev godkendt af AVS-Ambassadørudvalget, udarbejder Kommissionen flerårige handlingsprogrammer, som specificerer de mål, der forfølges, rækkevidden og arten af de mulige tiltag og gennemførelsesforanstaltningerne; et fastlagt rapporteringsformat specificeres på interventionsniveau. I et bilag til hvert handlingsprogram beskrives de specifikke beslutningsprocedurer for hvert muligt tiltag i overensstemmelse med dets art, omfang og hastende karakter
- b) handlingsprogrammerne, herunder det bilag, der er omhandlet i litra a), og enhver ændring heraf, drøftes i de relevante forberedende arbejdsgrupper i Rådet og Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité og godkendes af Coreper med det kvalificerede flertal, der er fastsat i artikel 8, stk. 3, i den interne aftale, inden det vedtages af Kommissionen
- c) handlingsprogrammerne, med undtagelse af det bilag, der er omhandlet i litra a), danner grundlag for den finansieringsaftale, der skal indgås mellem Kommissionen og Den Afrikanske Union
- d) Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité godkender på forhånd ethvert tiltag, der skal gennemføres i henhold til finansieringsordningen; de relevante forberedende arbejdsgrupper i Rådet orienteres eller, i hvert fald når nye fredsbevarende operationer skal finansieres, konsulteres i god tid, inden forslagene til tiltag forelægges Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité i overensstemmelse med de specifikke beslutningsprocedurer, der er omhandlet i litra a), for at sikre, at der ud over den militære og sikkerhedsmæssige dimension tages hensyn til de udviklings- og finansieringsrelaterede aspekter ved de planlagte foranstaltninger. Uanset finansieringen af fredsbevarende operationer lægges der i denne forbindelse særlig vægt på de aktiviteter, der betragtes som ODA

- e) hvert år og på anmodning af Rådet eller EUF-Udvalget udarbejder Kommissionen en aktivitetsrapport om midlernes anvendelse til orientering for Rådet og EUF-Udvalget, idet der skelnes mellem ODA- og ikke-ODA-relaterede forpligtelser og betalinger.

Ved udgangen af det første flerårige handelsprogram vil Unionen og medlemsstaterne evaluere fredsfaciliteten for Afrika og dens resultater og procedurer og drøfte mulighederne for fremtidig finansiering. I den sammenhæng og for at skabe et sundere grundlag for fredsfaciliteten for Afrika vil Unionen og dens medlemsstater afholde drøftelser, som både behandler spørgsmålet om midler til fredsbevarende operationer, bl.a. finansieret af EUF, og spørgsmålet om bæredygtig EU-støtte til afrikansk ledede fredsbevarende operationer efter 2020. Desuden vil Kommissionen senest i 2018 foretage en evaluering af faciliteten.

Artikel 16

Investeringsfacilitetsudvalget

1. Investeringsfacilitetsudvalget (IF-Udvalget), nedsat i EIB's regi i henhold til artikel 9 i den interne aftale, består af repræsentanter for medlemsstaterne og en repræsentant for Kommissionen. En observatør fra Generalsekretariatet for Rådet og en observatør fra Tjenesten for EU's optræden udadtil inviteres til at deltage. Hver medlemsstat og Kommissionen udnævner en repræsentant og en stedfortræder. Af hensyn til kontinuiteten vælges formanden for IF-Udvalget af og blandt medlemmerne af IF-Udvalget for en toårsperiode. EIB varetager udvalgets sekretariat og hjælpe-tjenester. Kun de medlemmer af IF-Udvalget, der er udpeget af medlemsstaterne, eller deres stedfortrædere, har stemmeret.

Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed, vedtager IF-Udvalgets forretningsorden på grundlag af et forslag, som EIB udarbejder efter høring af Kommissionen.

IF-Udvalget træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Vægtfordelingen af stemmerne er som fastsat i artikel 8 i den interne aftale.

IF-Udvalget holder møde mindst fire gange om året. Som fastsat i forretningsordenen kan EIB eller IF-udvalgsmedlemmerne anmode om indkaldelse til yderligere møder. Desuden kan IF-Udvalget afgive udtalelse ved skriftlig procedure i overensstemmelse med dets forretningsorden.

2. IF-Udvalget godkender:

- a) de operationelle retningslinjer for gennemførelse af investeringsfaciliteten
- b) investeringsstrategier og forretningsplaner under investeringsfaciliteten, herunder resultatindikatorer, på grundlag af AVS-EU-partnerskabsaftalen mål og de generelle principper i Unionens udviklingspolitik
- c) årsberetningerne vedrørende investeringsfaciliteten
- d) eventuelle dokumenter om den generelle politik, herunder evalueringsrapporter, som vedrører investeringsfaciliteten.

3. IF-Udvalget afgiver endvidere udtalelse om:

- a) forslag om at yde rentegodtgørelse i henhold til artikel 2, stk. 7, og artikel 4, stk. 2, litra b), i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen. I så fald afgiver IF-Udvalget også udtalelse om anvendelsen af en sådan rentegodtgørelse
- b) forslag om en investeringsfacilitetsinvestering for alle projekter, som Kommissionen har afgivet negativ udtalelse om
- c) andre forslag vedrørende investeringsfaciliteten baseret på de generelle principper, der er defineret i de operationelle retningslinjer for denne facilitet
- d) forslag vedrørende udviklingen af EIB's resultatmålingsramme, i det omfang en sådan ramme finder anvendelse på operationer i henhold til AVS-EU-partnerskabsaftalen.

For at strømline godkendelsesprocessen for små operationer kan IF-Udvalget afgive positiv udtalelse om forslag fra EIB om en samlet tildeling (rentegodtgørelser og teknisk bistand) eller samlet godkendelse (lån og egenkapital), som så efterfølgende uden yderligere udtalelse fra IF-Udvalget og/eller Kommissionen videreføres af EIB til enkelte projekter i henhold til kriterier, der er fastsat i den samlede tildeling eller godkendelse, herunder den maksimale videretildeling til rentegodtgørelse pr. projekt.

De styrende organer i EIB kan endvidere fra tid til anden anmode IF-Udvalget om at afgive udtalelse om alle finansieringsforslag eller om visse kategorier af finansieringsforslag.

4. Det påhviler EIB i god tid at forelægge IF-Udvalget alle spørgsmål, som kræver dettes godkendelse eller udtalelse, jf. henholdsvis stk. 2 og 3. Alle forslag, der forelægges IF-Udvalget med henblik på en udtalelse, fremsættes i overensstemmelse med de relevante kriterier og principper i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten.

5. EIB og Kommissionen arbejder tæt sammen og samordner deres respektive foranstaltninger med andre donorer, når det er relevant. EIB skal især:

- a) sammen med Kommissionen udarbejde eller revidere de operationelle retningslinjer for gennemførelsen af investeringsfaciliteten, som er omhandlet i stk. 2, litra a). EIB holdes ansvarlig for overensstemmelse med retningslinjerne og sikrer, at de projekter, den støtter, overholder internationale, sociale og miljømæssige standarder og er i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalens mål og de overordnede principper for Unionens udviklingspolitik og de relevante landestøttestrategier eller regionale samarbejdsstrategier
- b) anmode om Kommissionens udtalelse ved forberedelse af investeringsstrategier, forretningsplaner og dokumenter om den generelle politik
- c) informere Kommissionen om de projekter, den forvalter, i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1. I projektevalueringssfasen anmoder den om Kommissionens vurdering af projektets overensstemmelse med den relevante landesamarbejdsstrategi eller regionale samarbejdsstrategi eller eventuelt med de overordnede mål for investeringsfaciliteten
- d) anmode om Kommissionens tilslutning i projektevalueringssfasen til alle forslag, der forelægges IF-Udvalget, til en rentegodtgørelse, hvad angår dets overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, og artikel 4, stk. 2, i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen og med de kriterier, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten, undtagen når det drejer sig om rentegodtgørelser, der henhører under den samlede tildeling, jf. stk. 3, litra a).

Har Kommissionen ved udløbet af en frist på tre uger regnet fra forslagets forelæggelse ikke afgivet negativ udtalelse om et sådant forslag, anses den for at have afgivet positiv udtalelse om forslaget eller for at have tilsluttet sig det. I forbindelse med udtalelser om projekter i den finansielle eller offentlige sektor såvel som tilslutning til rentegodtgørelser kan Kommissionen anmode om at få det endelige projektforslag forelagt til udtalelse eller godkendelse, to uger før det sendes til IF-Udvalget.

6. EIB iværksætter ingen af de i stk. 3, litra a), b) og c), nævnte foranstaltninger, medmindre IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse.

Når IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse, træffer EIB afgørelse om forslaget i henhold til sine egne procedurer. Den kan bl.a. beslutte ikke at gå videre med forslaget. EIB underretter regelmæssigt IF-Udvalget og Kommissionen om sager, hvori den har besluttet ikke at gå videre med forslaget.

EIB træffer afgørelse om forslaget i overensstemmelse med sine egne procedurer for lån af bankens egne midler og for investeringsfaciliteter, som IF-Udvalget ikke skal afgive udtalelse om, og for investeringsfacilitetens vedkommende i overensstemmelse med de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten og investeringsstrategier, som IF-Udvalget har godkendt.

Selv om IF-Udvalget afgiver negativ udtalelse om et forslag om ydelse af rentegodtgørelse, kan EIB yde det pågældende lån uden at indrømme rentegodtgørelse. EIB underretter regelmæssigt IF-Udvalget og Kommissionen om alle de tilfælde, hvor den har besluttet at yde lånet.

Med forbehold af betingelserne i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten og på den betingelse, at det væsentlige formål med det pågældende lån eller den pågældende investering under investeringsfaciliteten forbliver uændret, kan EIB beslutte at ændre vilkårene for et investeringsfacilitetslån eller en investeringsfacilitetsinvestering, som IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse om i henhold til stk. 3, eller for et hvilket som helst lån, for hvilket IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse om rentegodtgørelse. EIB kan navnlig beslutte at forhøje lånebeløbet eller investeringsfacilitetsinvesteringen med op til 20 %.

En sådan forhøjelse kan for projekter med rentegodtgørelse, der er omhandlet i artikel 2, stk. 7, i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen, give anledning til en tilsvarende forhøjelse af rentegodtgørelsen. EIB underretter regelmæssigt IF-Udvalget og Kommissionen om alle de tilfælde, hvor den har fulgt denne fremgangsmåde. For projekter, der henhører under artikel 2, stk. 7, i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen, anmodes IF-Udvalget om at afgive udtalelse, før EIB går videre, hvis der anmodes om en forhøjelse af værdien af godtgørelsen.

7. EIB forvalter IF-investeringerne og alle de midler, som den ligger inde med for investeringsfaciliteten, i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalens mål. Den kan bl.a. deltage i juridiske personers ledelses- og tilsynsorganer, hvor investeringsfaciliteten er inddraget, samt indgå forlig om, forvalte og ændre de rettigheder, den udøver på investeringsfacilitetens vegne i overensstemmelse med de operationelle retningslinjer for faciliteten.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Deltagelse af tredjelande eller regioner i tredjelande

For at sikre sammenhæng og effektivitet i forbindelse med Unionens bistand kan Kommissionen beslutte, at udviklingslande, som ikke er AVS-stater, og regionale integrationsorganer med AVS-deltagelse, der fremmer regionalt samarbejde og integration, og som er berettigede til at modtage EU-bistand under andre EU-finansieringsinstrumenter for ekstern bistand, hvor det pågældende projekt eller program er regionalt eller grænseoverskridende og opfylder kriterierne i artikel 6 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen, er berettigede til at modtage de midler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), nr. i), i den interne aftale. De »OLT'er«, der er berettigede til at modtage EU-bistand i henhold til afgørelse 2013/755/EU, og regionerne i Unionens yderste periferi kan også deltage i regionale samarbejdsprojekter eller -programmer, og den finansiering, der skal muliggøre deltagelse for disse territorier eller perifert beliggende regioner, skal supplere de midler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), nr. i), i den interne aftale. Der tages hensyn til målet vedrørende et styrket samarbejde mellem medlemsstaterne, regionerne i Unionens yderste periferi, OLT'erne og AVS-staterne, og der etableres om nødvendigt koordineringsmekanismer. Der tages højde for denne finansiering og for de typer finansiering, der er omhandlet i Rådets forordning (EU) 2015/323 ⁽¹⁾ for, i strategipapirer og flerårige vejledende programmer og i de handlingsprogrammer og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 9 i denne forordning.

Artikel 18

Overvågning, rapportering og evaluering af EUF-bistand

1. Kommissionen og EIB overvåger jævnligt deres tiltag og finansierede foranstaltninger og evaluerer de fremskridt, der gøres med hensyn til at nå de forventede resultater. Kommissionen vil også gennemføre evalueringer af sine sektorpolitikkers og tiltags virkning og effektivitet og af programmeringens effektivitet, eventuelt ved hjælp af uafhængige eksterne evalueringer. Der vil blive taget behørigt hensyn til forslag fra Rådet om uafhængige eksterne evalueringer. Evalueringerne baseres på OECD/DAC-principperne for god praksis, og de har til formål at vurdere — under hensyn til ligestillingskriterier — om de specifikke mål er nået, udarbejde henstillinger og fremlægge dokumentation for at fremme læring med henblik på forbedring af fremtidige tiltag. Disse evalueringer foretages på baggrund af forudfaste, klare, gennemsigtige og, hvor det er hensigtsmæssigt, landespecifikke og målbare indikatorer.

EIB underretter regelmæssigt Kommissionen og medlemsstaterne om iværksættelsen af de projekter, der finansieres over midler fra 11. EUF, som banken forvalter, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten.

2. Kommissionen sender sine evalueringsrapporter sammen med tjenestegrenenes reaktion på de vigtigste henstillinger til medlemsstaterne til orientering via EUF-Udvalget og EIB. Enhver evaluering, herunder henstillinger og opfølgningstiltag, kan drøftes i EUF-Udvalget på anmodning fra en medlemsstat. I sådanne tilfælde vil Kommissionen rapportere tilbage til EUF-Udvalget et år senere om gennemførelsen af vedtagne opfølgningstiltag. Der tages højde for resultaterne ved fastlæggelse af programmer og tildeling af midler.

3. Kommissionen inddrager i passende omfang alle relevante interessenter i evalueringen af den EU-bistand, der ydes i henhold til denne forordning, og kan om nødvendigt iværksætte fælles evalueringer med EU-medlemsstater, andre donorer og udviklingspartnere.

4. Kommissionen undersøger de fremskridt, der er gjort i forbindelse med gennemførelsen af 11. EUF, herunder de flerårige vejledende programmer, og forelægger fra 2016 hvert år Rådet en beretning om gennemførelsen. Beretningen skal indeholde en analyse af de vigtigste output og resultater og om muligt bidraget fra Unionens finansielle bistand til virkningerne. En resultatramme vil blive udstukket med henblik herpå. Denne beretning skal også sendes til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og til Regionsudvalget.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/323 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond (se side 17 i denne EUT).

5. Denne årlige beretning skal også indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringsresultaterne, inddragelsen af relevante udviklingspartnere og gennemførelsen af forpligtelser og betalingsforpligtelser efter partnerland og -region og samarbejdsområde. Den skal også indeholde en kvalitativ analyse af de oprindeligt forudsete og opnåede resultater baseret på bl.a. data fra overvågningssystemer og en opfølgning på grundlag af de indhøstede erfaringer.
6. Beretningen skal så vidt muligt anvende specifikke og målelige indikatorer for, hvilken rolle bistanden spiller for virkeliggørelse af målene i AVS-EU-partnerskabsaftalen. Den skal redegøre for de vigtigste erfaringer, der er gjort, og for opfølgningen af henstillinger og evalueringer for de tidligere år. Beretningen skal også, hvis det er muligt og relevant, vurdere overholdelsen af principperne om bistandseffektivitet, herunder for innovative finansielle instrumenter.
7. Unionen og medlemsstaterne foretager senest inden udgangen af 2018 en vurdering af, i hvilket omfang forpligtelserne og betalingerne er blevet realiseret, samt af den ydede bistands resultater og virkninger ved hjælp af indikatorer for output, resultat og virkning, som måler effektiviteten af ressourceanvendelsen samt effektiviteten af EUF. Den skal også se på de finansierede foranstaltningers bidrag til opfyldelsen af målene i AVS-EU-partnerskabsaftalen og Unionens prioriteter som opstillet i dagsordenen for forandring. Vurderingen gennemføres på forslag fra Kommissionen.
8. EIB informerer IF-Udvalget om de fremskridt, der gøres med at nå målene for investeringsfaciliteten. I overensstemmelse med artikel 6b i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen gøres de samlede resultater med investeringsfaciliteten til genstand for en fælles evaluering midtvejs i gennemførelsen af 11. EUF. Midtvejsevalueringen gennemføres af en uafhængig ekstern ekspert i samarbejde med EIB og stilles til rådighed for IF-Udvalget.

Artikel 19

Klimaindsats- og biodiversitetsudgifter

Der foretages på grundlag af de vedtagne vejledende programmeringsdokumenter et årligt skøn over de samlede udgifter i forbindelse med klimaindsats og biodiversitet. De midler, der tildeles inden for rammerne af EUF, vil være omfattet af et system med årlig opfølgning baseret på OECD-metoden (Riomarkører) — uden at brug af mere præcise foreliggende metoder udelukkes — der er integreret i den eksisterende metode til resultatstyring af EU-programmer, og som anvendes til opgørelse af udgifter vedrørende klimaindsats og biodiversitet i forbindelse med handlingsprogrammer og individuelle og særlige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 9, og resultaterne herfra skal indgå i evalueringer og de årlige rapporter.

Artikel 20

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Denne forordning anvendes i overensstemmelse med afgørelse 2010/427/EU.

Artikel 21

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Rådets vegne
D. REIZNIECE-OZOLA
Formand

RÅDETS FORORDNING (EU) 2015/323**af 2. marts 2015****om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til under henvisning til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, i den seneste affattelse ⁽¹⁾, («AVS-EU-partnerskabsaftalen»),

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om tildeling af finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse ⁽²⁾ («den interne aftale»), særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Investeringsbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør fastsættes nærmere bestemmelser for medlemsstaternes indbetaling af bidrag til 11. Europæiske Udviklingsfond («EUF»), der er oprettet ved den interne aftale.
- (2) De betingelser, på hvilke Revisionsretten skal udøve sine beføjelser for så vidt angår 11. EUF, bør fastsættes.
- (3) Der bør fastsættes nærmere bestemmelser for den finansielle gennemførelse af 11. EUF, navnlig vedrørende de gældende principper, sammensætningen af dens midler, de finansielle aktører og enheder, der har fået pålagt budgetgennemførelsesopgaver, finansieringsafgørelser, forpligtelser og betalinger, finansieringstyper, herunder indgåelse af offentlige kontrakter, tilskud, finansielle instrumenter og EU-trustfonde, regnskabsaflæggelse og regnskabsføring, eksternt revision udført af Revisionsretten og decharge fra Europa-Parlamentet samt investeringsfaciliteten, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB).
- (4) Af forenklingshensyn og for at sikre den nødvendige sammenhæng bør denne forordning så vidt muligt tilpasses til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽⁴⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽⁵⁾. Tilpasningen bør ske gennem direkte henvisning til disse forordninger og bør på den ene side gøre det muligt let at identificere de særlige forhold, der kendetegner den finansielle gennemførelse af 11. EUF, og på den anden side mindske antallet af forskellige EU-finansieringsregler inden for foranstaltninger udadtil, som medfører en unødvendig byrde for modtagerne, Kommissionen og de øvrige aktører.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 210 af 6.8.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 370 af 17.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

- (5) Det skal bemærkes, at rammen for den finansielle gennemførelse af 11. EUF ud over denne forordning består af en række instrumenter, nemlig AVS-EU-partnerskabsaftalen, særlig bilag IV dertil, den interne aftale, Rådets afgørelse 2013/755/EU ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EU) 2015/322 ⁽²⁾ («gennemførelsesforordningen»).
- (6) Den finansielle gennemførelse af 11. EUF bør bygge på principperne om enhed og et realistisk budget, én regningsenhed, bruttoopgørelse, specificering, forsvarlig økonomisk forvaltning og gennemsigtighed. Da 11. EUF er flerårig, bør budgetprincippet om etårighed ikke finde anvendelse på 11. EUF.
- (7) Midlerne til støtteforanstaltninger, der skal forbedre indvirkningen af 11. EUF-program i henhold til artikel 6 i den interne aftale, bør også anvendes til at forbedre den økonomiske forvaltning af og overslag vedrørende 11. EUF.
- (8) Reglerne for de finansielle aktører, nemlig den anvisningsberettigede og regnskabsføreren, delegationen af deres opgaver og deres ansvar bør tilpasses til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, da Kommissionen udøver det samme gennemførelsesansvar, når den gennemfører 11. EUF.
- (9) Der bør fastsættes nærmere bestemmelser for, hvordan den af Kommissionen bemyndigede anvisningsberettigede skal fastlægge de nødvendige foranstaltninger over for gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet («AVS-staterne») og de oversøiske lande og territorier («OLT'erne») for at sikre, at transaktionerne gennemføres korrekt, i tæt samarbejde med den nationale, regionale, AVS-interne eller territoriale anvisningsberettigede, som er udpeget af AVS-staterne eller OLT'erne.
- (10) Reglerne for indirekte forvaltning, der medfører overdragelse af budgetgennemførelsesopgaver, og betingelserne og grænserne herfor bør tilpasses til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Desuden bør der indføres en bestemmelse om subdelegation af budgetgennemførelsesopgaver, der svarer til bestemmelsen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽³⁾, for at sikre en sammenhængende gennemførelse af finansieringen af foranstaltninger udadtil. Denne forordning bør dog indeholde specifikke bestemmelser om midlertidige aktører, der fungerer som den nationale anvisningsberettigede, om overdragelse af opgaver fra AVS-staternes og OLT'ernes side til en tjenesteyder og om styrkelse af beskyttelsen af Unionens finansielle interesser i tilfælde af indirekte forvaltning med AVS-staterne og OLT'erne.
- (11) Selv om EUF's midler ikke vil blive anvendt ved delt forvaltning, bør denne forordning give mulighed for, at EUF's midler og støtten fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling («EFRU») til fordel for regionerne i Unionens yderste periferi inden for rammerne af det regionale samarbejde mellem AVS-staterne og OLT'erne på den ene side og regionerne i Unionens yderste periferi på den anden side kan gennemføres af den samme enhed i overensstemmelse med denne forordning for så vidt angår EUF's midler og ved delt forvaltning for så vidt angår EFRU.
- (12) Bestemmelserne om finansieringsafgørelser bør tilpasses bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, når Kommissionen gennemfører 11. EUF.
- (13) Reglerne om forpligtelser bør tilpasses bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 med undtagelse af foreløbige forpligtelser, som ikke bør være til rådighed i 11. EUF. Desuden bør der gives mulighed for at forlænge fristerne, når det er nødvendigt for foranstaltninger, der gennemføres ved indirekte forvaltning af AVS-stater eller OLT'er.
- (14) Betalingsfristerne bør tilpasses betalingsfristerne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Der bør fastsættes særlige bestemmelser for tilfælde, hvor AVS-stater og OLT'er ikke er bemyndiget til at foretage betalinger ved indirekte forvaltning, og hvor Kommissionen derfor fortsat foretager betalingerne til modtagerne.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union («associeringsafgørelsen») (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/322 af 2. marts 2015 om gennemførelse af 11. Europæiske Udviklingsfond (se side 1 i denne EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

- (15) En række gennemførelsesbestemmelser vedrørende den interne revisor, god forvaltning og klagemuligheder, IT-systemet, elektronisk fremsendelse, e-forvaltning, administrative og økonomiske sanktioner og anvendelsen af den centrale udelukkelsesdatabase bør tilpasses til bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Desuden bør beskyttelsen af Unionens finansielle interesser gennem anvendelsen af administrative sanktioner styrkes og præciseres, når 11. EUF gennemføres ved indirekte forvaltning med AVS-stater og OLT'er.
- (16) Reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter, tilskud, priser og eksperter bør tilpasses reglerne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Reglerne om finansielle instrumenter og EU-trustfonde bør tilpasses med visse justeringer på grund af 11. EUF's karakter. Budgetstøtten til OLT'erne bør tage hensyn til de institutionelle forbindelser med de pågældende medlemsstater.
- (17) Kortsigtet teknisk bistand og rådgivning, som medlemsstater, der er blevet medlemmer af EU efter en overgangsproces, modtog under TAIEX-programmet, og som de har positive erfaringer med, bør være tilgængelig for AVS-staterne og OLT'er, hvor det er hensigtsmæssigt. For at kunne drage fordel af sådan bistand og rådgivning på lang sigt bør det være muligt at yde passende støtte til viden- og ekspertisecentre for forvaltningspraksis og reform i den offentlige sektor.
- (18) Reglerne om regnskabsaflæggelse og regnskabsføring og om ekstern revision og decharge bør afspejle reglerne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 for at skabe en sammenhængende ramme for gennemførelse og rapportering.
- (19) Der bør fastlægges betingelser, på hvilke EIB forvalter visse af 11. EUF's midler.
- (20) Bestemmelserne om Revisionsrettens revision af den del af 11. EUF's midler, der forvaltes af EIB, bør stemme overens med den trepartsaftale, der er indgået mellem Revisionsretten, EIB og Kommissionen, jf. artikel 287, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (21) Der bør i overgangsbestemmelserne fastlægges regler for behandlingen af restbeløb og indtægter fra tidligere europæiske udviklingsfonde og for anvendelsen af denne forordning på de resterende transaktioner under disse fonde.
- (22) For at gøre det muligt at planlægge og gennemføre programmerne under 11. EUF i god tid bør denne forordning træde i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

FØRSTE DEL

HOVEDBESTEMMELSER

AFSNIT I

Emne, anvendelsesområde og almindelige bestemmelser

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning fastsætter regler for den finansielle gennemførelse af midlerne i 11. Europæiske Udviklingsfond, og for regnskabsaflæggelse og revision af regnskaberne.

Artikel 2

Forholdet til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012

1. Medmindre andet specifikt er angivet, omfatter direkte henvisninger i denne forordning til bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 også henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012.
2. Henvisninger i denne forordning til de gældende bestemmelser i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 omfatter ikke proceduremæssige bestemmelser, der ikke er relevante for 11. EUF, særlig bestemmelserne om tillæggelse af beføjelse til at vedtage delegerede retsakter.

3. Interne henvisninger i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 eller i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 medfører ikke, at de bestemmelser, der henvises til, indirekte finder anvendelse på 11. EUF.

4. De udtryk, der anvendes i denne forordning, har samme betydning som i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 med undtagelse af definitionerne omhandlet i samme forordnings artikel 2, litra a)-e).

I denne forordning defineres følgende udtryk i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 dog således:

- a) »budget« eller »budgetmæssig« betyder »11. EUF«
- b) »budgetmæssig forpligtelse« betyder »finansiel forpligtelse«
- c) »institution« betyder »Kommissionen«
- d) »bevillinger« eller »aktionsbevillinger« betyder »11. EUF's midler«
- e) »budgetpost« betyder »tildeling«
- f) »basisretsakt« betyder, alt efter den relevante kontekst, den interne aftale, associeringsafgørelsen eller gennemførelsesforordningen
- g) »tredjeland« betyder ethvert modtagerland eller -territorium, der er omfattet af det geografiske anvendelsesområde for 11. EUF.

5. Fortolkningen af denne forordning skal sigte mod at bevare sammenhængen med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, medmindre en sådan fortolkning ville være uforenelig med de særlige forhold i forbindelse med 11. EUF som fastsat i AVS-EU-partnerskabsaftalen, den interne aftale, associeringsafgørelsen eller gennemførelsesforordningen.

Artikel 3

Tidsrum, datoer og tidsfrister

Medmindre andet er fastsat, finder Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 ⁽¹⁾ anvendelse på de tidsfrister, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 4

Beskyttelse af personoplysninger

Denne forordning berører ikke bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽²⁾ og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽³⁾.

Artikel 29 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 om information om overførsel af personoplysninger til revisionsformål finder anvendelse.

AFSNIT II

Finansielle principper

Artikel 5

Finansielle principper

11. EUF's midler forvaltes i overensstemmelse med følgende principper:

- a) principperne om enhed og et realistisk budget
- b) princippet om én regningsenhed

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter (EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- c) princippet om bruttoopgørelse
- d) princippet om specificering
- e) princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning
- f) princippet om gennemsigtighed.

Regnskabsåret går fra den 1. januar til den 31. december.

Artikel 6

Principperne om enhed og et realistisk budget

Enhver indtægt og udgift skal konteres EUF.

Artikel 8, stk. 2 og 3, samt stk. 4, første afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.

Artikel 7

Princippet om én regningsenhed

Artikel 19 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om brug af euroen finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 8

Princippet om bruttoopgørelse

Samtlige indtægter skal dække samtlige anslåede betalinger, jf. dog artikel 9 i denne forordning.

Indtægter og udgifter opføres uden indbyrdes modregning, jf. dog artikel 23 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om regler om fradrag og kursjusteringer, som finder anvendelse.

De indtægter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra c), i denne forordning, trækkes dog automatisk fra de betalinger, der foretages til dækning af den forpligtelse, som de stammer fra.

Unionen må ikke optage lån inden for rammerne af 11. EUF.

Artikel 9

Formålsbestemte indtægter

1. Formålsbestemte indtægter skal anvendes til finansiering af bestemte former for udgifter.
2. Følgende udgør formålsbestemte indtægter:
 - a) finansielle bidrag fra medlemsstaterne og tredjelande, herunder i begge tilfælde deres offentlige organer, enheder eller fysiske personer, og fra internationale organisationer til visse projekter eller programmer for bistand til tredjelande, der finansieres af Unionen og forvaltes af Kommissionen eller EIB på deres vegne, jf. artikel 10 i gennemførelsesforordningen
 - b) indtægter, der er øremærket til et bestemt formål, såsom indtægter fra fonde, tilskud, gaver og legater
 - c) indtægter fra tilbagebetaling, efter inddrivelse, af uretmæssigt udbetalte beløb
 - d) indtægter fra renter af forfinansieringer, jf. dog artikel 8, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012
 - e) tilbagebetalinger og indtægter fra finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 140, stk. 6, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012
 - f) indtægter fra efterfølgende refundering af afgifter i overensstemmelse med artikel 23, stk. 3, litra b), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
3. De formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i stk. 2, litra a) og b), skal finansiere de former for udgifter, som donoren fastlægger, forudsat at dette accepteres af Kommissionen.

De formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i stk. 2, litra e) og f), skal finansiere former for udgifter, der svarer til dem, de hidrører fra.

4. Artikel 184, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder tilsvarende anvendelse.

5. Artikel 22, stk. 1 og 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om donationer finder anvendelse på de formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i stk. 2, litra b), i denne artikel. For så vidt angår artikel 22, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 kan en donation kun modtages efter godkendelse fra Rådet.

6. Den del af 11. EUF's midler, der svarer til formålsbestemte indtægter, stilles automatisk til rådighed, når Kommissionen har modtaget disse indtægter. Et overslag over fordringer medfører dog, at 11. EUF's midler stilles til rådighed for så vidt angår de formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i stk. 2, litra a), når aftalen med medlemsstaten er udtrykt i euro; der kan først foretages betalinger, der konteres mod sådanne indtægter, når de er modtaget.

Artikel 10

Princippet om specificering

11. EUF's midler øremærkes til specifikke formål per AVS-stat eller OLT'er i overensstemmelse med de vigtigste samarbejdsinstrumenter.

For AVS-staterne fastsættes disse instrumenter i finansprotokollen i bilag Ic til AVS-EU-partnerskabsaftalen. Øremærkningen af midlerne (vejledende tildelinger) baseres også på bestemmelserne i den interne aftale og i gennemførelsesforordningen og tager hensyn til de midler, der er forbeholdt til støtteudgifter i forbindelse med programmeringen og gennemførelsen i henhold til artikel 6 i den interne aftale.

For OLT'erne er disse instrumenter fastlagt i fjerde del af associeringsafgåelsen og bilag II dertil. Øremærkningen af disse midler tager også hensyn til den ikketildelte reserve, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i samme bilag, og til de midler, der er afsat til undersøgelser og faglig bistand i henhold til artikel 1, stk. 1, litra c), i bilaget.

Artikel 11

Princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning

1. Artikel 30, stk. 1 og 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet finder anvendelse. Artikel 18 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 finder ikke anvendelse, jf. dog stk. 3, litra a), i nærværende artikel.

2. Der skal opstilles specifikke, målelige, realiserbare, relevante og tidsbestemte mål. Det kontrolleres ved hjælp af resultatindikatorer, om disse mål er indfriet.

3. Med henblik på at forbedre beslutningstagningen, især for at begrunde og specificere fastlæggelsen af de bidrag, som medlemsstaterne skal yde, jf. artikel 21 i denne forordning, foretages der følgende evalueringer:

a) forud for anvendelsen af 11. EUF's midler foretages der en forudgående evaluering af den foranstaltning, der skal gennemføres, som omfatter de elementer, der er anført i artikel 18, stk. 1, i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012

b) foranstaltningen evalueres efterfølgende for at sikre, at de forventede resultater berettiger de midler, der er anvendt.

4. De finansieringstyper, der er omhandlet i afsnit VIII i denne forordning, og de gennemførelsesmetoder, der er omhandlet i artikel 17 i denne forordning, vælges på grundlag af deres evne til at nå de specifikke mål for foranstaltningen og deres evne til at give resultater, under hensyn navnlig til kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for, at reglerne ikke overholdes. For tilskud omfatter dette overvejelser om anvendelse af faste beløb, faste satser og enhedsomkostninger.

Artikel 12

Intern kontrol

Artikel 32 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.

Artikel 13

Princippet om gennemsigtighed

1. 11. EUF gennemføres, og regnskaberne aflægges i overensstemmelse med princippet om gennemsigtighed.
2. Den årlige redegørelse for forpligtelser, betalinger og det årlige beløb for bidragsindkaldelser, jf. artikel 7 i den interne aftale, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
3. Artikel 35, stk. 2, første afsnit, og stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om offentliggørelse af oplysninger om modtagere og andre oplysninger finder anvendelse, jf. dog artikel 4 i denne forordning. I forbindelse med artikel 21, stk. 2, andet afsnit, i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 forstås om nødvendigt ved udtrykket »lokalitet«, hvad der svarer til regionen på NUTS 2-niveau, når modtageren er en fysisk person.
4. Foranstaltninger, der finansieres under 11. EUF, kan gennemføres med parallel eller fælles samfinansiering.

I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles en foranstaltning i flere tydeligt identificerbare komponenter, der hver især finansieres af de forskellige partnere, som deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres.

I tilfælde af fælles samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved en foranstaltning mellem de partnere, der deltager i samfinansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke længere er muligt at identificere finansieringskilden for en specifik aktivitet under foranstaltningen. I så fald skal den efterfølgende offentliggørelse af tilskudsaftaler og offentlige kontrakter, jf. artikel 35, stk. 2, første afsnit, og stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, ske i overensstemmelse med en eventuel bemyndiget enheds regler.

5. Kommissionen træffer, når den yder finansiel bistand, i givet fald alle nødvendige foranstaltninger til at sikre synligheden af Unionens finansielle støtte. Dette omfatter foranstaltninger, der pålægger modtagerne af midler fra Unionen krav om synlighed, undtagen i behørigt begrundede tilfælde. Kommissionen har ansvaret for at overvåge, at modtagerne overholder kravene.

AFSNIT III

11. EUF's midler og gennemførelsen af 11. EUF

Artikel 14

Kilderne til 11. EUF's midler

11. EUF's midler består af det loft, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, 4 og 6, i den interne aftale, af de midler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 9, i den interne aftale, og af de andre formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i artikel 9 i denne forordning.

Artikel 15

11. EUF's struktur

Den 11. EUF's indtægter og udgifter opdeles i overensstemmelse med deres art eller formål.

Artikel 16

Gennemførelse af 11. EUF i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning

1. Kommissionen varetager Unionens ansvarsområder som defineret i artikel 57 i AVS-EU-partnerskabsaftalen og i associeringsafgørelsen. Med henblik herpå gennemfører den på eget ansvar og inden for grænserne af 11. EUF's midler 11. EUF's indtægter og udgifter i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende del og tredje del i denne forordning.
2. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen, således at 11. EUF's midler anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Artikel 17

Gennemførelsesmetoder

1. Artikel 56 og 57 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.
2. Reglerne om gennemførelsesmetoder i kapitel 2 i afsnit IV i første del i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikel 188 og 193 i samme forordning finder anvendelse, jf. dog bestemmelserne i stk. 3-5 i nærværende artikel. Artikel 58, stk. 1, litra b), og artikel 59 i samme forordning om delt forvaltning med medlemsstaterne finder dog ikke anvendelse.
3. De bemyndigede enheder skal sikre overensstemmelse med Unionens eksterne politik og kan overdrage budgetgennemførelsesopgaver til andre enheder på betingelser, der svarer til de betingelser, som gælder for Kommissionen. De skal hvert år opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 60, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Revisionsudtalelsen skal forelægges senest en måned efter rapporten og forvaltningserklæringen, således at der kan tages hensyn til den i Kommissionens erklæring.

De af Kommissionen bemyndigede internationale organisationer som omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. ii), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og de af EU-medlemsstaternes organer, der er nævnt i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. v) og vi), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, kan også overdrage budgetgennemførelsesopgaver til nonprofitorganisationer, der har den operationelle og finansielle kapacitet, på betingelser, der svarer til dem, der gælder for Kommissionen.

AVS-staterne og OLT'erne kan også overdrage budgetgennemførelsesopgaver inden for deres egne afdelinger og til privatretlige organer på grundlag af en tjenesteydelseskontrakt. Disse organer udvælges på grundlag af åbne, gennemsigtige, proportionale og ikkediskriminerende procedurer, idet interessekonflikter undgås. Betingelserne for tjenesteydelseskontrakten fastsættes i finansieringsaftalen.

4. Når 11. EUF gennemføres ved indirekte forvaltning med AVS-stater eller OLT'er, gælder følgende, uden at dette berører det ansvar, som påligger AVS-staterne eller OLT'erne, der handler i egenskab af ordregivende myndigheder:
 - a) Kommissionen inddriver om nødvendigt skyldige beløb fra modtagerne i overensstemmelse med artikel 80 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, herunder ved en afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes, på de samme betingelser som dem, der er fastlagt i artikel 299 i TEUF
 - b) Kommissionen kan, når omstændighederne kræver det, pålægge administrative og/eller økonomiske sanktioner på de samme betingelser som dem, der er fastlagt i artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Finansieringsaftalen skal indeholde bestemmelser om samarbejdet mellem Kommissionen og AVS-staten eller OLT'et med henblik herpå.

5. Unionens finansielle bistand kan ydes gennem bidrag til internationale, regionale eller nationale fonde, f.eks. fonde, der er etableret eller forvaltes af EIB, medlemsstater eller partnerlande og regioner eller internationale organisationer med henblik på at tiltrække fælles samfinansiering fra en række donorer, eller til fonde, der er oprettet af en eller flere donorer med henblik på fælles gennemførelse af projekter.

Gensidig adgang for finansielle institutioner i Unionen til finansielle instrumenter, der er oprettet af andre organisationer, skal i givet fald fremmes.

AFSNIT IV

Finansielle aktører

Artikel 18

Generelle bestemmelser om finansielle aktører og deres ansvar

1. Kommissionen giver hver enkelt finansiell aktør de ressourcer, der er nødvendige for, at den pågældende kan udføre sine funktioner, samt en detaljeret beskrivelse af den pågældendes opgaver, rettigheder og forpligtelser.
2. Artikel 64 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om adskillelse af funktioner finder anvendelse.
3. Kapitel 4 i afsnit IV i første del i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle aktørers ansvar finder tilsvarende anvendelse.

*Artikel 19***Den anvisningsberettigede**

1. Artikel 65, 66 og 67 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om henholdsvis den anvisningsberettigede, dennes beføjelser og opgaver og EU-delegationschefernes beføjelser og opgaver finder anvendelse.

Den årsberetning, der er nævnt i artikel 66, stk. 9, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, omfatter i et bilag oversigter, der pr. tildeling, land, territorium, region eller underregion viser de samlede forpligtelser, de tildelte midler og betalingerne i løbet af regnskabsåret og de kumulerede beløb siden den respektive EUF's begyndelse

2. Hvis den ansvarlige anvisningsberettigede i Kommissionen får kendskab til problemer i forbindelse med gennemførelsen af procedurerne for forvaltning af 11. EUF's midler, tager vedkommende sammen med den udpegede nationale, regionale, AVS-interne eller territoriale anvisningsberettigede de fornødne kontakter for at afhjælpe situationen og træffer de nødvendige foranstaltninger. Hvis den nationale, regionale, AVS-interne eller territoriale anvisningsberettigede ikke varetager eller ikke er i stand til at varetage de funktioner, som påhviler den pågældende i henhold til AVS-EU-partnerskabsaftalen eller associeringsafgåelsen, kan den ansvarlige anvisningsberettigede i Kommissionen midlertidigt træde i den pågældende anvisningsberettigedes sted og handle i dennes navn og på dennes vegne. I så fald kan Kommissionen af de midler, der er tildelt den pågældende AVS-stat eller det pågældende OLT, modtage en finansiel godtgørelse, der skal dække den yderligere administrative arbejdsbyrde.

*Artikel 20***Regnskabsføreren**

1. Kommissionens regnskabsfører er ligeledes regnskabsfører for 11. EUF.

2. Artikel 68, med undtagelse af stk. 1, andet afsnit, og artikel 69 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om henholdsvis regnskabsføreren beføjelser og opgaver og beføjelser, som regnskabsføreren kan delegere, finder anvendelse. Artikel 54, artikel 57, stk. 3, artikel 58, stk. 5, andet afsnit, og artikel 58, stk. 6, i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 finder ikke anvendelse.

*AFSNIT V***Forvaltning af indtægter***Artikel 21***Det årlige bidrag og dets trancher**

1. I overensstemmelse med artikel 7 i den interne aftale fastsættes loftet for det årlige beløb for bidraget for år $n + 2$ og det årlige beløb for bidraget for år $n + 1$ samt betalingen heraf i tre trancher efter proceduren i stk. 2-7 i nærværende artikel.

De trancher, som hver medlemsstat skal indbetale, fastsættes, så de er proportionale med den pågældende medlemsstats bidrag til 11. EUF som fastsat i artikel 1, stk. 2, i den interne aftale.

2. Kommissionen forelægger senest den 15. oktober i år n et forslag, som fastsætter:

- a) loftet for det årlige beløb for bidraget for år $n + 2$
- b) det årlige beløb for bidraget for år $n + 1$
- c) beløbet for første tranche af bidraget for år $n + 1$
- d) et vejledende, ikkebindende overslag på grundlag af en statistisk metode over de årlige bidragsbeløb for år $n + 3$ og $n + 4$.

Rådet træffer afgørelse om dette forslag senest den 15. november i år n .

Medlemsstaterne betaler første tranche af bidraget for år $n + 1$ senest den 21. januar i år $n + 1$.

3. Kommissionen forelægger senest den 15. juni i år $n + 1$ et forslag, som fastsætter:

- a) beløbet for anden tranche af bidraget for år $n + 1$
- b) et revideret årligt beløb for bidraget for år $n + 1$ under hensyn til de faktiske behov i de tilfælde, hvor det årlige beløb afviger fra de faktiske behov, jf. artikel 7, stk. 3, i den interne aftale.

Rådet træffer afgørelse om forslaget senest 21 kalenderdage efter, at Kommissionen har forelagt forslaget.

Medlemsstaterne betaler anden tranche senest 21 kalenderdage efter vedtagelsen af Rådets afgørelse.

4. Kommissionen udarbejder og forelægger senest den 15. juni i år $n + 1$ Rådet en redegørelse for forpligtelser, betalinger og det årlige beløb for indkaldelser af bidrag, der er gennemført i år n , og som skal gennemføres i år $n + 1$ og år $n + 2$, under hensyntagen til EIB's overslag vedrørende forvaltningen og driften af investeringsfaciliteten, herunder også de rentegodtgørelser, der gennemføres af EIB. Kommissionen tilvejebringer medlemsstaternes årlige bidragsbeløb samt det beløb, som EUF stadig skal betale, og skelner mellem EIB's og Kommissionens andele. Beløbene for årene $n + 1$ og $n + 2$ baseres på, i hvor høj grad de foreslåede midler reelt kan udbetales, samtidig med at det tilstræbes at undgå betydelige udsving mellem de forskellige år samt betydelige saldi i slutningen af året.

5. Kommissionen forelægger senest den 10. oktober i år $n + 1$ et forslag, som fastsætter:

- a) beløbet for tredje tranche af det årlige bidrag for år $n + 1$
- b) et revideret årligt beløb for bidraget for år $n + 1$ under hensyn til de faktiske behov i de tilfælde, hvor det årlige beløb afviger fra de faktiske behov, jf. artikel 7, stk. 3, i den interne aftale.

Rådet træffer afgørelse om forslaget senest 21 kalenderdage efter, at Kommissionen har forelagt forslaget.

Medlemsstaterne betaler tredje tranche senest 21 kalenderdage efter vedtagelsen af Rådets afgørelse.

6. Summen af trancherne vedrørende et givet år overstiger ikke det årlige beløb for det bidrag, der er fastsat for dette år. Det årlige bidragsbeløb overstiger ikke det loft, der er fastsat for dette år. Loftet må kun forhøjes i henhold til artikel 7, stk. 4, i den interne aftale. En eventuel forhøjelse af loftet skal indgå i de forslag, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 5 i nærværende artikel.

7. Loftet for det årlige bidragsbeløb, som hver medlemsstat skal betale for år $n + 2$, det årlige bidragsbeløb for år $n + 1$ og trancherne af bidragene skal indeholde nærmere angivelser af:

- a) det beløb, der forvaltes af Kommissionen, og
- b) det beløb, der forvaltes af EIB, herunder de rentegodtgørelser, der forvaltes af EIB.

Artikel 22

Betaling af trancherne

1. Indkaldelser af bidrag skal først opbruge de beløb, som er fastsat for tidligere europæiske udviklingsfonde, det ene efter det andet.

2. Medlemsstaternes bidrag udtrykkes i euro og betales i euro.

3. Hver medlemsstat indbetaler det bidrag, der er omhandlet i artikel 21, stk. 7, litra a), på en særlig konto benævnt »Europa-Kommissionen — Den Europæiske Udviklingsfond«, som er oprettet hos den pågældende medlemsstats centralbank eller i den finansielle institution, som medlemsstaten har udpeget. Bidragene bliver stående på disse særlige konti, indtil der skal foretages betalinger. Kommissionen bestræber sig på at fordele trækkene på de særlige konti således, at dens tilgodehavender på disse konti til enhver tid svarer til fordelingsnøglen i artikel 1, stk. 2, litra a), i den interne aftale.

Hver medlemsstat indbetaler det bidrag, der er omhandlet i artikel 21, stk. 7, litra b), i denne forordning, i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1.

*Artikel 23***Renter af ikkebetalte bidragsbeløb**

1. Efter udløbet af de frister, der er fastsat i artikel 21, stk. 2, 3 og 5, er den pågældende medlemsstat forpligtet til at betale renter på følgende betingelser:
 - a) Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første kalenderdag i den måned, hvor fristen udløber, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, forhøjet med to procentpoint. Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoint for hver måneds forsinkelse.
 - b) Renterne skal betales for den periode, der går fra kalenderdagen efter udløbet af betalingsfristen og indtil betalingsdatoen.
2. Med hensyn til det bidrag, der er omhandlet i artikel 21, stk. 7, litra a), i denne forordning indbetales renterne på en af de konti, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i den interne aftale.

Med hensyn til det bidrag, der er omhandlet i artikel 21, stk. 7, litra b), i denne forordning indbetales renterne til investeringsfaciliteten i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, i denne forordning.

*Artikel 24***Indkaldelse af ikkebetalte bidrag**

Ved udløbet af gyldighedsperioden for finansprotokollen i bilag Ic til AVS-EU-partnerskabsaftalen indkalder Kommissionen og, efter behov, EIB på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, den del af bidragene, som medlemsstaterne stadig skal indbetale i henhold til artikel 21 i denne forordning.

*Artikel 25***Øvrige bestemmelser om forvaltning af indtægter**

1. Artikel 77, 78 og 79, artikel 80, stk. 1 og 2, og artikel 81 og 82 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om overslag over fordringer, fastlæggelse af fordringer, anvisning af indtægter, reglerne vedrørende inddrivelse, forældelsesfrist og national behandling af EU-krav finder anvendelse. Inddrivelse kan finde sted ved hjælp af en afgørelse truffet af Kommissionen, der kan tvangsfuldbyrdes i henhold til artikel 299 i TEUF.
2. For så vidt angår artikel 77, stk. 3, og artikel 78, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 skal henvisningen til egne indtægter forstås som en henvisning til medlemsstaternes bidrag, jf. artikel 21 i denne forordning.
3. Artikel 83, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 finder anvendelse på inddrivelser, der er fastlagt i euro. For inddrivelser i lokal valuta finder den nævnte bestemmelse anvendelse, og der anvendes den sats, som er fastsat af centralbanken i det land, der udsteder valutaen, og som er gældende den første dag i den måned, hvor indtægtsordren er udstedt.
4. For så vidt angår artikel 84, stk. 3, i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 udarbejdes der en særskilt oversigt over fordringer for 11. EUF, som vedlægges den beretning, der er omhandlet i artikel 44, stk. 2, i denne forordning.
5. Artikel 85 og 90 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 finder ikke anvendelse.

*AFSNIT VI***Forvaltning af udgifter***Artikel 26***Finansieringsafgørelse**

Forud for indgåelsen af en udgiftsforpligtelse skal der foreligge en finansieringsafgørelse vedtaget af Kommissionen.

Artikel 84 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse med undtagelse af stk. 2.

*Artikel 27***Regler vedrørende forpligtelser**

1. Artikel 85 med undtagelse af stk. 3, litra c), artikel 86, 87, 185 og artikel 189, stk. 1 og 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om forpligtelser og gennemførelsen af foranstaltninger udadtil finder anvendelse. Artikel 95, stk. 2, artikel 7, stk. 1, litra a) og e), og artikel 98 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 finder ikke anvendelse.
2. Med hensyn til anvendelsen af artikel 189, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 kan perioden for indgåelse af individuelle kontrakter og tilskudsaftaler til gennemførelse af foranstaltningen forlænges ud over tre år fra datoen for indgåelsen af finansieringsaftalen, hvor AVS-stater og OLT'er overdrager budgetgennemførelsesopgaver i henhold til artikel 17, stk. 3.
3. Når 11. EUFs midler anvendes ved indirekte forvaltning med AVS-stater eller OLT'er, kan den ansvarlige anvisningsberettigede, når han har accepteret begrundelsen herfor, forlænge den periode på to år, der er omhandlet i artikel 86, stk. 5, tredje afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, og den periode på tre år, der er omhandlet i artikel 189, stk. 2, andet afsnit, i samme forordning.
4. Ved udløbet af de forlængede perioder, der er omhandlet i stk. 3, eller de perioder, der er omhandlet i artikel 86, stk. 5, tredje afsnit, og artikel 189, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, frigøres den uudnyttede del af forpligtelserne i givet fald.
5. Når der træffes foranstaltninger i henhold til artikel 96 og 97 i AVS-EU-partnerskabsaftalen, kan forløbet af de forlængede perioder, der er omhandlet i stk. 3, artikel 86, stk. 5, tredje afsnit, og artikel 189, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, suspenderes.
6. For så vidt angår artikel 87, stk. 1, litra c), og stk. 2, litra b), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 vurderes overensstemmelsen og den formelle korrekthed i forhold til de relevante bestemmelser, navnlig traktaterne, AVS-EU-partnerskabsaftalen, associeringsafgørelsen, den interne aftale, denne forordning og alle akter, der vedtages til gennemførelse af de pågældende bestemmelser.
7. I forbindelse med enhver retlig forpligtelse skal det udtrykkeligt anføres, at Kommissionen og Revisionsretten har kontrol- og revisionsbeføjelser, og at Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har undersøgelsesbeføjelser, på grundlag af dokumenter og på stedet, i forhold til alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget midler fra 11. EUF.

*Artikel 28***Fastsættelse, anvisning og betaling af udgifter**

Artikel 88 og 89, artikel 90 med undtagelse af stk. 4, andet afsnit, artikel 91 og artikel 184, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.

*Artikel 29***Betalingsfrister**

1. Artikel 92 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse på betalinger, der foretages af Kommissionen, jf. dog stk. 2.
2. Når 11. EUFs midler anvendes ved indirekte forvaltning med AVS-stater eller OLT'er, og Kommissionen foretager betalinger på deres vegne, finder den frist, der er nævnt i artikel 92, stk. 1, litra b), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, anvendelse på alle betalinger, der ikke er omhandlet i litra a) i samme stykke. Finansieringsaftalen skal indeholde de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre et hensigtsmæssigt samarbejde fra den ordregivende myndigheds side.
3. Krav som følge af betalingsforsinkelser, som Kommissionen har ansvaret for, konteres den eller de konti, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i den interne aftale.

AFSNIT VII

Diverse gennemførelsesbestemmelser

Artikel 30

Den interne revisor

Kommissionens interne revisor er ligeledes intern revisor for 11. EUF. Artikel 99 og 100 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.

Artikel 31

IT-systemer, elektronisk fremsendelse og e-forvaltning

Artikel 93, 94 og 95 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om elektronisk forvaltning af transaktioner og dokumenter finder tilsvarende anvendelse på 11. EUF.

Artikel 32

God forvaltning og klagemuligheder

Artikel 96 og 97 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.

Artikel 33

Anvendelse af den centrale udelukkelsesdatabase

Den centrale udelukkelsesdatabase, der er oprettet i medfør af artikel 108, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, og som indeholder oplysninger om ansøgere, tilbudsgivere og tilskudsmodtagere, som befinder sig i en af de situationer, der er nævnt i artikel 106, artikel 109, stk. 1, første afsnit, litra b), og artikel 109, stk. 2, litra a), i samme forordning, anvendes ved gennemførelsen af 11. EUF.

Artikel 108, stk. 2 og 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikel 142 og 144 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 om anvendelsen af den centrale udelukkelsesdatabase og om adgangen til den finder tilsvarende anvendelse.

For så vidt angår artikel 108, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 omfatter Unionens finansielle interesser gennemførelsen af 11. EUF.

Artikel 34

Administrative ordninger med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Kommissionens tjenestegrene kan aftale detaljerede ordninger for at lette EU-delegationernes forvaltning af midler til afholdelse af støtteudgifter i tilknytning til 11. EUF efter artikel 6 i den interne aftale.

AFSNIT VIII

Finansieringstyper

Artikel 35

Almindelige bestemmelser om finansieringstyper

1. Samarbejde mellem Unionen, AVS-staterne og OLT'erne med henblik på at yde finansiell bistand i henhold til dette afsnit kan bl.a. udmønte sig i:

- a) tresidede ordninger, hvorved Unionen med et tredjeland koordinerer sin bistand til en AVS-stat, et OLT eller en region
- b) administrative samarbejdsforanstaltninger som f.eks. partnerskaber mellem offentlige institutioner, lokale myndigheder, nationale offentlige organer eller privatretlige enheder, der har fået overdraget public service-opgaver, i en medlemsstat eller en region i den yderste periferi og de tilsvarende enheder i en AVS-stat eller et OLT eller deres region, samt samarbejdsforanstaltninger, der omfatter eksperter fra den offentlige sektor, som er udsendt af medlemsstaterne, og deres regionale og lokale myndigheder

- c) ekspertfaciliteter til målrettet kapacitetsopbygning i en AVS-stat, et OLT eller deres region og kortsigtet teknisk bistand og rådgivning til dem samt støtte fra bæredygtige viden- og ekspertisecentre for forvaltningspraksis og reform i den offentlige sektor
- d) bidrag til afholdelse af omkostninger, der er nødvendige for at etablere og administrere partnerskaber mellem offentlige og private partnere
- e) støtteprogrammer for sektorpolitikker, hvorved Unionen yder støtte til en AVS-stats eller et OLT's sektorprogram, eller
- f) rentegodtgørelser, jf. artikel 37.

2. Ud over de finansieringstyper, der er omhandlet i artikel 36-42, kan der også ydes finansiel bistand gennem følgende:

- a) gældslettelse i henhold til internationalt vedtagne gældslettelsesprogrammer
- b) i ekstraordinære tilfælde sektorspecifikke eller generelle importprogrammer, der kan være:
 - sektorspecifikke importprogrammer vedrørende naturalier
 - sektorspecifikke importprogrammer vedrørende valutastøtte til finansiering af sektorspecifik import, eller
 - generelle importprogrammer vedrørende valutastøtte til finansiering af generel import af en bred vifte af produkter.

3. Der kan også ydes finansiel bistand gennem bidrag til internationale, regionale eller nationale fonde, f.eks. fonde, der er etableret eller forvaltes af EIB, medlemsstater eller AVS-stater eller OLT'er og regioner eller af internationale organisationer, med henblik på at tiltrække fælles samfinansiering fra en række donorer, eller til fonde, der er oprettet af en eller flere donorer med sigte på fælles gennemførelse af projekter.

Gensidig adgang for finansielle institutioner i Unionen til finansielle instrumenter, der er oprettet af andre organisationer, skal i givet fald fremmes.

4. Unionen trækker på medlemsstaternes erfaringer og udveksler erfaringer med dem ved gennemførelsen af sin støtte til omstilling og reform i AVS-staterne og OLT'erne.

Artikel 36

Indgåelse af offentlige kontrakter

1. Artikel 101 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om offentlige kontrakter finder anvendelse.
2. I denne forordning betragtes følgende som ordregivende myndigheder:
 - a) Kommissionen på vegne af en eller flere AVS-stater eller et eller flere OLT'er og for deres regning
 - b) enheder og personer som omhandlet i artikel 185 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, der har fået overdraget de tilsvarende budgetgennemførelsesopgaver.
3. For så vidt angår offentlige kontrakter indgået af de ordregivende myndigheder, der er omhandlet i stk. 2, eller på deres vegne, finder bestemmelserne i kapitel 1 i afsnit V i første del og i kapitel 3 i afsnit IV i anden del i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 anvendelse med undtagelse af:
 - a) artikel 103, artikel 104, stk. 1, andet afsnit, og artikel 111 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012
 - b) artikel 127, stk. 3 og 4, artikel 128, artikel 134-137, artikel 139, stk. 3-6, artikel 148, stk. 4, artikel 151, stk. 2, artikel 160, artikel 164, artikel 260, andet punktum, og artikel 262 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012.

Artikel 124, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 finder anvendelse på ejendomskontrakter.

Første afsnit i dette stykke finder ikke anvendelse på de ordregivende myndigheder, der er omhandlet i stk. 2, litra b), i denne artikel, når Kommissionen efter kontrol i henhold til artikel 61 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 har bemyndiget dem til at anvende deres egne udbudsprocedurer.

4. For så vidt angår offentlige kontrakter indgået af Kommissionen for egen regning og gennemførelsesforanstaltningerne vedrørende bistand i krisesituationer, civilbeskyttelsesforanstaltninger og humanitære bistandsforanstaltninger finder bestemmelserne i afsnit V i første del i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 anvendelse.

5. Ved manglende overholdelse af de procedurer, der er omhandlet i stk. 3, kan udgifterne til de pågældende foranstaltninger ikke finansieres af 11. EUF.

6. De udbudsprocedurer, der er omhandlet i stk. 3, skal fastlægges i finansieringsaftalen.
7. For så vidt angår artikel 263, stk. 1, litra a), i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 forstås ved følgende:
 - a) »en forhåndsmeddelelse«: den meddelelse, hvori de ordregivende myndigheder til orientering oplyser den forventede samlede værdi af og genstanden for de kontrakter og rammekontrakter, som de agter at tildele i løbet af regnskabsåret, med undtagelse af kontrakter, der tildeles ved udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse
 - b) »en udbudsbekendtgørelse«: den måde hvorpå de ordregivende myndigheder tilkendegiver, at de agter at indlede en procedure for tildeling af en kontrakt eller en rammekontrakt eller iværksætte et dynamisk indkøbssystem i overensstemmelse med artikel 131 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012
 - c) »en bekendtgørelse om indgåelse af kontrakt«: den bekendtgørelse, som meddeler resultaterne af proceduren for tildeling af kontrakter, rammekontrakter eller kontrakter, der er baseret på et dynamisk indkøbssystem

Artikel 37

Tilskud

1. Afsnit VI i første del og artikel 192 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse, jf. dog stk. 2 og 3.
2. Tilskud er direkte finansielle bidrag i form af donationer, der ydes fra 11. EUF til finansiering af:
 - a) en foranstaltning, som skal fremme virkeliggørelsen af et mål, der indgår i AVS-EU-partnerskabsaftalen eller associeringsafgørelsen eller i et program eller projekt, som er vedtaget i overensstemmelse med denne aftale eller afgørelse, eller
 - b) driften af et organ, der arbejder for virkeliggørelsen af et af de mål, der er omhandlet i litra a).

Et tilskud som omhandlet i litra a) kan ydes til et organ, der er omhandlet i artikel 208, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

3. Når Kommissionens samarbejder med aktører fra en AVS-stat eller et OLT, skal den tage hensyn til deres særlige karakter, herunder behov og kontekst, når den fastlægger finansieringsmetoderne, arten af bidrag, tildelingsmetoder og de administrative bestemmelser for forvaltning af tilskud med henblik på at nå ud til og bedst muligt at imødekomme så mange aktører fra AVS-stater og OLT'er som muligt og mest effektivt at opfylde målene for AVS-EU-partnerskabsaftalen og associeringsafgørelsen. Specifikke metoder skal fremmes, som f.eks. partnerskabsaftaler, finansiel støtte til tredjeparter, direkte tildeling eller begrænset adgang til indkaldelse af forslag eller faste beløb.

4. Følgende betragtes ikke som tilskud som omhandlet i denne forordning:
 - a) de poster, der er omhandlet i artikel 121, stk. 2, litra b)-f), h) og i), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012
 - b) finansiel bistand som omhandlet i artikel 35, stk. 2, i denne forordning.
5. Artikel 175 og 177 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 finder ikke anvendelse.

Artikel 38

Priser

Afsnit VII i første del i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse med undtagelse af artikel 138, stk. 2, andet afsnit.

Artikel 39

Budgetstøtte

Artikel 186 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.

Unionens generelle eller sektorbestemte budgetstøtte baseres på et gensidigt ansvar og fælles forpligtelser over for de universelle værdier og sigter mod at styrke de kontraktbaserede partnerskaber mellem Unionen og AVS-staterne og OLT'erne med henblik på at fremme demokrati, menneskerettigheder og retsstaten, at støtte en holdbar økonomisk vækst og at udrydde fattigdom.

Enhver afgørelse om at yde budgetstøtte skal være baseret på Unionens vedtagne budgetstøttepolitikker, et sæt klare støtteberettigelseskriterier og en omhyggelig vurdering af risici og fordele.

En vigtig forudsætning for denne afgørelse skal være en vurdering af AVS-staternes og OLT'ernes engagement, resultater og fremskridt for så vidt angår demokrati, menneskerettigheder og retsstaten. Budgetstøtten skal differentieres for bedre at kunne tage højde for de politiske, økonomiske og sociale forhold i AVS-staterne og OLT'erne og tage hensyn til sårbare situationer.

Når der ydes budgetstøtte, skal Kommissionen klart definere og overvåge støttebetingelserne og støtte udviklingen af parlamentarisk kontrol og af revisionskapacitet og øge gennemsigtigheden og offentlighedens adgang til information.

Udbetaling af budgetstøtte er betinget af, at der gøres tilfredsstillende fremskridt i retning af at nå de mål, der er aftalt med AVS-staterne og OLT'erne.

Når der ydes budgetstøtte til OLT'erne, skal der tages hensyn til deres institutionelle forbindelser med den pågældende medlemsstat.

Artikel 40

Finansielle instrumenter

Finansielle instrumenter kan oprettes ved de finansieringsafgørelser, der er omhandlet i artikel 26. De skal så vidt muligt være under ledelse af EIB, et multilateralt europæisk finansieringsinstitut, såsom Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, eller et bilateralt europæisk finansieringsinstitut, som f.eks. bilaterale udviklingsbanker, eventuelt kombineret med supplerende tilskud fra andre kilder.

Kommissionen kan gennemføre finansielle instrumenter ved direkte forvaltning eller ved indirekte forvaltning ved at overdrage opgaver til enheder i henhold til artikel 58, stk. 1, litra c), nr. ii), iii), v) og vi), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Disse enheder skal opfylde kravene i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og overholde Unionens mål, standarder og politikker samt bedste praksis for anvendelsen af og rapportering om Unionens midler.

Organer, som opfylder kriterierne i artikel 60, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 anses for at opfylde udvælgelseskriterierne, som omhandlet i artikel 139 i samme forordning. Afsnit VIII i første del i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse med undtagelse af artikel 139, stk. 1, stk. 4, første afsnit, og stk. 5.

Finansielle instrumenter kan grupperes i faciliteter med henblik på gennemførelse og rapportering.

Artikel 41

Ekspertes

Artikel 204, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikel 287 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 om aflønnede eksterne eksperter finder anvendelse.

Artikel 42

EU-trustfonde

1. Artikel 187 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse, jf. dog stk. 2.
2. For så vidt angår artikel 187, stk. 8, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 er det kompetente udvalg det udvalg, der er omhandlet i artikel 8 i den interne aftale.

AFSNIT IX

Regnskabsaflæggelse og regnskabsføring

Artikel 43

11. EUF's regnskaber

1. 11. EUF's regnskaber, der beskriver dens finansielle situation pr. 31. december i et givet år, omfatter:
 - a) årsregnskabet
 - b) beretningen om den finansielle gennemførelse.Årsregnskabet skal ledsages af de oplysninger, der forelægges af EIB i overensstemmelse med artikel 57.
2. Regnskabsføreren sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige årsregnskab til Revisionsretten.
3. Revisionsretten fremsætter senest den 15. juni efter det afsluttede regnskabsår sine bemærkninger til det foreløbige årsregnskab for så vidt angår den del af 11. EUF's midler, som Kommissionen står for den økonomiske forvaltning af, så Kommissionen kan foretage de korrektioner, som skønnes nødvendige med henblik på opstilling af det endelige årsregnskab.
4. Kommissionen godkender det endelige årsregnskab og sender det senest den 31. juli efter det afsluttede regnskabsår til Europa-Parlamentet, til Rådet og til Revisionsretten.
5. Artikel 148, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.
6. Det endelige årsregnskab offentliggøres senest den 15. november efter det afsluttede regnskabsår i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den revisionserklæring, som Revisionsretten afgiver i overensstemmelse med artikel 49.
7. Det foreløbige og det endelige årsregnskab, jf. stk. 2 og 4, kan fremsendes elektronisk.

Artikel 44

Årsregnskaber og beretning om den finansielle gennemførelse

1. Artikel 145 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.
2. Beretningen om den finansielle gennemførelse udarbejdes af den ansvarlige anvisningsberettigede og sendes til regnskabsføreren senest den 15. marts, således at den kan medtages i 11. EUF's årsregnskab. Den skal give et retvisende og pålideligt billede af indtægts- og udgiftstransaktioner over 11. EUF's midler. Den opstilles i millioner euro og omfatter:
 - a) regnskabet over resultatet af den finansielle gennemførelse, der sammenfatter alle finansielle transaktioner i regnskabsåret med hensyn til indtægter og udgifter
 - b) bilaget til regnskabet over resultatet af den finansielle gennemførelse, der indeholder supplerende oplysninger om og noter til de heri indeholdte oplysninger.
3. Regnskabet over resultatet af den finansielle gennemførelse omfatter følgende:
 - a) en oversigt, der viser udviklingen i tildelingerne i det forløbne regnskabsår
 - b) en oversigt, der pr. tildeling viser de samlede forpligtelser, de tildelte midler og betalingerne i løbet af regnskabsåret og de kumulerede beløb siden 11. EUF's begyndelse.

Artikel 45

Kommissionens og EIB's overvågning og rapportering

1. Kommissionen og EIB overvåger hver især, i det omfang de er berørt, hvordan AVS-staterne, OLT'erne eller andre modtagere anvender støtten fra 11. EUF samt gennemførelsen af de projekter, der finansieres af 11. EUF, idet der især lægges vægt på de mål, der er omhandlet i artikel 55 og 56 i AVS-EU-partnerskabsaftalen og de tilsvarende bestemmelser i associeringsaftalen.

2. EIB underretter regelmæssigt Kommissionen om gennemførelsen af de projekter, der finansieres over den del af 11. EUF's midler, som EIB forvalter, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten.

3. Kommissionen og EIB giver medlemsstaterne oplysninger om den operationelle gennemførelse af 11. EUF's midler i overensstemmelse med artikel 18 i gennemførelsesforordningen. Kommissionen meddeler Revisionsretten disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, i den interne aftale.

Artikel 46

Regnskabsføring

De regnskabsregler, der er omhandlet i artikel 143, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, finder anvendelse på den del af 11. EUF's midler, der forvaltes af Kommissionen. Disse regler anvendes på 11. EUF under hensyntagen til dens aktiviteter særlige karakter.

Regnskabsprincipperne i artikel 144 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse på de årsregnskaber, der er omhandlet i artikel 44 i denne forordning.

Artikel 151, 153, 154 og 155 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.

Regnskabsføreren udarbejder og vedtager efter høring af den ansvarlige anvisningsberettigede den kontoplan, der skal anvendes i forbindelse med 11. EUF's transaktioner.

Artikel 47

Opstilling af bevillingsregnskab

1. Bevillingsregnskabet giver et detaljeret billede af den økonomiske forvaltning af 11. EUF's midler.
2. Bevillingsregnskabet viser alle:
 - a) tildeling og 11. EUF's tilsvarende midler
 - b) finansielle forpligtelser
 - c) regnskabsårets udbetalinger, og
 - d) fastlagte fordringer og inkasserede beløb i regnskabsåret med angivelse af det fulde beløb uden modregning.
3. Når forpligtelser, betalinger og fordringer er udtrykt i national valuta, skal regnskabssystemet om nødvendigt gøre det muligt at bogføre dem i både national valuta og euro.
4. Samlede finansielle forpligtelser bogføres i euro med et beløb svarende til værdien af de finansieringsafgørelser, som Kommissionen har truffet. Specifikke finansielle forpligtelser bogføres i euro med et beløb svarende til modværdien af de retlige forpligtelser. Ved beregningen af denne modværdi tages der, hvor det er relevant, hensyn til:
 - a) et beløb til betaling af refusionsberettigede udgifter på basis af bilag
 - b) et beløb til prisrevision, forøgelse af mængderne og uforudsete udgifter som defineret i de kontrakter, der finansieres af 11. EUF
 - c) et beløb til dækning af valutakurssvingninger.
5. Alle regnskabsbilag vedrørende indfrielsen af en forpligtelse opbevares i en periode på fem år fra datoen for den afgørelse om decharge for den finansielle gennemførelse af 11. EUF's midler, der er omhandlet i artikel 50, vedrørende det regnskabsår, i hvilket indfrielsen af forpligtelsen afsluttes i regnskabsmæssig henseende.

AFSNIT X

Ekstern revision og decharge

Artikel 48

Ekstern revision og decharge vedrørende Kommissionen

1. I forbindelse med transaktioner finansieret over den del af 11. EUF's midler, som Kommissionen forvalter i overensstemmelse med artikel 16, udøver Revisionsretten sine beføjelser i overensstemmelse med nærværende artikel og artikel 49.

2. Artikel 159 og 160, artikel 161 med undtagelse af nævnte artikels stk. 6, artikel 162 med undtagelse af nævnte artikels stk. 3, første punktum, og stk. 5, samt artikel 163 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.
3. Med henblik på artikel 159, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 tager Revisionsretten hensyn til traktaterne, AVS-EU-partnerskabsaftalen, associeringsafgørelsen, den interne aftale, denne forordning og alle andre akter, der er vedtaget i medfør af de nævnte instrumenter.
4. Med henblik på artikel 162, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 er den dato, der er anført i første punktum, den 15. juni.
5. Revisionsretten informeres om de interne regler, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, herunder udpegelsen af anvisningsberettigede, samt om det fuldmagtsdokument, der er omhandlet i artikel 69 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
6. AVS-staternes og OLT'ernes nationale revisionsmyndigheder tilskyndes til at samarbejde med Revisionsretten på dennes opfordring.
7. Revisionsretten kan afgive udtalelse om spørgsmål vedrørende 11. EUF på anmodning af en af Unionens andre institutioner.

Artikel 49

Revisionserklæring

Samtidig med den årsberetning, der er omhandlet i artikel 162 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, afgiver Revisionsretten over for Europa-Parlamentet og Rådet en erklæring om regnskabernes rigtighed og om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 50

Decharge

1. Dechargeafgørelsen omfatter de regnskaber, der er omhandlet i artikel 43, med undtagelse af den del, som forelægges af EIB i overensstemmelse med artikel 57, og vedtages i overensstemmelse med artikel 164 og artikel 165, stk. 2 og 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Decharge som omhandlet i artikel 164, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 gives for den del af 11. EUF's midler, der forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, for år n.
2. Dechargeafgørelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
3. Artikel 166 og 167 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 finder anvendelse.

ANDEN DEL

INVESTERINGSFACILITETEN

Artikel 51

Den Europæiske Investeringsbanks rolle

EIB forvalter investeringsfaciliteten og gennemfører transaktioner i forbindelse hermed, herunder rentegodtgørelse og teknisk bistand, på vegne af Unionen i overensstemmelse med anden del i denne forordning.

Desuden varetager EIB den finansielle gennemførelse af andre transaktioner, som gennemføres ved hjælp af finansiering fra EIB's egne midler i overensstemmelse med artikel 4 i den interne aftale, i givet fald kombineret med rentegodtgørelse fra 11. EUF's midler.

Gennemførelsen af anden del i denne forordning medfører ingen forpligtelser og intet ansvar for Kommissionen.

Artikel 52

Skøn over investeringsfacilitetens forpligtelser og betalinger

EIB skal hvert år inden den 1. september sende Kommissionen de overslag over forpligtelser og betalinger, som er nødvendige for udarbejdelsen af den redegørelse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, i den interne aftale, for investeringsfacilitetens transaktioner, herunder også de rentegodtgørelser, som den gennemfører, i overensstemmelse med den interne aftale. EIB sender Kommissionen ajourførte overslag over forpligtelser og betalinger, når det anses for nødvendigt. De nærmere bestemmelser herfor fastsættes i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 55, stk. 4.

Artikel 53

Forvaltning af bidragene til investeringsfaciliteten

1. De bidrag, der er omhandlet i artikel 21, stk. 7, litra b), og vedtaget af Rådet, indbetales omkostningsfrit for modtageren af medlemsstaterne til EIB på en særlig konto, der er åbnet af EIB i investeringsfacilitetens navn efter de detaljerede regler i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 55, stk. 4.
2. Den dato, der er nævnt i artikel 1, stk. 5, i den interne aftale, er den 31. december 2030.
3. Medmindre Rådet træffer anden afgørelse for så vidt angår godtgørelse af EIB efter artikel 5 i den interne aftale, skal de renter af den positive saldo på de særlige konti, der er omhandlet i stk. 1, som tilskrives EIB, supplere investeringsfaciliteten og tages i betragtning i forbindelse med de indkaldelser af bidrag, der er omhandlet i artikel 21, og de skal anvendes til at dække eventuelle finansielle forpligtelser efter den 31. december 2030.
4. EIB varetager likviditetsforvaltningen af de beløb, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med bestemmelserne i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 55, stk. 4.
5. Investeringsfaciliteten forvaltes efter de regler, der er fastsat i AVS-EU-partnerskabsaftalen, associeringsafgørelsen, den interne aftale og anden del i denne forordning.

Artikel 54

Betaling af godtgørelse til EIB

EIB's udgifter til forvaltningen af investeringsfacilitetens transaktioner godtgøres fuldt ud. Rådet træffer afgørelse om midlerne til og ordningerne for betaling af godtgørelse til EIB i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i den interne aftale. Gennemførelsesbestemmelserne til denne afgørelse indarbejdes i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 55, stk. 4.

Artikel 55

Gennemførelse af investeringsfaciliteten

1. For instrumenter finansieret over den del af 11. EUF's midler, som EIB forvalter, gælder EIB's egne regler.
2. EIB kan, når det drejer sig om programmer eller projekter, der samfinansieres af medlemsstaterne eller deres forvaltningsorganer, og som svarer til de prioriteter, der er fastsat i landesamarbejdsstrategierne og programmeringsdokumenterne som omhandlet i gennemførelsesforordningen og omhandlet i artikel 10, stk. 1, andet og tredje afsnit, i den interne aftale og i artikel 74 i associeringsafgørelsen, overdrage opgaver vedrørende forvaltningen af investeringsfaciliteten til medlemsstaterne eller deres forvaltningsorganer.
3. Navnene på modtagerne af finansiel støtte fra investeringsfaciliteten offentliggøres af EIB, medmindre en sådan offentliggørelse risikerer at skade modtagernes kommercielle interesser, under behørig iagttagelse af kravene om fortrolighed og sikkerhed, især beskyttelsen af personoplysninger. Kriterierne for og detaljeringsgraden af de offentliggjorte oplysninger afhænger af de særlige forhold, der gør sig gældende for den pågældende sektor, og investeringsfacilitetens karakter.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne del fastsættes i en forvaltningsaftale mellem Kommissionen, der handler på Unionens vegne, og EIB.

Artikel 56

Rapportering vedrørende investeringsfaciliteten

EIB giver regelmæssigt Kommissionen oplysninger om de transaktioner, der gennemføres vedrørende investeringsfaciliteten, herunder rentegodtgørelser, hvordan EIB har udnyttet hvert af de bidrag, der efter indkaldelse er indbetalt til den, og navnlig om de samlede kvartalsmæssige beløb for forpligtelser, kontrakter og betalinger, efter bestemmelserne i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 55, stk. 4.

Artikel 57

Investeringsfacilitetens regnskabsføring og årsregnskaber

1. EIB fører regnskabet for investeringsfaciliteten, herunder de rentegodtgørelser, som gennemføres af EIB, og som finansieres af EUF, for at gøre det muligt at følge den fuldstændige tilskudscyklus fra modtagelsen til afholdelsen og videre til opståede indtægter og eventuelle senere inddrivelser. EIB opstiller de nødvendige regnskabsregler og -metoder på grundlag af internationale regnskabsstandarder og underretter Kommissionen og medlemsstaterne herom.

2. EIB forelægger hvert år Rådet og Kommissionen en beretning om gennemførelsen af de transaktioner, der finansieres over den del af 11. EUF's midler, som EIB forvalter, indeholdende bl.a. årsregnskabet, som er opstillet i overensstemmelse med de regler og metoder, der er omhandlet i stk. 1, og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 44, stk. 3.

Udkast til disse dokumenter forelægges senest den 28. februar og den endelige udgave senest den 30. juni i regnskabsåret efter det regnskabsår, de vedrører, så Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, i den interne aftale på grundlag heraf kan udarbejde det årsregnskab, der er omhandlet i artikel 43 i denne forordning. Rapporten om den økonomiske forvaltning af de midler, der forvaltes af EIB, forelægges af denne for Kommissionen senest den 31. marts.

Artikel 58

Ekstern revision og decharge vedrørende EIB's transaktioner

For transaktioner, der finansieres over den del af 11. EUF's midler, som EIB forvalter i overensstemmelse med denne del, gælder de revisions- og dechargeprocedurer, som EIB anvender for konti, hvortil der er givet tredjemandsfuldmagt. De nærmere regler for Revisionsrettens revision fastsættes i en trepartsaftale mellem EIB, Kommissionen og Revisionsretten.

TREDJE DEL

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFSNIT I

Overgangsbestemmelser

Artikel 59

Overførsel af restbeløb fra tidligere europæiske udviklingsfonde

Overførslen til 11. EUF af restbeløbene af de midler, der blev fastsat i de interne aftaler vedrørende 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfond (»tidligere EUF'er«), foretages i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, litra b), og artikel 1, stk. 3 og 4, i den interne aftale.

*Artikel 60***Indtægter fra renter af midlerne fra tidligere EUF'er**

Restbeløbene af indtægter fra renter af midlerne fra tidligere EUF'er overføres til 11. EUF og tildeles til de samme formål som de indtægter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6, i den interne aftale. Det samme gælder diverse indtægter fra tidligere EUF'er, bl.a. bestående af morarenter opkrævet i tilfælde, hvor medlemsstaterne har indbetalt deres bidrag til de pågældende EUF'er for sent. Renter af den del af EUF's midler, der forvaltes af EIB, supplerer investeringsfaciliteten.

*Artikel 61***Reduktion af bidragene med restbeløbene**

De beløb fra projekter under den 10. EUF eller fra tidligere EUF'er, som der ikke er disponeret over i henhold til artikel 1, stk. 3, i den interne aftale, eller som frigøres i henhold til artikel 1, stk. 4, i den interne aftale, medmindre Rådet med enstemmighed træffer anden afgørelse, trækkes fra den del af medlemsstaternes bidrag, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra a), i den interne aftale.

Indvirkningen på hver medlemsstats bidrag beregnes i forhold til hver medlemsstats bidrag til den 9. og den 10. EUF. Indvirkningen beregnes hvert år.

*Artikel 62***Anvendelse af denne forordning på transaktioner under tidligere EUF'er**

Bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse på transaktioner, der er finansieret af tidligere EUF'er, uden at dette berører de eksisterende retlige forpligtelser. Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på investeringsfaciliteten.

*Artikel 63***Bidragsprocedurernes begyndelse**

Den procedure for medlemsstaternes bidrag, som er fastlagt i artikel 21-24 i denne forordning, finder for første gang anvendelse på bidragene for år $n + 2$, forudsat at den interne aftale træder i kraft mellem den 1. oktober i år n og den 30. september i år $n + 1$.

*AFSNIT II***Afsluttende bestemmelser***Artikel 64***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Rådets vegne

D. REIZNIECE-OZOLA

Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/324**af 2. marts 2015****om gennemførelse af artikel 17, stk. 3, i forordning (EU) nr. 224/2014 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Den Centralafrikanske Republik**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 224/2014 af 10. marts 2014 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Den Centralafrikanske Republik ⁽¹⁾, særlig artikel 17, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 10. marts 2014 vedtog Rådet forordning (EU) nr. 224/2014.
- (2) Den sanktionskomité, der er nedsat ved FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 2127 (2013) om Den Centralafrikanske Republik, slettede den 31. december 2014 en person fra listen over personer, der er omfattet af foranstaltningerne i medfør af punkt 30 og 32 i UNSCR 2134 (2014).
- (3) Listen over personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger som omhandlet i bilag I til forordning (EU) nr. 224/2014, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EU) nr. 224/2014 ændres hermed som anført i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Rådets vegne

D. REIZNIECE-OZOLA

Formand

⁽¹⁾ EUT L 70 af 11.3.2014, s. 1.

BILAG

Oplysningerne i BILAG I til forordning (EU) nr. 224/2014 om følgende person udgår:

Levy YAKETE

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/325**af 2. marts 2015****om gennemførelse af artikel 13 i forordning (EU) nr. 356/2010 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer på grund af situationen i Somalia**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 356/2010 af 26. april 2010 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer på grund af situationen i Somalia ⁽¹⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 26. april 2010 vedtog Rådet forordning (EU) nr. 356/2010.
- (2) Den sanktionskomité, der er nedsat ved FN's Sikkerhedsråds resolution 751 (1992) og 1907 (2009), slettede den 19. december 2014 en person fra listen over personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, jf. punkt 1, 3 og 7 i Sikkerhedsrådets resolution 1844 (2008).
- (3) Bilag I til forordning (EU) nr. 356/2010 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EU) nr. 356/2010 ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Rådets vegne
D. REIZNIECE-OZOLA
Formand

⁽¹⁾ EUT L 105 af 27.4.2010, s. 1.

BILAG

Oplysningerne i bilag I til forordning (EU) nr. 356/2010 om følgende person udgår:

Mohamed SA'ID

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2015/326**af 2. marts 2015****om ændring af bilag XVII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår polycykliske aromatiske kulbrinter og phthalater****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 131, og

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 indeholder bl.a. de begrænsninger, der blev fastlagt i Rådets direktiv 76/769/EØF ⁽²⁾.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/69/EF ⁽³⁾ forbød markedsføring og anvendelse af blødgøringsolier til fremstilling af dæk eller dækdele, hvis de indeholder mere end 1 mg/kg benzo[a]pyren (BaP) eller mere end 10 mg/kg af de otte opregnede polycykliske aromatiske kulbrinter (PAH'er) tilsammen. Denne begrænsning er i øjeblikket fastlagt i punkt 50, kolonne 2, stk. 1, i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006.
- (3) På tidspunktet for vedtagelsen af denne begrænsning var der ingen harmoniserede prøvningsmetoder til at fastsætte den specifikke koncentration af de otte opregnede PAH'er i blødgøringsmidler. Derfor henvises der til analysemetode IP 346:1998 ⁽⁴⁾, som anvendes af olieindustrien til at fastlægge koncentrationen af polycykliske aromatiske forbindelser (PCA), i nævnte begrænsning som en indirekte metode til at fastslå overholdelse af grænserne for BaP og alle opregnede PAH'er tilsammen.
- (4) Analysemetode IP 346:1998 er ikke specifik for de otte opregnede PAH'er. Det er endvidere almindeligt kendt, at denne metode er begrænset til at omfatte ubrugte smørebaserolier uden asfaltenfraktioner, hvoraf højst 5 % af komponenterne har et kogepunkt på under 300 °C. For prøver, som ikke opfylder disse krav, kan nævnte metode være uegnet.
- (5) Således som der opfordres til i direktiv 2005/69/EF, udstedte Kommissionen den 3. juli 2007 et mandat til Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) med henblik på udvikling af en mere specifik metode.
- (6) Den nye standardmetode er blevet vedtaget og offentliggjort af CEN som EN 16143:2013 (Olieprodukter — Bestemmelse af indholdet af benzo[a]pyrene (BaP) og udvalgte polyaromatiske kulbrinter (PAH) i blødgøringsolier — Procedure med dobbelt LC-rensning og GC/MS-analyse).
- (7) Kommissionen er af den opfattelse, at i betragtning af at denne nye standard udgør en specifik analysemetode til at analysere de relevante PAH'er i blødgøringsolier og afhjælper manglerne i den tidligere metode, er det hensigtsmæssigt at erstatte henvisningen til metode IP 346:1998 med den nye standard EN 16143:2013 som reference-metode til at fastslå blødgøringsoliers overholdelse af begrænsningen i punkt 50, kolonne 2, stk. 1, i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006.

⁽¹⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/69/EF af 16. november 2005 om 27. ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (polycykliske aromatiske kulbrinter i blødgøringsolier til gummi og dæk) (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 51).

⁽⁴⁾ IP 346:1998 — Determination of PCA in unused lubricating base oils and asphaltene free petroleum fractions — Dimethyl sulphoxide extraction refractive index method.

- (8) En uformel høring af medlemsstater og repræsentanter for relevante sammenslutninger af berørte parter viste, at der for blødgøringsolier generelt er en god sammenhæng mellem resultaterne af metode IP 346:1998 og gaskromatografiske analysemetoder, der følger samme princip som den nye CEN-metode, med henblik på at måle individuelle kræftfremkaldende PAH'er. Erhvervsdrivende har anført, at udskiftningen af IP 346:1998 med den nye CEN-metode ikke forventes at have indvirkning på blødgøringsoliers overholdelse af begrænsningen. Den nye analysemetode anses imidlertid for at være mere kompleks og dyrere at anvende end IP 346:1998.
- (9) Der bør indføres en overgangsperiode på 18 måneder, hvor både den gamle og den nye analysemetode kan anvendes med henblik på at fastslå, om den pågældende begrænsning overholdes. En sådan overgangsperiode skulle give laboratorier mulighed for at indføre den nye analysemetode og opnå den fornødne erfaring med, hvordan den fungerer. Den skulle også gøre det lettere at fastslå overholdelse af begrænsningen for blødgøringsolier, der er markedsført, inden denne forordnings ikrafttrædelse.
- (10) Kommissionen har afsluttet sin fornyede vurdering af de foranstaltninger, der er fastsat i punkt 51 i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 vedrørende stofferne bis(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP), dibutylphthalat (DBP) og butylbenzylphthalat (BBP), i overensstemmelse med stk. 3 heri. Denne fornyede vurdering blev iværksat den 4. september 2009 ved Kommissionens anmodning til Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) om at gennemgå de foreliggende nye videnskabelige oplysninger og vurdere, om der er dokumentation for at berettiggende en fornyet undersøgelse af den eksisterende begrænsning. ECHA påpegede i forbindelse med sin afgivelse af oplysninger til Kommissionen i marts 2010, at man bør overveje en vurdering af de relevante REACH-registreringsdossierer. Derfor bad Kommissionen ECHA om at fortsætte som foreslået. I april 2011 indledte Kongeriget Danmark imidlertid begrænsningsprocessen vedrørende tilstedeværelsen af de nævnte phthalater i artikler til indendørs brug og artikler, der kan komme i direkte kontakt med huden eller slimhinderne, hvori bl.a. registreringsdossierne blev taget op til overvejelse. Som meddelt den 9. august 2014 ⁽¹⁾ foreslog Kommissionen ved udløbet af begrænsningsprocessen ikke en ændring af bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006. Endvidere optog Kommissionen ved Kommissionens forordning (EU) nr. 143/2011 ⁽²⁾ disse phthalater i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006. I henhold til artikel 69, stk. 2, i nævnte forordning har ECHA derfor pligt til efter »solnedgangsdatoen« at overveje, om anvendelsen af disse phthalater i artikler udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet, der ikke er tilstrækkeligt kontrolleret. Derfor blev ingen yderligere gennemgang af foranstaltningerne i forbindelse med denne begrænsning af disse phthalater betragtet som nødvendig, og det er således hensigtsmæssigt at lade nævnte stykke i det punkt udgå.
- (11) Kommissionen afsluttede i januar 2014 sin fornyede vurdering af de foranstaltninger, der er fastsat i punkt 52 i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 vedrørende stofferne diisononylphthalat (DINP), diisodecylphthalat (DIDP) og di-n-octylphthalat (DNOP) i overensstemmelse med stk. 3 heri. Denne fornyede vurdering blev iværksat den 4. september 2009 ved Kommissionens anmodning til ECHA om at gennemgå de foreliggende nye videnskabelige oplysninger og vurdere, om der er dokumentation for at berettiggende en fornyet undersøgelse af den eksisterende begrænsning. De foreliggende oplysninger blev efterfølgende suppleret med oplysninger fra de registreringsdossierer, der var modtaget ved registreringsfristen for 2010. ECHA forelagde så sit udkast til vurderingsrapport for Udvalget for Risikovurdering (RAC) med henblik på en detaljeret evaluering. RAC vedtog sin udtalelse i marts 2013, og den endelige ECHA-vurderingsrapport blev fremsendt til Kommissionen i august 2013. På grundlag af ECHA's rapport besluttede Kommissionen ikke at fremsætte noget ændringsforslag til bestemmelserne i punkt 52 i bilag XVII og at betragte den fornyede vurdering i henhold til stk. 3 i ovennævnte punkt som afsluttet. Kommissionens konklusioner vedrørende den fornyede vurdering er blevet gjort offentligt tilgængelige ⁽³⁾. Det er derfor hensigtsmæssigt at lade stk. 3 i det punkt udgå.
- (12) Forordning (EF) nr. 1907/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (13) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 133 i forordning (EF) nr. 1907/2006 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 9.8.2014, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 143/2011 af 17. februar 2011 om ændring af bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier («REACH») (EUT L 44 af 18.2.2011, s. 2).

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/chemicals/files/reach/entry-52_en.pdf.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 ændres således:

1) Punkt 50, kolonne 2, stk. 1, andet afsnit, erstattes af følgende afsnit:

	»Standarden EN 16143:2013 (Olieprodukter — Bestemmelse af indholdet af benzo[a]pyrene (BaP) og udvalgte polyaromatiske kulbringer (PAH) i blødgøringsolier — Procedure med dobbelt LC-rensning og GC/MS-analyse) anvendes som prøvningsmetode med henblik på at påvise overensstemmelse med de grænser, der er omhandlet i første afsnit. Indtil den 23. september 2016 kan de grænser, der er omhandlet i første afsnit, anses for at være overholdt, hvis ekstraktet af polycykliske aromatiske stoffer (PCA) er på under 3 vægtprocent som målt efter Institute of Petroleum-standard IP 346:1998 (Determination of PCA in unused lubrication base oils and asphaltene free petroleum fractions — Dimethyl sulphoxide extraction refractive index method), forudsat at overholdelsen af grænserne for BaP og de opregnede PAH'er samt korrelationen mellem de målte værdier og PCA-ekstraktet måles af fabrikanten eller importøren hver 6. måned eller efter hver større operationsændring, alt efter hvad der kommer først.«
--	---

2) Punkt 51, kolonne 2, stk. 3, udgår.

3) Punkt 52, kolonne 2, stk. 3, udgår.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2015/327**af 2. marts 2015****om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 for så vidt angår krav til markedsføring og betingelser for anvendelse af tilsætningsstoffer, der består af præparater****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertil-sætningsstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 5, og artikel 16, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I visse præparater, der er godkendt som tilsætningsstoffer i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1831/2003, indgår der teknologiske tilsætningsstoffer og andre stoffer eller produkter med det formål at udøve en virkning på aktivstoffet, der er indeholdt i det givne præparat, herunder ved en stabilisering eller standardisering af præparatet, hvorved dets håndtering eller dets iblanding i foder lettes. Disse teknologiske tilsætningsstoffer eller andre stoffer eller produkter kan eksempelvis øge flydeevnen eller ensartetheden eller mindske aktivstoffets tilbøjelighed til at støve. Den nøjagtige sammensætning af godkendte tilsætningsstoffer, som består af præparater, vil derfor afhænge af det ræsonnement, der ligger til grund for anvendelsen af de pågældende præparater. Teknologiske tilsætningsstoffer eller andre stoffer eller produkter, som er tilsat for at bevare integriteten af et aktivstof, er imidlertid ikke beregnet til at udøve en virkning på foderstoffet, hvori præparatet skal indgå.
- (2) Under hensyntagen til at teknologiske fremskridt bidrager til udviklingen af nye præparater, er det hensigtsmæssigt i højere grad at være opmærksom på de særlige egenskaber ved tilsætningsstoffer, der består af præparater, og at skabe større gennemsigtighed og klarhed, når de markedsføres, uden at dette berører de intellektuelle ejendomsrettigheder, der knytter sig til sammensætningen af forbindelser, der indeholder sådanne tilsætningsstoffer.
- (3) Nærmere bestemt bør der i bilag III i forordning (EF) nr. 1831/2003 indføres supplerende mærkningskrav for denne type tilsætningsstoffer og for de forbindelser, der indeholder dem, så der kan føres kontrol med, at teknologiske tilsætningsstoffer, der anvendes i et præparat, er blevet godkendt til det tilsigtede formål, og at disse tilsætningsstoffer kun udøver en virkning på aktivstoffet i præparatet.
- (4) Mens de mest relevante oplysninger bør fremgå af tilsætningsstoffets eller forbindelsens emballage eller beholder, gør teknologiske fremskridt det også muligt at angive oplysninger om præparaternes sammensætning på en billigere og mere fleksibel måde ved brug af andre skriftlige midler. Dette er i overensstemmelse med definitionen af mærkning i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 ⁽²⁾.
- (5) Foderstofvirksomhedsledere bør kunne give oplysninger om sammensætningen af de præparater, som markedsføres, fordi sådanne oplysninger sætter slutbrugeren eller køberen i stand til at træffe et informeret valg, giver mulighed for passende risikovurdering og bidrager til fair forretningspraksis.
- (6) Disse supplerende mærknings- og oplysningskrav bør kun gælde for tilsætningsstoffer, der tilhører de kategorier, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EF) nr. 1831/2003. Når sådanne tilsætningsstoffer tillades anvendt som præparater, er kun aktivstoffet omfattet af tilladelsen, og ikke de øvrige bestanddele i præparaterne, som kan variere.
- (7) For at undgå uønskede virkninger for menneskers sundhed, dyrs sundhed eller miljøet, bør foderstofvirksomhedsledere sikre, at der er fysisk-kemisk og biologisk forenelighed mellem bestanddelene i det præparat, som markedsføres og anvendes.

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1).

- (8) Bilag III til forordning (EF) nr. 1831/2003 om særlige krav til mærkning af bestemte fodertilsætningsstoffer og forblandinger, samt bilag IV til samme forordning, om generelle betingelser for anvendelse, bør derfor ændres for at tage hensyn til de teknologiske fremskridt og den videnskabelige udvikling vedrørende tilsætningsstoffer, der består af præparater.
- (9) Der er behov for en overgangsperiode for at undgå forstyrrelse i markedsføringen og anvendelsen af eksisterende tilsætningsstoffer, der består af præparater, og af foder, der indeholder dem, så de kan anvendes, indtil lagrene er opbrugt.
- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af bilag III og bilag IV

Bilag III og IV til forordning (EF) nr. 1831/2003 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Overgangsbestemmelse

Tilsætningsstoffer, består af præparater, og forblandinger, der indeholder sådanne tilsætningsstoffer, som er produceret og mærket før den 23. marts 2017 i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1831/2003 i den ordlyd, den havde før den 23. marts 2015, kan fortsat markedsføres og anvendes, indtil de eksisterende lagre er opbrugt.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNKER

Formand

BILAG

I bilag III og IV til forordning (EF) nr. 1831/2003 foretages følgende ændringer:

1) Bilag III affattes således:

»BILAG III

1. SÆRLIGE KRAV TIL MÆRKNING AF BESTEMTE FODERTILSÆTNINGSSTOFFER OG FORBLANDINGER

a) Zootekniske tilsætningsstoffer, coccidiostatika og histomonostatika:

- indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen
- brugsanvisning og
- koncentration.

b) Enzymer (foruden ovennævnte angivelser):

- aktivstoffets eller -stoffernes navn i henhold til dets eller deres enzymatiske aktivitet i overensstemmelse med godkendelsen
- identifikationsnummeret i henhold til International Union of Biochemistry og
- i stedet for koncentrationen: aktive enheder (aktive enheder pr. gram eller aktive enheder pr. milliliter).

c) Mikroorganismer:

- indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen
- brugsanvisning
- stammens identifikationsnummer og
- antallet af kolonidannende enheder pr. gram.

d) Tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber:

- indholdet af aktivstoffer
- indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen.

e) Teknologiske tilsætningsstoffer og sensoriske tilsætningsstoffer undtagen aromastoffer:

- indholdet af aktivstoffer.

f) Aromastoffer:

- iblandingsprocenten i forblandinger.

2. SUPPLERENDE MÆRKNINGS- OG OPLYSNINGSKRAV FOR VISSE TILSÆTNINGSSTOFFER, DER BESTÅR AF PRÆPARATER, OG FORBLANDINGER, DER INDEHOLDER DISSE PRÆPARATER.

a) Tilsætningsstoffer, der tilhører de kategorier, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), b) og c), og som består af præparater:

i) angivelse af det specifikke navn på emballagen eller beholderen, identifikationsnummer og indholdet af ethvert teknologisk tilsætningsstof indeholdt i præparatet, for hvilket maksimumsindholdet er fastsat i den tilsvarende godkendelse

ii) følgende oplysninger via et skriftligt medie eller vedlagt præparatet:

- det specifikke navn og identifikationsnummer på ethvert teknologisk tilsætningsstof, der er indeholdt i præparatet, og
- navnet på ethvert stof eller produkt, der er indeholdt i præparatet, anført i rækkefølge efter faldende vægt.

- b) Forblandinger indeholdende tilsætningsstoffer, der tilhører de kategorier, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), b) og c), og som består af præparater:
- i) hvis det er relevant, angivelse på emballagen eller beholderen af, hvorvidt forblandingen indeholder teknologiske tilsætningsstoffer, der indgår i tilsætningsstofpræparater, for hvilke maksimumsindholdet er fastsat i den tilsvarende godkendelse
 - ii) efter anmodning fra køberen eller brugeren, oplysninger om det specifikke navn, identifikationsnummer og en angivelse af niveauet af teknologiske tilsætningsstoffer, der er nævnt i nr. litra i) og indgår i tilsætningsstofpræparaterne.«

2) I bilag IV tilføjes følgende punkt 5:

- »5. Teknologiske tilsætningsstoffer eller andre stoffer eller produkter indeholdt i tilsætningsstoffer, der består af præparater, må kun ændre de fysisk-kemiske egenskaber ved aktivstoffet i præparatet, og de skal anvendes i overensstemmelse med betingelserne for deres godkendelse, når sådanne bestemmelser er fastsat.

Fysisk-kemisk og biologisk forenelighed mellem præparatets bestanddele sikres under hensyn til de tilsigtede virkninger.«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/328**af 2. marts 2015****om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 322/2014 for så vidt angår importdokumentet, der finder anvendelse på foder og fødevarer af animalsk oprindelse****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ⁽¹⁾, særlig artikel 53, stk. 1, litra b), nr. ii), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 322/2014 ⁽²⁾ fastsættes særlige importbetingelser for foderstoffer og fødevarer, der har oprindelse i eller er afsendt fra Japan efter ulykken på atomkraftværket i Fukushima for at beskytte folke- og dyresundheden i EU.
- (2) I henhold til artikel 9 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 322/2014 skal foder- og fødevarevirksomhedslederne eller deres repræsentanter give forudgående meddelelse ved at udfylde del I af det fælles importdokument (CED), som er omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 669/2009 ⁽³⁾, og sende dette dokument til de kompetente myndigheder på det udpegede indgangssted eller på grænsekontrolstedet. Det fælles importdokument, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 669/2009, finder kun anvendelse på ikke-animalske foderstoffer og fødevarer og ikke på animalske foderstoffer og fødevarer, herunder fiskevarer.
- (3) For animalske foderstoffer og fødevarer, herunder fiskevarer, og som er omfattet af Rådets direktiv 97/78/EF ⁽⁴⁾, fastsættes det i Kommissionens forordning (EF) nr. 136/2004 ⁽⁵⁾, at det fælles veterinærdokument til brug ved import (CVED) som fastlagt i bilag III til nævnte forordning skal anvendes ved afgivelse af forudgående meddelelse.
- (4) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 322/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I gennemførelsesforordning (EU) nr. 322/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 9, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Foder- og fødevarevirksomhedslederne eller deres repræsentanter giver forudgående meddelelse om ankomsten af alle sendinger af produkter, undtagen te med oprindelse i andre præfekturer end Fukushima.

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 322/2014 af 28. marts 2014 om særlige importbetingelser for foder og fødevarer, der har oprindelse i eller er afsendt fra Japan efter ulykken på atomkraftværket i Fukushima (EUT L 95 af 29.3.2014, s. 1).⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 669/2009 af 24. juli 2009 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 for så vidt angår en mere intensiv offentlig kontrol af visse foderstoffer og fødevarer af ikke-animalsk oprindelse og om ændring af beslutning 2006/504/EF (EUT L 194 af 25.7.2009, s. 11).⁽⁴⁾ Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9).⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 136/2004 af 22. januar 2004 om procedurer for EF-grænsekontrolstedernes veterinærkontrol af tredjelandsprodukter (EUT L 21 af 28.1.2004, s. 11).

2. I forbindelse med den forudgående meddelelse udfylder de:

- a) vedrørende produkter af ikke-animalsk oprindelse: del I af det fælles importdokument (CED), som er omhandlet i artikel 3, litra a), i forordning (EF) nr. 669/2009, idet der tages hensyn til vejledningen til det fælles importdokument som fastsat i bilag II til forordning (EF) nr. 669/2009
- b) vedrørende animalske foderstoffer og fødevarer, herunder fiskevarer, hvorom bestemmelser er nedlagt i Rådets direktiv 97/78/EF: det fælles veterinærdokument til brug ved import (CVED), der er fastsat i bilag III til Kommissionens forordning (EF) nr. 136/2004 (*).

Det relevante dokument sendes til de kompetente myndigheder på det udpegede indgangssted eller grænsekontrolsted mindst to arbejdsdage forud for sendingens fysiske ankomst.

(*) Kommissionens forordning (EF) nr. 136/2004 af 22. januar 2004 om procedurer for EF-grænsekontrolstedernes veterinærkontrol af tredjelandsprodukter (EUT L 21 af 28.1.2004, s. 11).«

2) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Overgang til fri omsætning

Det er en betingelse for, at en sending af produkter, dog ikke produkter, der falder ind under ansvarsområdet for direktiv 97/78/EF og forordning (EF) nr. 136/2004, kan overgå til fri omsætning, at foder- eller fødevarevirksomhedslederen eller dennes repræsentant forelægger toldmyndighederne et (fysisk eller elektronisk) CED-dokument, som er behørigt udfyldt af den kompetente myndighed, efter at alle offentlige kontroller er udført. Toldmyndighederne godkender kun sendingen til overgang til fri omsætning, hvis den kompetente myndighed har angivet sin positive afgørelse i rubrik II.14 i CED-dokumentet og har sat sin underskrift i rubrik II.21 i CED-dokumentet.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/329**af 2. marts 2015****om en undtagelse fra Unionens dyre- og folkesundhedsbestemmelser om indførsel i Den Europæiske Union af animalske fødevarer bestemt til EXPO Milano 2015 i Milano (Italien)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ⁽¹⁾, særlig artikel 8, nr. 5), tredje led, artikel 9, stk. 2, litra b), og artikel 9, stk. 4,under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 2,under henvisning til Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF ⁽³⁾, særlig artikel 29, stk. 1, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Italien er vært for verdensudstillingen »EXPO Milano 2015«, som finder sted i Milano fra den 1. maj til den 31. oktober 2015. Det overordnede tema for udstillingen er »Feeding the Planet — Energy for Life«. Efter planen skal ca. 150 lande deltage i »EXPO Milano 2015«, og i betragtning af temaet forventes det, at der skal indføres fødevarer, herunder animalske produkter, til Unionen fra tredjelande.
- (2) Tilladelse til at eksportere animalske produkter til Unionen gives til tredjelande, som opfylder en række krav i Unionens lovgivning, der tager hensyn til dyre- og folkesundhedsmæssige betænkeligheder. Ikke alle de lande, som tager del i »EXPO Milano 2015«, har dog fuld tilladelse til at eksportere animalske produkter til Unionen. Derfor bør der indføres visse undtagelser fra de gældende sundhedskrav til import for at tillade indførsel af nævnte produkter udelukkende med henblik på brug heraf på »EXPO Milano 2015«.
- (3) For så vidt angår de dyresundhedsmæssige aspekter, er det kun tilladt at importere animalske produkter, som indebærer en risiko for indslæbning af dyresygdomme i Unionen, f.eks. fersk kød og ferske kødprodukter, mælk og mejeriprodukter og andre animalske produkter, i Unionen, hvis alle de relevante dyresundhedsmæssige garantier, som er omhandlet i Unionens importlovgivning, er opfyldt. Det samme gælder for animalske produkter i transit gennem Unionen på den betingelse, at de transporteres til et tredjeland. For at få tilladelse til import eller transit gennem Unionen skal de animalske produkter have oprindelse i tredjelande, som specifikt er anført i den relevante dyresundhedsmæssige importlovgivning, og have været genstand for den særlige behandling, der er omhandlet i sådan lovgivning.
- (4) Derfor bør det for at beskytte Unionens dyresundhedsmæssige status kun være tilladt at indføre animalske produkter, som opfylder Unionens dyresundhedsmæssige krav ved import og transit, i Unionen med henblik på brug heraf på »EXPO Milano 2015«.
- (5) Det er i betragtning af dels de risici, der er forbundet med at indføre animalske produkter i Unionen, som ikke opfylder Unionens folkesundhedsmæssige krav, og samtidig behovet for at beskytte folkesundheden, nødvendigt at sikre, at nævnte produkter er i overensstemmelse med oprindelsestredjelandets folkesundhedsmæssige krav, og at de er egnede til konsum i det berørte land. Dette vil medføre en risiko, som svarer til den, rejsende fra Unionen løber, når de rejser og konsumerer sådanne varer i det relevante tredjeland. Endvidere har de kompetente italienske myndigheder for sikret, at de vil tilstræbe at forhindre ovennævnte risici i at påvirke folkesundheden i Unionen på en negativ måde.

⁽¹⁾ EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.⁽²⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55.⁽³⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

- (6) Derfor skal de italienske myndigheder forhindre, at produkter, som ikke opfylder kravene, konsumeres og markedsføres uden for »EXPO Milano 2015«.
- (7) I betragtning af de væsentlige folkesundhedsmæssige risici, der er forbundet med toskallede bløddyr, bør indførsel i Unionen af enhver form for toskallede bløddyr bestemt til »EXPO Milano 2015« kun være tilladt, hvis nævnte produkter opfylder de folkesundhedsmæssige importkrav, der er omhandlet i Unionens relevante lovgivning. Derfor bør nævnte produkter som en undtagelse ikke være omfattet af denne forordning.
- (8) I betragtning af de dyre- og folkesundhedsmæssige risici, der er forbundet med animalske produkter med oprindelse i tredjelande, for hvilke der som følge af dyre- og folkesundhedsmæssige betænkeligheder i overensstemmelse med artikel 22 i Rådets direktiv 97/78/EF ⁽¹⁾ er eller vil blive vedtaget særlige beskyttelsesforanstaltninger, bør nævnte produkter som en undtagelse ikke være omfattet af denne forordning.
- (9) For at begrænse de risici, der er forbundet med indførsel i Unionen af animalske produkter, som ikke opfylder alle Unionens dyre- og folkesundhedsmæssige krav, bør nævnte produkter være omfattet af strenge kontrolforanstaltninger og kunne spores på alle stadier under transport, oplagring, levering og bortskaffelse af rester eller affald heraf og kun anvendes med henblik på »EXPO Milano 2015«, og markedsføring heraf i Unionen bør forhindres.
- (10) For at gøre det muligt at indføre nævnte produkter i Unionen og samtidig forhindre, at de markedsføres i Unionen, bør produkterne henføres under den midlertidige importprocedure i overensstemmelse med artikel 576, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽²⁾, indtil de konsumeres på »EXPO Milano 2015« eller eventuelle rester af nævnte produkter bortskaffes i overensstemmelse for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 ⁽³⁾ som kategori 1-materiale eller genudføres. Sådanne produkter bør, om nødvendigt, flyttes i henhold til proceduren for eksternt forsendelse, jf. artikel 91, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽⁴⁾, fra indgangsstedet til Unionen til Italien, inden de henføres under den midlertidige importprocedure. Forbrug eller tilintetgørelse af sådanne produkter skal i overensstemmelse med artikel 582, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93 betragtes som genudførsel.
- (11) Endvidere bør nævnte produkter, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, for at sikre, at de ikke markedsføres i Unionen, kun transporteres direkte til »EXPO Milano 2015« eller om nødvendigt af logistiske årsager til særligt godkendte toldoplag, jf. artikel 12 og 13 i direktiv 97/78/EF, til midlertidig oplagring inden endelig levering til »EXPO Milano 2015«.
- (12) For at sikre, at animalske produkter, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, kan spores, bør de kompetente myndigheder anvende det integrerede veterinærinformationssystem (i det følgende benævnt »Traces-systemet«) indført ved Kommissionens beslutning 2004/292/EF ⁽⁵⁾ til at registrere de relevante data om produkterne fra det tidspunkt, hvor de indføres i Unionen, indtil de konsumeres på »EXPO Milano 2015« eller bortskaffes ved udstillingens afslutning.
- (13) De italienske myndigheder bør for at informere besøgende og personale på »EXPO Milano 2015« om risikoen ved konsum af produkter, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, og sikre, at nævnte produkter på grund af den folkesundhedsmæssige risiko, de kan indebære, ikke konsumeres og markedsføres uden for »EXPO Milano 2015«, oplyse, at visse animalske produkter med oprindelse i tredjelande ikke opfylder Unionens folkesundhedsmæssige standarder, men kun standarderne i de relevante oprindelsestredjelande, og at konsum og markedsføring af nævnte produkter uden for »EXPO Milano 2015« er forbudt.
- (14) »EXPO Milano 2015« er et midlertidigt arrangement, og derfor bør bestemmelserne i denne forordning kun finde anvendelse i en begrænset periode.
- (15) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

⁽¹⁾ Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførsel af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførsel af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslutning 2004/292/EF af 30. marts 2004 om anvendelse af Traces-systemet og om ændring af beslutning 92/486/EØF (EUT L 94 af 31.3.2004, s. 63).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Denne forordning vedrører en undtagelse fra Unionens dyre- og folkesundhedsbestemmelser om indførsel i Unionen af animalske produkter eller fødevarer, der indeholder nævnte produkter, bestemt til EXPO 2015 i Milano, jf. bilag I, punkt 1 (»EXPO 2015 i Milano«).

Denne forordning finder hverken anvendelse på toskallede bløddyr, jf. punkt 2.1 i bilag I til forordning (EF) nr. 853/2004, eller på fødevarer, som hidrører fra nævnte dyr.

Denne forordning finder anvendelse uanset de beskyttelsesforanstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 22 i direktiv 97/78/EF, og som gælder i denne forordnings anvendelsesperiode.

Artikel 2

Krav vedrørende produkter bestemt til udstillingen EXPO Milano 2015

Medlemsstaterne tillader kun indførsel af sendinger af animalske produkter eller fødevarer, som indeholder nævnte produkter, fra tredjelande eller virksomheder, hvorfra det i henhold til Unionens lovgivning ikke er tilladt at importere disse produkter eller fødevarer, som indeholder nævnte produkter, med henblik på brug heraf på EXPO Milano 2015, og hvis:

- a) de hidrører fra et tredjeland, som officielt tager del i EXPO Milano 2015, og de er bestemt til nævnte tredjelands stand på EXPO Milano 2015
- b) de er anbragt i plomberede containere eller pakker, som forhindrer lækning af indholdet, og som er forsynet med påskriften »For exclusive destination EXPO Milano 2015« i rødt og hvidt i en læsevenlig skriftstørrelse, som er afpasset efter disse containeres eller pakkers dimensioner
- c) de, såfremt de er opført i bilag II, opfylder følgende betingelser:
 - i) de har tilladelse til transit gennem Unionen i overensstemmelse med kravene til transit gennem Unionen i de retsakter, der er nævnt i bilag II for hvert produkt, og som anvendes analogt
 - ii) de ledsages af et veterinærcertifikat til transit eller oplagring som omhandlet i de bestemmelser, der er nævnt i bilag II for hvert opført produkt, og som anvendes analogt
 - iii) de ledsages af det veterinærcertifikat, som er vist i bilag III
 - iv) de er henført under den midlertidige importprocedure i overensstemmelse med artikel 576, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93
 - v) de henføres, såfremt de skal flyttes fra et grænsekontrolsted som opført i bilag I til Kommissionens beslutning 2009/821/EF ⁽¹⁾ eller en relevant aftale mellem Unionen og tredjelande, uden for Italien til Italien, med henblik herpå under proceduren for eksternt forsendelse, jf. artikel 91, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92, inden de henføres under den midlertidige importprocedure i overensstemmelse med artikel 576, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93 i Italien
- d) de, såfremt de ikke er opført i bilag II, opfylder følgende betingelser:
 - i) de ledsages af det veterinærcertifikat, som er vist i bilag III
 - ii) de opfylder de betingelser, der er opført i litra c), nr. iv) og v).

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2009/821/EF af 28. september 2009 om fastlæggelse af en liste over godkendte grænsekontrolsteder, af visse regler for den kontrol, der gennemføres af Kommissionens veterinæreksperter, og af veterinærenhederne i Traces (EUT L 296 af 12.11.2009, s. 1).

*Artikel 3***Indførsel af produkterne**

Sendingerne af de produkter, der er omhandlet i artikel 2, skal opfylde følgende betingelser:

- a) de indføres i Unionen via et grænsekontrolsted som opført i bilag I til beslutning 2009/821/EF eller en relevant aftale mellem Unionen og tredjelande
- b) de anmeldes til indgangsgrænsekontrolstedet, mindst to arbejdsdage inden de ankommer.

*Artikel 4***Opgaver, som skal varetages af indgangsgrænsekontrolstedet og af de kompetente toldmyndigheder**

1. Indgangsgrænsekontrolstedet skal:
 - a) foretage dokument- og identitetskontrol, jf. artikel 4 i direktiv 97/78/EF
 - b) undersøge, om sendingerne af de produkter, der er omhandlet i artikel 2, med oprindelse i et af de tredjelande, som tager del i EXPO Milano 2015, er bestemt til det pågældende tredjelandes stand på EXPO Milano 2015
 - c) udstede et fælles veterinærdokument til brug ved import (CVED) med Traces-systemet til den lokale Traces-veterinærenhed Milano Città IT03603, jf. bilag II til beslutning 2009/821/EF (»den lokale veterinærenhed Milano Città IT03603«), eller, såfremt produkterne først sendes til et toldoplag som omhandlet i bilag I, punkt 2, til den Traces-enhed, der er ansvarlig for det relevante toldoplag
 - d) sikre, at sendingerne sendes direkte til EXPO Milano 2015 eller til et toldoplag som omhandlet i bilag I, punkt 2
 - e) tillade transit af de sendinger, som ikke er omfattet af bilaget til Kommissionens afgørelse 2011/163/EU ⁽¹⁾, forudsat at de sendes direkte til EXPO Milano 2015 eller til et toldoplag som omhandlet i bilag I, punkt 2
 - f) afvise eller tilintetgøre produkter, som ikke opfylder kravene i artikel 2.
2. Indgangsgrænsekontrolstedet og de kompetente toldmyndigheder skal sikre følgende:
 - a) produkterne henføres under den midlertidige importprocedure i overensstemmelse med artikel 576, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, indtil de konsumeres på EXPO Milano 2015 eller tilintetgøres som omhandlet i artikel 7, nr. 10) og 11)
 - b) produkterne flyttes, om nødvendigt, i henhold til proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 91, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92, fra indgangsstedet til Unionen til Italien, inden de henføres under den midlertidige importprocedure.

*Artikel 5***Opgaver, som skal varetages af de grænsekontrolsteder, der er ansvarlige for de toldoplag, der er omhandlet i bilag I**

Såfremt sendingerne er sendt til et toldoplag som omhandlet i bilag I, punkt 2, skal de grænsekontrolsteder, der er ansvarlige for de berørte toldoplag:

- a) sikre, at sendingerne sendes fra det toldoplag, der er omhandlet i bilag I, direkte til EXPO Milano 2015
- b) sikre, at sendingerne transporteres til EXPO Milano 2015 under de kompetente myndigheders tilsyn i køretøjer eller containere, som nævnte myndigheder har plomberet

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2011/163/EU af 16. marts 2011 om godkendelse af tredjelandes planer forelagt i henhold til artikel 29 i Rådets direktiv 96/23/EF (EUT L 70 af 17.3.2011, s. 40).

- c) sikre, at embedsdyrlægen ved toldoplaget underretter den lokale veterinærenhed Milano Città IT03603 på EXPO Milano 2015 via Traces om sendingens planlagte ankomst til EXPO Milano 2015
- d) mærke sig og registrere de oplysninger, der modtages via Traces om sendingens ankomst fra den lokale veterinærenhed Milano Città IT03603 på EXPO Milano 2015
- e) registrere de data, som er omhandlet i bilag IV, punkt A, vedrørende den sending, der er sendt til EXPO Milano 2015.

Artikel 6

Opgaver, som skal varetages af den lokale veterinærenhed Milano Città IT03603 på EXPO Milano 2015

Den lokale veterinærenhed Milano Città IT03603 på EXPO Milano 2015 skal:

- a) foretage dokument- og identitetskontrol på det tidspunkt, hvor sendinger af de produkter, der er omhandlet i artikel 2, ankommer til EXPO Milano 2015, og kontrollere, om plomberne er ubrudte, og om den modtagne sending svarer til oplysningerne i CVED'et i Traces
- b) sikre, at sendingen rent faktisk indføres til EXPO Milano 2015
- c) underrette indgangsgrænsekontrolstedet eller det grænsekontrolsted, som er ansvarligt for afsendertoldoplaget, via Traces om sendingens ankomst til EXPO Milano 2015 og om nævnte sendings integritet
- d) registrere alle de data, som er omhandlet i bilag IV, punkt B, vedrørende de modtagne sendinger
- e) sikre, at fødevarerne kun anvendes til udstilling og/eller smagsprøver på stedet.

Artikel 7

Opgaver, som skal varetages af den lokale veterinærenhed Milano Città IT03603 efter produkternes ankomst til EXPO Milano 2015

Når de sendinger, der er omhandlet i artikel 2, er ankommet til EXPO Milano 2015, skal den lokale veterinærenhed Milano Città IT03603:

- 1) opdatere den registrering, der er omhandlet i artikel 6, litra d), med oplysninger om sendingernes anvendelse
- 2) sikre, at sendingerne ikke udviser oplagte ændringer eller skader, som kan gøre dem uegnede i forhold til deres tiltænkte anvendelse
- 3) beslaglægge og tilintetgøre sendinger, som af en eller anden grund ikke kan betragtes som egnede til smagsprøver på stedet
- 4) identificere en person på den udstillingsstand, som produkterne er bestemt til, som er ansvarlig for at gennemføre de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2
- 5) underrette den ansvarlige person, som er omhandlet i nr. 4), om forpligtelserne i artikel 8, stk. 2
- 6) identificere alle de steder på EXPO Milano 2015, hvor produkterne i sendingen udstilles eller anvendes til smagsprøver på stedet
- 7) garantere sendingernes fuldstændige sporbarhed inden for det område, som EXPO Milano 2015 omfatter
- 8) garantere, at produkterne kun anvendes til udstilling eller smagsprøver på stedet

- 9) sikre, at produkter ikke sælges til eller stilles til rådighed for besøgende og personale på EXPO Milano 2015 til andre formål end udstilling eller smagsprøver på stedet
- 10) sikre, at alle sendinger eller dele deraf, som ikke anvendes til udstilling eller smagsprøver på stedet, indsamles og bortskaffes som kategori 1-materiale i overensstemmelse med artikel 12, litra a)-c), i forordning (EF) nr. 1069/2009 eller genudføres til et tredjeland senest den 31. december 2015
- 11) sikre, at de særlige containere, som indeholder sendinger eller dele deraf som omhandlet i nr. 10), kun forlader EXPO Milano 2015, hvis de er hermetisk lukkede og sendes til et sted, hvor materialet bortskaffes i overensstemmelse med artikel 12, litra a)-c), i forordning (EF) nr. 1069/2009 eller genudføres til et tredjeland senest den 31. december 2015
- 12) ved afslutningen af EXPO Milano 2015 og senest den 31. december 2015 underrette de kompetente toldmyndigheder om forbruget eller bortskaffelsen af produkterne.

Artikel 8

Forpligtelser, som EXPO 2015 S.p.A. og udstillerne på EXPO Milano 2015 skal opfylde

1. EXPO 2015 S.p.A. skal:
 - a) identificere alle udstillere, som er til stede på EXPO Milano 2015, og stille opdaterede lister over nævnte udstillere til rådighed for de kompetente lokale myndigheder
 - b) for hver udstiller identificere en person, som er ansvarlig for at gennemføre de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2
 - c) yde logistisk støtte til transport af de produkter, som er omfattet af denne forordning, til strukturer, hvor de kan behandles som omhandlet i artikel 7, nr. 10) og 11).
2. Udstillerne på EXPO Milano 2015 skal:
 - a) yde logistisk støtte til de kompetente myndigheder, som har til opgave at anvende denne forordning i forbindelse med oplagring af de produkter, der er omhandlet i artikel 2
 - b) sikre, at anvendelsen af de produkter, som er omhandlet i artikel 2, begrænses til udstilling eller smagsprøver på stedet
 - c) efter anmodning og under tilsyn fra de kompetente myndigheder tilvejebringe adskilte steder og passende midler bestemt til oplagring af de produkter, der er omhandlet i artikel 2, og som ikke anvendes til udstilling eller smagsprøver på stedet
 - d) underrette de kompetente myndigheder om manglende overholdelse eller eventuelt overhængende fare for manglende overholdelse i forhold til gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i dette stykke
 - e) sikre, at produkter som omhandlet i artikel 2, der ikke anvendes til udstilling eller smagsprøver på stedet, registreres og bortskaffes som omhandlet i artikel 7, nr. 10) og 11).

Artikel 9

Oplysninger til besøgende og personale på EXPO Milano 2015

1. Den kompetente italienske myndighed skal sikre, at følgende oplysninger som et minimum opsættes med henblik på besøgende og personale på EXPO Milano 2015 på de steder på EXPO Milano 2015, hvor de produkter, der er omhandlet i artikel 2, uddeles til offentligheden eller anvendes til at tilberede fødevarer, som uddeles til offentligheden:

»Disse fødevarer indeholder animalske produkter, som kommer fra lande uden for EU, og er kun i overensstemmelse med disse landes folkesundhedsstandarter. Konsum og distribution af sådanne produkter uden for EXPO Milano 2015 er forbudt.«

2. EXPO 2015 S.p.A. skal stille de nødvendige redskaber og steder til opsætning af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til rådighed for de kompetente italienske myndigheder.

*Artikel 10***Ikrafttræden og anvendelsesdato**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning anvendes fra den 1. marts 2015 og indtil den 31. oktober 2015.

Artikel 7, nr. 10) og 11), artikel 8, stk. 1, litra c), og artikel 8, stk. 2, litra a) og e), finder dog fortsat anvendelse, indtil alle de produkter eller dele deraf, der er omhandlet i denne forordnings artikel 2, er bortskaffet i overensstemmelse med nævnte artikler senest den 31. december 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

*BILAG I***1. EXPO Milano 2015**

EXPO Milano 2015 (TRACES LVU: **Milano Città IT03603**)

2. Godkendte toldoplag

Toldoplag godkendt af de kompetente italienske myndigheder i henhold til artikel 12 og 13 i direktiv 97/78/EF og opført på det italienske sundhedsministeriums hjemmeside:

<http://www.salute.gov.it>

BILAG II

Oversigt over produkter og bestemmelser som omhandlet i artikel 2, litra c), nr. i) og ii)

Produktbeskrivelse ⁽¹⁾	EU-retsakter, herunder kravene til transit og de standardveterinærcertifikater, der skal anvendes
Kød	Kommissionens forordning (EU) nr. 206/2010 ⁽²⁾ , herunder standardveterinærcertifikatet i nævnte forordnings bilag III Kommissionens forordning (EF) nr. 798/2008 ⁽³⁾ , herunder standardveterinærcertifikatet i nævnte forordnings bilag XI Kommissionens forordning (EF) nr. 119/2009 ⁽⁴⁾ , herunder standardveterinærcertifikatet i nævnte forordnings bilag III
Tilberedt kød	Kommissionens beslutning 2000/572/EF ⁽⁵⁾ , herunder standardveterinærcertifikatet i nævnte beslutnings bilag III
Kødprodukter	Kommissionens beslutning 2007/777/EF ⁽⁶⁾ , herunder standardveterinærcertifikatet i nævnte beslutnings bilag IV
Mælk og mejeriprodukter	Kommissionens forordning (EU) nr. 605/2010 ⁽⁷⁾ , herunder standardveterinærcertifikatet i nævnte forordnings bilag II, del 3
Sammensatte produkter	Kommissionens forordning (EU) nr. 28/2012 ⁽⁸⁾ , herunder standardveterinærcertifikatet i nævnte forordnings bilag II
Æg og ægprodukter	Forordning (EF) nr. 798/2008, herunder standardveterinærcertifikatet i nævnte forordnings bilag XI
Fiskevarer fra akvakultur	Kommissionens forordning (EF) nr. 2074/2005 ⁽⁹⁾ , herunder standardveterinærcertifikatet i nævnte forordnings bilag VI, tillæg IV

⁽¹⁾ De produkter, der er opført i tabellens første kolonne, er omfattet af de tilsvarende EU-retsakter i den anden kolonne.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 206/2010 af 12. marts 2010 om fastlæggelse af lister over tredjelande, tredjelandsområder og dele heraf, som er godkendt med hensyn til indførsel af visse dyr og fersk kød til EU, og krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikater (EUT L 73 af 20.3.2010, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 798/2008 af 8. august 2008 om fastlæggelse af en liste over tredjelande, områder, zoner og segmenter, hvorfra fjerkræ og fjerkræprodukter kan importeres til og sendes i transit gennem Fællesskabet, og krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikat (EUT L 226 af 23.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 119/2009 af 9. februar 2009 om en liste over tredjelande og dele af tredjelande med henblik på import til eller transit gennem Fællesskabet af kød af vildtlevende dyr af hareordenen, af visse vildtlevende landpattedyr og af opdrættede kaniner og om krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikater (EUT L 39 af 10.2.2009, s. 12).

⁽⁵⁾ Kommissionens beslutning 2000/572/EF af 8. september 2000 om dyre- og folkesundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundheds- og hygiejnecertifikat ved indførsel af hakket kød og tilberedt kød fra tredjelande (EFT L 240 af 23.9.2000, s. 19).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslutning 2007/777/EF af 29. november 2007 om dyre- og folkesundhedsbetingelser og standardcertifikater for import fra tredjelande af visse kødprodukter og behandlede maver, blærer og tarme til konsum og om ophævelse af beslutning 2005/432/EF (EUT L 312 af 30.11.2007, s. 49).

⁽⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 605/2010 af 2. juli 2010 om dyre- og folkesundhedsmæssige betingelser og udstedelse af veterinærcertifikater for rå mælk og mejeriprodukter til konsum, der føres ind i Den Europæiske Union (EUT L 175 af 10.7.2010, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 28/2012 af 11. januar 2012 om fastsættelse af krav vedrørende udstedelse af certifikater ved import til og transit gennem Unionen af visse sammensatte produkter og om ændring af beslutning 2007/275/EF og forordning (EF) nr. 1162/2009 (EUT L 12 af 14.1.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2074/2005 af 5. december 2005 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende visse produkter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 og vedrørende offentlig kontrol i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, om fravigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 og om ændring af forordning (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004 (EUT L 338 af 22.12.2005, s. 27).

BILAG III

Standardcertifikat for animalske produkter eller fødevarer, som indeholder nævnte produkter, bestemt til sending til EXPO Milano 2015

LAND:

Veterinærcertifikat ved import til EU

Del I: Nærmere oplysninger om sendingen	I.1. Afsender Navn Adresse Land Tlf.		I.2. Certifikatets referencenr.		I.2.a. Traces-referencenr.			
			I.3. Central kompetent myndighed					
			I.4. Lokal kompetent myndighed					
	I.5. Modtager Navn Adresse Land Tlf.		I.6. Den person, der har ansvaret for sendingen i EU					
	I.7. Oprindelsesland	ISO-kode	I.8. Oprindelsesregion	Kode	I.9. Bestemmelsesland	ISO-kode	I.10. Bestemmelsesregion	Kode
	I.11. Oprindelsessted Navn Adresse Land		Godkendelsesnr.		I.12. Bestemmelsessted Navn Adresse Postnr./region		Godkendelsesnr.	
	I.13. Indladningssted Adresse		Godkendelsesnr.		I.14. Dato for afgang			
	I.15. Transportmidler Fly ☐ Skib ☐ Togvogn ☐ Køretøj ☐ Andet ☐ Identifikation Dokument		I.16. Indgangsgrænsekontrolsted i EU Navn Grænsekontrolstedets nr.					
			I.17. CITES-nr.					
	I.18. Varebeskrivelse				I.19. Varekode (HS-kode)			
					I.20. Mængde			
	I.21. Produkternes temperatur Omgivelse ☐ Nedkølet ☐ Frosset ☐				I.22. Samlet antal kolli			
	I.23. Plombenr./containernr.				I.24. Kollitype			
	I.25. Varer attesteret til: Konsum ☐							
					I.27. Ved import eller midlertidig indførsel til EU ☐			
I.28. Identifikation af varen (*)								

LAND

EXPO 2015

Del II: Attest

II.a. Certifikatets referencenr.

II.b.

II.1. Sundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge/officielle inspektør (*) bekræfter hermed, at:

- de varer, der er omfattet af dette certifikat, er bestemt til indførsel i Den Europæiske Union udelukkende med henblik på brug heraf på EXPO Milano 2015 og er i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/329
- de varer, der er omhandlet ovenfor, er efter min bedste overbevisning egnet til konsum i oprindelseslandet.

Bemærkninger**Del I:**

- Rubrik I.8: kode for region/område/zone (hvis det er relevant) som anført i bilag II til forordning (EU) nr. 206/2010, bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008, bilag I til forordning (EF) nr. 119/2009 og i bilag II til Kommissionens beslutning 2007/777/EF.
- Rubrik I.11: Oprindelsessted: afsendervirksomhedens navn og adresse.
- Rubrik I.12: Bestemmelsessted: navn, godkendelsesnummer og adresse for det toldoplag, hvor varerne kan oplagres.
- Rubrik I.15: Registreringsnummer (togvogne eller container og køretøj), rutenummer (fly) og navn (skib). Særskilte oplysninger fremlægges ved af- og genpålæsning.
- Rubrik I.19: Anvend den relevante HS-kode under følgende positioner: 0201, 0202, 0203, 0204, 0205, 0206, 0207, 0208, 0209, 0210, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0306, 0307 (eksklusive toskallede bløddyr under HS-kode 0307 11 til 0307 39, 0307 71 til 0307 91), 0308, 0401, 0402, 0403, 0404, 0405, 0406, 0407, 0408, 0410, 0504, 0511, 1502, 1504, 1516, 1517, 1518, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605 (eksklusive toskallede bløddyr under HS-kode 1605 51 til 1605 56), 1702, 1806, 1901, 1902, 2103, 2104, 2105, 2106, 2202, 3501, 3502, 3503, 3504 og 3507.
- Rubrik I.23: Identifikation af plombe-/containernummer (kun hvis det er relevant).
- Rubrik I.28: (*) Indsæt de særlige oplysninger, der er defineret i standardveterinærcertifikaterne, i overensstemmelse med den produkttype, der er opført i bilag II til forordning (EU) 2015/329.

Del II:

Underskriftens farve skal afvige fra påtrykkets farve. Det samme gælder stempler, dog ikke prægestempler eller vandmærker.

(*) Det ikke relevante overstreges

Embedsdyrlæge/officiel inspektør (*)

Navn (med blokbogstaver):

Stilling og titel:

Dato:

Underskrift:

Stempel:

BILAG IV

Data omhandlet i artikel 5, litra e), artikel 6, litra d), og artikel 7, nr. 1)**A. Data, som det ansvarlige grænsekontrolsted skal registrere i toldoplagene, jf. artikel 5, litra e)**

Følgende data registreres i overensstemmelse med artikel 5, litra e):

1. Datoen for ankomst til toldoplaget
2. Beskrivelse af produkterne
3. Mængde
4. Oprindelsestredjeland
5. Indgangsgrænsekontrolsted i EU
6. Nummeret på det fælles veterinærdokument til brug ved import (CVED), der genereres med Traces-systemet og udstedes på indgangsgrænsekontrolstedet
7. Nummeret på den plombe, som sundhedsmyndighederne i oprindelsestredjelandet har anbragt (artikel 2, litra b)), og som er anført i det særlige sundhedscertifikat, der ledsager sendingerne, jf. denne forordnings bilag III
8. Nummeret på det dokument, som toldmyndighederne har udstedt med henblik på transport af sendingerne fra indgangsgrænsekontrolstedet til det godkendte toldoplag
9. Kontaktoplysninger om den person, der har ansvaret for sendingen
10. Den dato, hvor sendingen/delsendingen forlader de godkendte toldoplag og transporteres til EXPO Milano 2015
11. Nummeret på det dokument, som toldmyndighederne har udstedt med henblik på transport af sendingen/delsendingen fra de godkendte toldoplag til EXPO Milano 2015
12. Arten af den sending/delsending, der er transporteret fra de godkendte toldoplag til EXPO Milano 2015
13. Mængden af den sending/delsending, der er transporteret fra de godkendte toldoplag til EXPO Milano 2015
14. Nummeret på det CVED, som er udstedt vedrørende den sending/delsending, der er transporteret fra de godkendte toldoplag til EXPO Milano 2015.

B. Data, som skal registreres internt på EXPO Milano 2015, jf. artikel 6, litra d), og artikel 7, nr. 1)

Følgende data registreres i overensstemmelse med artikel 6, litra d), og artikel 7, nr. 1):

1. Datoen for ankomst til EXPO Milano 2015
2. Beskrivelse af produkterne
3. Mængde
4. Oprindelsestredjeland
5. Indgangsgrænsekontrolstedet i EU eller de godkendte toldoplag, hvorfra produkterne sendes til EXPO Milano 2015 (hvis det er relevant)

6. Nummeret på det fælles veterinærdokument til brug ved import (CVED), der genereres med Traces-systemet og udstedes af indgangsgrænsekontrolstedet, eller nummeret på det nye CVED, som det godkendte toldoplag har udstedt med henblik på transport af sendingen til EXPO Milano 2015 (hvis det er relevant)
 7. Nummeret på det dokument, som toldmyndighederne har udstedt med henblik på transport af sendingen/delsendingen fra indgangsgrænsekontrolstedet eller fra de godkendte toldoplag til EXPO Milano 2015
 8. Nummeret på den plombe, som sundheds- og toldmyndighederne på indgangsgrænsekontrolstedet eller sundheds- og toldmyndighederne på det grænsekontrolsted, der kompetent i forhold til de godkendte toldoplag, har anbragt (hvis det er relevant)
 9. Mængden af de produkter i sendingen, som allerede er anvendt med henblik på EXPO Milano 2015 (dvs. til udstilling og smagsprøver på stedet)
 10. Resterende mængde, som endnu ikke er anvendt.
-

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/330**af 2. marts 2015****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	EG	120,8
	MA	80,4
	TR	106,5
	ZZ	102,6
0707 00 05	JO	253,9
	TR	182,6
	ZZ	218,3
0709 93 10	MA	81,4
	TR	200,0
	ZZ	140,7
0805 10 20	EG	46,1
	IL	73,0
	MA	44,4
	TN	56,8
	TR	71,0
	ZZ	58,3
	ZZ	50,1
0805 50 10	TR	50,1
	ZZ	50,1
0808 10 80	BR	68,8
	CL	94,5
	MK	26,7
	US	180,1
	ZZ	92,5
	ZZ	92,5
0808 30 90	AR	132,9
	CL	166,7
	CN	99,9
	US	122,7
	ZA	95,3
	ZZ	123,5

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2015/331

af 2. marts 2015

om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Afghanistan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 33 og artikel 31, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 22. juli 2013 afgørelse 2013/393/FUSP ⁽¹⁾ om udnævnelse af Franz-Michael SKJOLD MELLBIN til Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR) for Afghanistan. EUSR's mandat udløber den 28. februar 2015.
- (2) EUSR's mandat bør forlænges for en yderligere periode på otte måneder.
- (3) EUSR gennemfører mandatet under forhold, der muligvis vil blive forværret og vil kunne hindre opnåelsen af målene for Unionens optræden udadtil, jf. traktatens artikel 21 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den Europæiske Unions særlige repræsentant

Mandatet for Franz-Michael SKJOLD MELLBIN som EUSR for Afghanistan forlænges indtil den 31. oktober 2015. Rådet kan beslutte, at EUSR's mandat afsluttes tidligere på grundlag af en vurdering fra Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) og et forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (HR).

Artikel 2

Politikmål

EUSR repræsenterer Unionen og fremmer Unionens politikmål i Afghanistan i tæt koordinering med medlemsstaternes repræsentanter i Afghanistan. Mere specifikt skal EUSR:

- a) bidrage til gennemførelsen af den fælles erklæring EU-Afghanistan og EU-strategien i Afghanistan 2014-2016
- b) støtte Unionens og Afghanistans politiske dialog
- c) støtte den centrale rolle, som De Forenede Nationer (FN) spiller i Afghanistan, med særlig vægt på at bidrage til en bedre koordineret international bistand og dermed fremme gennemførelsen af kommunikéerne fra Bonn-, Chicago-, Tokyo- og Londonkonferencerne samt de relevante FN-resolutioner.

Artikel 3

Mandat

For at opfylde mandatet skal EUSR i tæt samarbejde med medlemsstaternes repræsentanter i Afghanistan:

- a) fremme Unionens synspunkter vedrørende den politiske proces og udviklingen i Afghanistan
- b) holde tæt kontakt med og støtte udviklingen af relevante afghanske institutioner, særlig regeringen og parlamentet samt de lokale myndigheder. Der bør også holdes kontakt med andre afghanske politiske grupper og andre relevante aktører i Afghanistan, navnlig relevante civilsamfundsaktører

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/393/FUSP af 22. juli 2013 om ændring af afgørelse 2013/382/FUSP om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Afghanistan (EUT L 198 af 23.7.2013, s. 47).

- c) holde tæt kontakt med relevante internationale og regionale interessenter i Afghanistan, særlig FN-generalsekretærens særlige repræsentant og den højtstående civile repræsentant for Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO) samt andre nøglepartnere og -organisationer
- d) oplyse om de fremskridt, der gøres med at nå målene i den fælles erklæring EU-Afghanistan, EU-strategien i Afghanistan 2014-2016 og kommunikéerne fra Bonn-, Chicago-, Tokyo- og Londonkonferencerne, navnlig på følgende områder:
 - i) civil kapacitetsopbygning, særlig på regionalt niveau
 - ii) god regeringsførelse og oprettelse af institutioner, der er nødvendige for retsstaten, navnlig et uafhængigt retsvæsen
 - iii) valg- og forfatningsreformer
 - iv) reformer af sikkerhedssektoren, herunder styrkelse af de retlige institutioner og retsstaten, den nationale hær og politistyrken, navnlig udviklingen af civilpolitiet
 - v) fremme af vækst, navnlig gennem landbrug og landdistriktudvikling
 - vi) respekt for Afghanistans internationale menneskerettighedsforpligtelser, herunder respekt for rettighederne for personer, der tilhører mindretal, og kvinders og børns rettigheder
 - vii) respekt for de demokratiske principper og retsstatsprincippet
 - viii) fremme af kvinders deltagelse i den offentlige forvaltning, i civilsamfundet og, i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1325(2000), i fredsprocessen
 - ix) respekt for Afghanistans internationale forpligtelser, herunder deltagelse i den internationale indsats for at bekæmpe terrorisme, ulovlig narkotikahandel, menneskehandel og spredning af våben og masseødelæggelsesvåben og dertil knyttede materialer
 - x) lettelse af humanitær bistand og af flygtninges og internt fordrevnes tilbagevenden under velordnede forhold, og
 - xi) øget effektivitet i Unionens tilstedeværelse og aktiviteter i Afghanistan og bidrag til udarbejdelsen af de regelmæssige rapporter om gennemførelsen af EU-strategien i Afghanistan 2014-2016, som Rådet har anmodet om
- e) aktivt deltage i lokale koordinationsfora, såsom det fælles koordinations- og overvågningsorgan, og samtidig holde ikkedeltagende medlemsstater fuldt orienteret om de beslutninger, der træffes på disse niveauer
- f) rådgive om Unionens deltagelse og holdninger på internationale konferencer om Afghanistan
- g) indtage en aktiv rolle i fremme af regionalt samarbejde gennem relevante initiativer, bl.a. Istanbulprocessen og den regionale økonomiske konference om Afghanistan
- h) bidrage til gennemførelsen af Unionens menneskerettighedspolitik og EU-retningslinjerne om menneskerettigheder, navnlig med hensyn til kvinder og børn i konfliktramte områder, især ved at overvåge og imødegå udviklingen i den henseende
- i) når det er hensigtsmæssigt yde støtte til en inklusiv og afghansk ledet fredsproces, der kan føre til en politisk løsning i overensstemmelse med de »røde linjer«, der blev fastlagt på Bonnkonferencen.

Artikel 4

Gennemførelse af mandatet

1. EUSR har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler med reference til HR.
2. PSC opretholder privilegerede forbindelser med EUSR og er EUSR's primære kontaktpunkt til Rådet. PSC giver EUSR strategisk vejledning og politiske retningslinjer inden for rammerne af mandatet med forbehold af HR's beføjelser.
3. EUSR arbejder tæt sammen med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og de relevante tjenestegrene.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUSR's mandat i perioden fra den 1. marts til den 31. oktober 2015 udgør 3 975 000 EUR.

2. Udgifterne forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for Unionens almindelige budget.
3. Udgifterne forvaltes i henhold til en kontrakt mellem EUSR og Kommissionen. EUSR står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

Artikel 6

Sammensætning af medarbejderstaben

1. EUSR er inden for rammerne af sit mandat og de finansielle midler, der stilles til rådighed i den forbindelse, ansvarlig for at sammensætte en medarbejderstab. Staben skal omfatte medarbejdere med den ekspertise i specifikke politiske spørgsmål, som mandatet kræver. EUSR underretter straks og løbende Rådet og Kommissionen om medarbejderstabens sammensætning.
2. Medlemsstaterne, EU-institutionerne og EU-Udenrigstjenesten kan foreslå udstationering af medarbejdere ved EUSR. Lønnen til sådant udstationeret personale afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat, den pågældende EU-institution eller EU-Udenrigstjenesten. Ekspert, der udstationeres af medlemsstaterne ved EU-institutionerne eller EU-Udenrigstjenesten, kan også udstationeres ved EUSR. Internationale kontraktansatte skal være statsborgere i en medlemsstat.
3. Alt udstationeret personale forbliver under den udsendende medlemsstats eller EU-institutions eller EU-Udenrigstjenestens administrative myndighed og udfører sine opgaver og handler i EUSR's mandats interesse.

Artikel 7

Privilegier og immuniteter for EUSR og dennes medarbejderstab

De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at EUSR og dennes medarbejdere kan opfylde og afvikle EUSR's mission uhindret, aftales med værtslandet, alt efter hvad der er relevant. Medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten yder den fornødne støtte med henblik herpå.

Artikel 8

Sikkerheden i forbindelse med EU's klassificerede informationer

EUSR og medarbejderne i dennes stab overholder de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, der er fastsat i Rådets afgørelse 2013/488/EU ⁽¹⁾.

Artikel 9

Adgang til oplysninger og logistisk støtte

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at EUSR får adgang til alle relevante oplysninger.
2. Unionens delegationer og/eller medlemsstater, alt efter hvad der er relevant, yder logistisk støtte i regionen.

Artikel 10

Sikkerhed

EUSR skal i overensstemmelse med Unionens sikkerhedspolitik for personale, der er udstationeret uden for Unionen som led i operationer i medfør af afsnit V i traktaten, i overensstemmelse med EUSR's mandat og på baggrund af sikkerhedssituationen i sit geografiske ansvarsområde, træffe alle med rimelighed gennemførlige forholdsregler med hensyn til sikkerheden for alt personale, der står under EUSR's direkte myndighed, særlig ved at:

- a) udarbejde en specifik sikkerhedsplan på grundlag af rådgivning fra EU-Udenrigstjenesten, der omfatter specifikke materielle, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende styringen af sikre personalebevægelser til og inden for det geografiske område, samt styring af sikkerhedshændelser og en beredskabs- og evakueringsplan for lokalerne
- b) sikre, at alt personale, der er udstationeret uden for Unionen, er dækket af en højrisikoforsikring, der er tilpasset forholdene i det geografiske område

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/488/EU af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 274 af 15.10.2013, s. 1).

- c) sikre, at alle medarbejdere i EUSR's stab, der skal udstationeres uden for Unionen, herunder lokalt ansat personale, har modtaget relevant sikkerhedsuddannelse før eller ved ankomsten til det geografiske område på grundlag af de risikoratings, der er opstillet for dette område
- d) sikre, at alle vedtagne henstillinger, der udarbejdes efter regelmæssige sikkerhedsvurderinger, gennemføres, og aflægge skriftlige rapporter om deres gennemførelse og om andre sikkerhedsspørgsmål som led i fremskridtsrapporterne og rapporten om gennemførelse af mandatet til Rådet, HR og Kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

EUSR aflægger regelmæssigt rapport til HR og PSC. EUSR aflægger også efter behov rapport til Rådets arbejdsgrupper. Der udsendes regelmæssigt rapporter gennem Coreunettet. EUSR kan aflægge rapport til Rådet for Udenrigsanliggender. I overensstemmelse med traktatens artikel 36 kan EUSR inddrages i underretningen af Europa-Parlamentet.

Artikel 12

Koordination

1. EUSR bidrager til, at Unionens aktion fremtræder som en helhed, er sammenhængende og effektiv og medvirker til at sikre, at alle Unionens instrumenter og medlemsstaternes aktioner sættes ind på en sammenhængende måde for at nå Unionens politikmål. EUSR's aktiviteter koordineres med Kommissionens aktiviteter samt med Unionens delegation i Pakistan. EUSR sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og Unionens delegationer.
2. På stedet holdes der tæt kontakt til medlemsstaternes missionschefer og cheferne for Unionens delegationer. De bestræber sig på i videst mulige omfang at bistå EUSR i gennemførelsen af mandatet. EUSR vejleder chefen for Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL AFGHANISTAN) om lokale politiske forhold. EUSR og den øverstbefalende for den civile operation konsulerer hinanden efter behov. EUSR skal også holde forbindelse med andre internationale og regionale aktører på stedet.

Artikel 13

Bistand i forbindelse med krav

EUSR og dennes medarbejderstab bistår ved tilvejebringelsen af elementer til at behandle ethvert krav og en enhver forpligtelse, der hidrører fra mandaterne fra de tidligere EUSR'er for Afghanistan, og yder administrativ bistand og adgang til relevante sagsakter med henblik herpå.

Artikel 14

Revision

Gennemførelsen af denne afgørelse og dens sammenhæng med andre bidrag fra Unionen til regionen tages løbende op til revision. EUSR forelægger Rådet, HR og Kommissionen en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet inden udgangen af august 2015.

Artikel 15

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den anvendes fra den 1. marts 2015.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Rådets vegne
D. REIZNIECE-OZOLA
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2015/332**af 2. marts 2015****forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sydkaukasus og krisen i Georgien**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 33 og artikel 31, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 8. juli 2014 vedtog Rådet afgørelse 2014/438/FUSP ⁽¹⁾ om udnævnelse af Herbert SALBER til Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR) for Sydkaukasus og krisen i Georgien. EUSR's mandat udløber den 28. februar 2015.
- (2) EUSR's mandat bør forlænges i en yderligere periode på otte måneder.
- (3) EUSR gennemfører mandatet under forhold, der muligvis vil blive forværret og vil kunne hindre opnåelsen af målene for Unionens optræden udadtil, jf. artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1***Den Europæiske Unions særlige repræsentant**

Mandatet for Herbert SALBER som EUSR for Sydkaukasus og krisen i Georgien forlænges herved indtil den 31. oktober 2015. Rådet kan på grundlag af en vurdering fra Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) og på forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (HR) træffe afgørelse om, at EUSR's mandat afsluttes tidligere.

*Artikel 2***Politikmål**

EUSR's mandat er baseret på Unionens politikmål for Sydkaukasus, herunder de mål, der blev fastlagt i konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd i Bruxelles den 1. september 2008 og Rådets konklusioner af 15. september 2008 såvel som Rådets konklusioner af 27. februar 2012. Disse mål omfatter:

- a) i overensstemmelse med de eksisterende mekanismer, bl.a. Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og dens Minskgruppe, hindring af konflikter i regionen og bidrag til en fredelig konfliktløsning i regionen, bl.a. af krisen i Georgien og Nagorno-Karabakh-konflikten, ved fremme af flygtninges og internt fordrevnes tilbagevenden og på anden passende vis, og støtte til gennemførelsen af en sådan løsning i overensstemmelse med de etablerede principper i folkeretten
- b) konstruktiv drøftelse med de vigtigste aktører om regionen
- c) tilskyndelse og støtte til yderligere samarbejde mellem Armenien, Aserbajdsjan og Georgien og, når det anses for passende, deres nabolande
- d) forbedring af Unionens effektivitet og synlighed i regionen.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2014/438/FUSP af 8. juli 2014 om ændring og forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sydkaukasus og krisen i Georgien (EUT L 200 af 9.7.2014, s. 11).

*Artikel 3***Mandat**

For at nå politikmålene har EUSR mandat til:

- a) at etablere kontakter med regeringer, parlamenter, andre centrale politiske aktører, retsvæsenet og civilsamfund i regionen
- b) at tilskynde landene i regionen til at samarbejde om regionale spørgsmål af fælles interesse, såsom fælles sikkerhedstrusler og bekæmpelse af terrorisme, ulovlig handel samt organiseret kriminalitet
- c) at bidrage til en fredelig konfliktløsning i henhold til de etablerede principper i folkeretten og at lette gennemførelsen heraf i tæt samarbejde med De Forenede Nationer, OSCE og dens Minskgruppe
- d) hvad angår krisen i Georgien
 - i) at bidrage til forberedelsen af de internationale drøftelser, der er omhandlet i punkt 6 i aftalen af 12. august 2008 (»Geneva International Discussions«), og af dens gennemførelsesforanstaltninger af 8. september 2008, herunder om sikkerheds- og stabilitetsordninger i regionen, spørgsmålet om flygtninge og internt fordrevne på grundlag af internationalt anerkendte principper, og ethvert andet emne, som parterne er enige om
 - ii) at bidrage til at fastlægge Unionens holdning og på EUSR-niveau at fremføre den under de drøftelser, der er omhandlet i nr. i), og
 - iii) at fremme gennemførelsen af aftalen af 12. august 2008 og dens gennemførelsesforanstaltninger af 8. september 2008
- e) at fremme udviklingen og iværksættelsen af tillidsskabende foranstaltninger
- f) at bistå med forberedelsen af EU-bidrag til gennemførelsen af en mulig konfliktløsning, hvor det er passende
- g) at intensivere Unionens dialog med de vigtigste berørte aktører om regionen
- h) at bistå Unionen med yderligere at udvikle en samlet politik for Sydkaukasus
- i) inden for rammerne af aktiviteterne i denne artikel at bidrage til gennemførelsen af Unionens menneskerettigheds-politik og Unionens retningslinjer om menneskerettigheder, navnlig med hensyn til børn og kvinder i konfliktramte områder, især ved at overvåge og imødegå udviklingen i den henseende.

*Artikel 4***Gennemførelse af mandatet**

1. EUSR har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler med reference til HR.
2. PSC opretholder privilegerede forbindelser med EUSR og er EUSR's primære kontaktpunkt for forbindelserne med Rådet. PSC giver EUSR strategisk vejledning og politiske retningslinjer inden for rammerne af mandatet med forbehold af HR's beføjelser.
3. EUSR arbejder tæt sammen med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og dens relevante tjenestegrene.

*Artikel 5***Finansiering**

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUSR's mandat i perioden fra den 1. marts 2015 til den 31. oktober 2015 udgør 1 350 000 EUR.
2. Udgifterne forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for Unionens almindelige budget.
3. Udgifterne forvaltes i henhold til en kontrakt mellem EUSR og Kommissionen. EUSR står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

*Artikel 6***Sammensætning af medarbejderstaben**

1. EUSR er inden for rammerne af mandatet og de finansielle midler, der stilles til rådighed i den forbindelse, ansvarlig for at sammensætte en medarbejderstab. Medarbejderstaben skal have den ekspertise i specifikke politiske spørgsmål, som mandatet kræver. EUSR underretter omgående Rådet og Kommissionen om medarbejderstabens sammensætning.
2. Medlemsstaterne, EU-institutionerne og EU-Udenrigstjenesten kan foreslå udstationering af medarbejdere ved EUSR. Løn til sådant udstationeret personale afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat, den pågældende EU-institution eller EU-Udenrigstjenesten. Ekspertes, der udstationeres af medlemsstaterne ved EU-institutionerne eller EU-Udenrigstjenesten, kan også udstationeres ved EUSR. Internationale kontraktansatte skal være statsborgere i en medlemsstat.
3. Alt udstationeret personale forbliver under den udsendende medlemsstats, den udsendende EU-institutions eller EU-Udenrigstjenestens administrative myndighed og udfører sine opgaver og handler i EUSR's mandats interesse.
4. EUSR's personale placeres samme sted som de relevante tjenestegrene i EU-Udenrigstjenesten eller EU-delegationerne med henblik på at sikre sammenhæng og konsekvens i deres respektive aktiviteter.

*Artikel 7***Privilegier og immuniteter for EUSR og EUSR's medarbejderstab**

De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at EUSR og EUSR's medarbejdere kan opfylde og afvikle EUSR's mission uhindret, aftales med værtslandene, alt efter hvad der er relevant. Medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten yder den fornødne støtte med henblik herpå.

*Artikel 8***Sikkerheden i forbindelse med EU's klassificerede informationer**

EUSR og EUSR's medarbejdere overholder de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, der er fastsat i Rådets afgørelse 2013/488/EU ⁽¹⁾.

*Artikel 9***Adgang til oplysninger og logistisk støtte**

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at EUSR får adgang til alle relevante oplysninger.
2. Alt efter tilfældet yder Unionens delegationer i regionen og/eller medlemsstaterne logistisk støtte i regionen.

*Artikel 10***Sikkerhed**

EUSR skal i overensstemmelse med Unionens sikkerhedspolitik for personale, der er udstationeret uden for Unionen som led i operationer i medfør af afsnit V i traktaten, i overensstemmelse med EUSR's mandat og på baggrund af sikkerhedssituationen i det geografiske ansvarsområde træffe alle med rimelighed gennemførlige forholdsregler med hensyn til sikkerheden for alt personale, der står under EUSR's direkte myndighed, navnlig ved at:

- a) udarbejde en missionsspecifik sikkerhedsplan på grundlag af rådgivning fra EU-Udenrigstjenesten, der omfatter missionsspecifikke materielle, organisatoriske og proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger vedrørende styringen af sikre personalebevægelser til og inden for missionsområdet og styringen af sikkerhedshændelser, samt en beredskabsplan og en evakueringsplan for missionen
- b) sikre, at alt personale, der er udstationeret uden for Unionen, er dækket af en højrisikoforsikring, der er tilpasset forholdene i missionsområdet

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/488/EU af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 274 af 15.10.2013, s. 1).

- c) sikre, at alle medarbejdere i EUSR's stab, der skal udstationeres uden for Unionen, herunder lokalt ansat personale, har modtaget relevant sikkerhedsuddannelse før eller ved ankomsten til missionsområdet på grundlag af de risikoratings, som EU-Udenrigstjenesten har opstillet for missionsområdet
- d) sikre, at alle vedtagne henstillinger, der udarbejdes efter regelmæssige sikkerhedsvurderinger, gennemføres, og aflægge skriftlige rapporter om deres gennemførelse og om andre sikkerhedsspørgsmål som led i statusrapporten og rapporten om gennemførelse af mandatet til Rådet, HR og Kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

EUSR aflægger regelmæssigt mundtlig og skriftlig rapport til HR og PSC. EUSR aflægger også efter behov rapport til Rådets arbejdsgrupper. Der udsendes regelmæssigt rapporter gennem Coreunettet. EUSR kan aflægge rapport til Rådet for Udenrigsanliggender. I overensstemmelse med traktatens artikel 36 kan EUSR inddrages i underretningen af Europa-Parlamentet.

Artikel 12

Koordinering

1. EUSR bidrager til, at Unionens aktion fremtræder som en helhed, er sammenhængende og effektiv og medvirker til at sikre, at alle Unionens instrumenter og medlemsstaternes aktioner sættes ind på en sammenhængende måde for at nå Unionens politisk mål. EUSR's aktiviteter koordineres med Kommissionens aktiviteter. EUSR sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og Unionens delegationer.
2. Under arbejdet på stedet holdes der tæt kontakt til cheferne for Unionens delegationer og medlemsstaternes missionschefer, der i videst mulige omfang bestræber sig på at bistå EUSR i gennemførelsen af mandatet. EUSR rådgiver i tæt samarbejde med chefen for EU-delegationen i Georgien chefen for Den Europæiske Unions observatørmision i Georgien (EUMM Georgien) om lokale politiske forhold. EUSR og den øverstbefalende for den civile operation EUMM Georgien konsulterer hinanden efter behov. EUSR skal også holde forbindelse med andre internationale og regionale aktører på stedet.

Artikel 13

Bistand i forbindelse med krav

EUSR og EUSR's medarbejderstab bistår med at tilvejebringe elementer med henblik på at behandle eventuelle krav og forpligtelser, der følger af mandaterne for tidligere EUSR'er for Sydkaukasus og krisen i Georgien, og giver administrativ bistand og adgang til relevante sagsakter med henblik herpå.

Artikel 14

Revision

Gennemførelsen af denne afgørelse og dens sammenhæng med andre bidrag fra Unionen til regionen tages løbende op til revision. EUSR forelægger Rådet, HR og Kommissionen en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet inden udgangen af august 2015.

Artikel 15

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den anvendes fra den 1. marts 2015.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Rådets vegne
D. REIZNIECE-OZOLA
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/333**af 2. marts 2015****om beskikkelse af et italiensk medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 302,

under henvisning til indstilling fra den italienske regering,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 13. september 2010 afgørelse 2010/570/EU, Euratom om beskikkelse af medlemmerne af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 2010 til den 20. september 2015 ⁽¹⁾.
- (2) Der er blevet en plads ledig som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, efter at Corrado ROSSITTO er afgået ved døden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Flora GOLINI, *Vicepresidente nonché Membro della Giunta esecutiva confederale della CIU (Confederazione Italiana di Unione delle professioni)*, beskikkes som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 20. september 2015.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Rådets vegne
D. REIZNIECE-OZOLA
Formand

⁽¹⁾ EUT L 251 af 25.9.2010, s. 8.

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/334**af 2. marts 2015**

om ændring af den interne aftale mellem Den Europæiske Unions repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om tildeling af finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000,

under henvisning til den interne aftale mellem Den Europæiske Unions repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om tildeling af finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse (»den interne aftale«) ⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 7, og artikel 8, stk. 4,

under henvisning til akten vedrørende Kroatiens tiltrædelse, særlig den fælles erklæring C om Den Europæiske Udviklingsfond,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til den fælles erklæring C til akten vedrørende Kroatiens tiltrædelse tiltræder Kroatien Den Europæiske Udviklingsfond fra og med ikrafttrædelsen af den nye flerårige finansielle ramme for samarbejdet efter landets tiltrædelse af EU og bidrager til den fra 1. januar i det andet kalenderår efter tiltrædelsesdatoen.
- (2) Republikken Kroatien tiltrådte Den Europæiske Union den 1. juli 2013.
- (3) I henhold til artikel 1, stk. 7, i den interne aftale skal den fordeling af bidrag, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), og som i øjeblikket kun omfatter anslåede beløb for Kroatien, ændres ved afgørelse truffet af Rådet, hvis en ny stat tiltræder Unionen.
- (4) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i den interne aftale skal den stemmevægt, der er fastlagt i artikel 8, stk. 2, deri, og som i øjeblikket kun er anslående stemmetal for Kroatien, og det kvalificerede flertal, der er fastlagt i artikel 8, stk. 3, i den interne aftale, ændres ved afgørelse truffet af Rådet, hvis en ny stat tiltræder Unionen.
- (5) Bidrag og stemmevægt bør bekræftes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fordelingsvægten for Kroatien og Kroatiens bidrag til 11. Europæiske Udviklingsfond som fastlagt i artikel 1, stk. 2, litra a), i den interne aftale samt Kroatiens stemmevægt i Udvalget for Den Europæiske Udviklingsfond som fastlagt i artikel 8, stk. 2, i den interne aftale bekræftes.

⁽¹⁾ EUT L 210 af 6.8.2013, s. 1.

Artikel 2

I den interne aftale foretages følgende ændringer:

- 1) I tabellen i rækken vedrørende Kroatien i artikel 1, stk. 2, litra a), udgår de runde parenteser og asterisken efter »Kroatien« sammen med fodnoten »(*) Anslået beløb« nederst i tabellen.
- 2) I tabellen i artikel 8, stk. 2, udgår følgende:
 - a) de runde parenteser og asterisken efter ordet »Kroatien« og de firkantede parenteser i anden kolonne i samme række
 - b) fodnoten »(*) Anslået stemmetal«
 - c) rækken »I alt EU 27« og »998«,
 - d) de runde parenteser og asterisken samt de firkantede parenteser i rækken »I alt EU 28 (*)« og »[1 000]«.
- 3) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

»3. EUF-Udvalget udtaler sig med et kvalificeret flertal på 721 stemmer ud af 1 000, idet mindst 15 medlemsstater skal stemme for. Et blokerende mindretal er på 280 stemmer.«

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Rådets vegne
D. REIZNIECE-OZOLA
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2015/335**af 2. marts 2015****om ændring af afgørelse 2010/231/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Somalia**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 26. april 2010 afgørelse 2010/231/FUSP ⁽¹⁾.
- (2) De Forenede Nationers Sikkerhedsråd vedtog den 24. oktober 2014 resolution (UNSCR) 2182 (2014) vedrørende situationen i Somalia og Eritrea, som bl.a. på ny bekræfter våbenembargoen over for Somalia.
- (3) UNSCR 2182 (2014) bemyndiger FN's medlemsstater til i Somalias territorialfarvande og på åbent hav ud for Somalias kyst at inspicere skibe på vej til eller fra Somalia, hvis der er rimelig grund til at antage, at de transporterer trækul i strid med trækulsforbuddet eller våben eller militært udstyr i strid med våbenembargoen eller våben eller militært udstyr til udpegede personer eller enheder.
- (4) Afgørelse 2010/231/FUSP bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse 2010/231/FUSP indsættes følgende artikel:

»Artikel 4a

1. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med punkt 15-21 i UNSCR 2182 (2014) i Somalias territorialfarvande og på åbent hav ud for Somalias kyst, der strækker sig til og omfatter Det Arabiske Hav og Den Persiske Golf, idet de handler nationalt eller gennem frivillige multinationale flådesamarbejder, såsom »de samlede militære styrker« (»Combined Maritime Forces«), i samarbejde med Somalias føderale regering, inspicere skibe på vej til eller fra Somalia, som de har rimelig grund til at antage:

- i) transporterer trækul fra Somalia i strid med trækulsforbuddet
- ii) transporterer våben eller militært udstyr til Somalia direkte eller indirekte i strid med våbenembargoen over for Somalia
- iii) transporterer våben eller militært udstyr til personer eller enheder, der er udpeget af sanktionskomitéen.

2. Når medlemsstaterne foretager en inspektion som omhandlet i stk. 1, skal de i god tro bestræbe sig på først at opnå samtykke fra det pågældende skibs flagstat forud for inspektionen.

3. Medlemsstaterne kan, når de foretager en inspektion som omhandlet i stk. 1, gøre brug af alle nødvendige foranstaltninger, der står i et rimeligt forhold til omstændighederne, i fuld overensstemmelse med den humanitære folkeret og internationale menneskerettighedsret, der i givet fald finder anvendelse, idet de så vidt muligt undgår unødigt forsinkelse af eller unødigt indgriben i udøvelsen af retten til uskadelig passage eller friheden til sejlads.

4. Medlemsstaterne kan ved fund af produkter, som det i henhold til våbenembargoen over for Somalia eller trækulsforbuddet er forbudt at levere, importere eller eksportere, beslaglægge og bortskaffe (f.eks. ved destruktion, ubrugeliggørelse, oplagring eller overførsel til en anden stat end oprindelses- eller bestemmelsesstaterne til bortskaffelse) disse produkter. Medlemsstaterne kan under inspektionen indsamle dokumentation, der er direkte knyttet til transporten af sådanne produkter. Medlemsstaterne kan bortskaffe beslaglagt trækul ved videresalg, der overvåges af Somalia- og Eritreaovervågningsgruppen (SEMG). Bortskaffelsen bør ske på en miljømæssigt ansvarlig måde. Medlemsstaterne kan godkende, at skibe og deres besætning omdirigeres til en passende havn for at lette en

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/231/FUSP af 26. april 2010 om restriktive foranstaltninger over for Somalia og om ophævelse af fælles holdning 2009/138/FUSP (EUT L 105 af 27.4.2010, s. 17).

sådan bortskaffelse, med samtykke fra havnestaten. En medlemsstat, der samarbejder om bortskaffelsen af sådanne produkter, forelægger senest 30 dage efter, at de pågældende produkter er kommet ind i deres område, sanktionskomitéen en skriftlig rapport om de foranstaltninger, der er truffet for at bortskaffe eller destruere produkterne.

5. Medlemsstaterne underretter straks sanktionskomitéen om fund som omhandlet i stk. 1, herunder ved forelæggelse af en rapport om inspektionen, der indeholder alle relevante detaljer, bl.a. en redegørelse for grundene til og resultaterne af inspektionen og, hvis det er muligt, det flag, som skibet fører, skibets navn, navn og identificerende oplysninger på skibsføreren, skibsrederen og den oprindelige sælger af lasten, samt de bestræbelser, der er gjort for at opnå samtykke fra skibets flagstat.

6. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes rettigheder eller forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder rettigheder eller forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention bl.a. det generelle princip om, at skibe, der befinder sig på åbent hav, alene er undergivet flagstatens jurisdiktion, for så vidt angår ikkeudpegede skibe og i enhver anden situation end den, der henvises til i nævnte stykke.»

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015

På Rådets vegne
D. REIZNIECE-OZOLA
Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (FUSP) 2015/336**af 2. marts 2015****om gennemførelse af afgørelse 2013/798/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Centralafrikanske Republik**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse 2013/798/FUSP af 23. december 2013 om restriktive foranstaltninger over for Den Centralafrikanske Republik ⁽¹⁾, særlig artikel 2c, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 23. december 2013 vedtog Rådet afgørelse 2013/798/FUSP.
- (2) Den sanktionskomité, der er nedsat ved FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 2127 (2013) om Den Centralafrikanske Republik, slettede den 31. december 2014 en person fra listen over personer, der er omfattet af foranstaltningerne i medfør af punkt 30 og 32 i UNSCR 2134 (2014).
- (3) Listen over personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger som omhandlet i bilaget til afgørelse 2013/798/FUSP, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til afgørelse 2013/798/FUSP ændres hermed som anført i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Rådets vegne
D. REIZNIECE-OZOLA
Formand

⁽¹⁾ EUT L 352 af 24.12.2013, s. 51.

BILAG

Oplysningerne i bilaget til afgørelse 2013/798/FUSP om følgende person udgår:

Levy YAKETE

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (FUSP) 2015/337**af 2. marts 2015****om gennemførelse af afgørelse 2010/231/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Somalia**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse 2010/231/FUSP af 26. april 2010 om restriktive foranstaltninger over for Somalia og om ophævelse af fælles holdning 2009/138/FUSP ⁽¹⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 26. april 2010 vedtog Rådet afgørelse 2010/231/FUSP.
- (2) Den sanktionskomité, der er nedsat ved FN's Sikkerhedsråds resolution 751 (1992) og 1907 (2009), slettede den 19. december 2014 en person fra listen over personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, jf. punkt 1, 3 og 7 i Sikkerhedsrådets resolution 1844 (2008).
- (3) Bilag I til afgørelse 2010/231/FUSP bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag I til afgørelse 2010/231/FUSP ændres som anført i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2015.

På Rådets vegne

D. REIZNIECE-OZOLA

Formand

⁽¹⁾ EUT L 105 af 27.4.2010, s. 17.

BILAG

Oplysningerne i bilag I til afgørelse 2010/231/FUSP om følgende person udgår:

Mohamed SAÏD

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/338**af 27. februar 2015****om visse midlertidige beskyttelsesforanstaltninger over for højpatogen aviær influenza af subtype H5N8 i Ungarn****(Kun den ungarske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 3,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aviær influenza er en infektiøs virussygdom hos fugle, herunder fjerkræ. Infektioner med aviær influenza-vira hos tamfjerkræ forårsager to hovedformer af sygdommen, som har forskellig virulens. Den lavpatogene form giver generelt kun milde symptomer, mens den højpatogene form forårsager meget stor dødelighed hos de fleste fjerkræarter. Sygdommen kan have alvorlige konsekvenser for fjerkræopdrættets rentabilitet.
- (2) Man finder hovedsagelig aviær influenza hos fugle, men infektionen kan under visse omstændigheder også forekomme hos mennesker, skønt der generelt er tale om en meget lille risiko.
- (3) Ved udbrud af aviær influenza er der risiko for, at sygdomsagensen spreder sig til andre bedrifter, hvor der holdes fjerkræ eller andre fugle i fangenskab. Sygdomsagensen kan således sprede sig fra en medlemsstat til andre medlemsstater eller til tredjelande via handel med levende fugle eller produkter fremstillet heraf.
- (4) Rådets direktiv 2005/94/EF ⁽³⁾ indeholder bestemmelser om visse forebyggende foranstaltninger vedrørende overvågning og tidlig påvisning af aviær influenza samt minimumsbekæmpelsesforanstaltninger, som skal gennemføres i tilfælde af et udbrud af aviær influenza hos fjerkræ eller andre fugle i fangenskab. I henhold til direktivet skal der oprettes beskyttelses- og overvågningszoner i tilfælde af et udbrud af højpatogen aviær influenza.
- (5) Ungarn har underrettet Kommissionen om et udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H5 på en bedrift i landet, hvor der holdes fjerkræ eller andre fugle i fangenskab, og straks truffet de foranstaltninger, der er påkrævet i henhold til direktiv 2005/94/EF, herunder oprettelse af beskyttelses- og overvågningszoner.
- (6) Kommissionen har gennemgået de pågældende foranstaltninger sammen med Ungarn og finder det godtgjort, at grænserne for de beskyttelses- og overvågningszoner, landets kompetente myndighed har oprettet, ligger tilstrækkelig langt fra den bedrift, hvor det bekræftede udbrud er konstateret.
- (7) For at hindre unødige forstyrrelser i samhandelen inden for EU og for at undgå, at tredjelande indfører uberettigede handelshindringer, er det nødvendigt hurtigt at afgrænse de oprettede beskyttelses- og overvågningszoner i Ungarn på EU-plan i samarbejde med denne medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2005/94/EF af 20. december 2005 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza og om ophævelse af direktiv 92/40/EØF (EUT L 10 af 14.1.2006, s. 16).

- (8) De beskyttelses- og overvågningszoner i Ungarn, hvor de i direktiv 2005/94/EF fastsatte dyresundhedsmæssige bekæmpelsesforanstaltninger anvendes, bør derfor, i afventning af det næste møde i Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, afgrænses i bilaget til denne afgørelse, ligesom regionaliseringens varighed bør fastsættes.
- (9) Denne afgørelse vil blive taget op til fornyet vurdering på det næste møde i Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ungarn påser, at de beskyttelses- og overvågningszoner, der er oprettet i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 2005/94/EF, som minimum omfatter de områder, der er angivet som beskyttelses- og overvågningszoner i del A og del B i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse anvendes indtil den 26. marts 2015.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Ungarn.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2015.

På Kommissionens vegne
Vytienis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG

DEL A

Beskyttelseszone, jf. artikel 1:

ISO- landekode	Medlemsstat	Kode (hvis denne foreligger)	Navn
HU	Ungarn	Postnr.	Område:
			I amtet Békés:
		5525	Füzesgyarmat

DEL B

Overvågningszone, jf. artikel 1:

ISO- landekode	Medlemsstat	Kode (hvis denne foreligger)	Navn
HU	Ungarn	Postnr.	Område:
			I amtet Békés:
		5526	Kertészsziget
		5527	Bucsa
		5520	Szeghalom
		5510	Dévaványa
			I amtet Hajdú-Bihar:
		4173	Nagyrábé
		4145	Csökmő
		4144	Darvas
		4171	Sárretudvari
		4172	Biharnagybajom
		4163	Szerep

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Rådets afgørelse 2014/401/FUSP af 26. juni 2014 om EU-satellitcentret og om ophævelse af fælles aktion 2001/555/FUSP om oprettelse af et EU-satellitcenter**

(Den Europæiske Unions Tidende L 188 af 27. juni 2014)

Side 78, artikel 13, stk. 1:

I stedet for: »... 15. oktober 2011 ...«

læses: »... 15. oktober 2001 ...«.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA